

הסכם פשרה

שנערך ונחתם ביום 2 בחודש ינואר 2023

בין :

יעל שורצמן

ע"י ב"כ עווה"ד עידו שטיינר ו/או עוו"ד אריאל פישר

מרח' ביאליק 12, חיפה, 31047

(להלן : "המשיבה")

טל' : 04-8668860 ; פקס : 04-8677629

לבון :

אלקטורה פאואר סופרגז בע"מ (לשעבר, סופרגז חברת ישראלית להפצת גז בע"מ)

ע"י ב"כ עווה"ד טל ויזנגרין

משרד פישר בכיר חן וול אוריאון ושות', ערכבי דין

מרח' מנחם בגין 146, תל אביב, 6492103

(להלן : "סופרגז")

טל' : 03-6944103 ; פקס : 03-6941349

הסכם פשרה זה נחתם לאחר שהתקיים הליך גישור בפני כבוד השופט (בדיםוס) יצחק ענבר, שמונה כמגשר על ידי בית המשפט העליון, ובהתאם להסכמות שגובשו במסגרת הליך גישור זה.

הואיל

וביום 11 ביולי 2013 הגיע המשיבה כתוב תביעה ובקשה לאישור התביעה כתובעה ייצוגית (ת"צ 24683-07-13 ; להלן בהתאם : "התביעה" ו- "הבקשה לאישור") לבית המשפט המחויזי מרכזו, נגד סופרגז, במסגרות טענה המשיבה כי סופרגז מפרה את הוראות סעיף 5 לצו הפיקוח על מצריכים ושירותים (תשלים עד גז המספק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 ("צו הפיקוח") ; זאת, בכך שהיא מוסיפה לדמי ההתראה (הסטומים אשר נקבעים על ידי סופרגז מלקוחותיה אשר אינם משלימים את חשבונן הגז, בגין ההתראה אשר נשלחת אליהם בעניין זה) הנקבעים בצו הפיקוח (2.5 שי"ח) הפרשי הצמדה למדד, עד למועד הגביה בפועל, בניגוד להוראות הצו ולא סמכות.

והואיל

וביום 20.1.2014 הוגשה תשובת סופרגז לבקשת אישור, במסגרת פורטו נימוקי סופרגז בעיטים יש לדחות, לשיטתה, את בקשה האישור. בין היתר, טענה סופרגז כי יש לדחות את הבקשה לאישור נוכח קיומו של פסק דין בת.א. (ת"א) 2262/06 **ברודט נ' סופרגז נ' ישראלית להפצת גז בע"מ** (להלן : "ענין ברודט"), הליך אשר עסק, בין היתר, בעניין מושא הבקשה לאישור, והסתיים בהסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין, במסגרתו נקבע מגנו הסדרה עתידית, לפיו פעלת סופרגז, אשר קבע כי דמי ההתראה ייגבו בסכום הנקוב בצו הפיקוח בתוספת שעורך לפי ממד המחירים לצרכן. כמו כן טענה סופרגז במסגרת התשובה לבקשת אישור כי יש לדחות את הבקשה לאישור בהתאם לעקרונות הפרשנות הנוהגים במשפטנו, המובילים למסקנה כי יש לשערך את הסטומים הנומינליים שנקבעו בצו הפיקוח.

וביום 20.2.2014 הוגשה תשובה לבקשתה לבקשה לאישור, במסגרת דחתה המשיבה את טענות סופרגו תוך הבערה כי לא ניתן להחיל את הוראות הסכם הפשרה על "קבוצה עתידית" ובכל מקרה הסכם שכזה אינו יכול לסתור את הוראות הדין החל.

והואיל

ולאוחר ניהול הליך בבית המשפט המחויזי, ביום 23.1.2017, ניתנה החלטת בית המשפט המחויזי המאשרת את הבקשתה לאישור (להלן: "**ההחלטה המאשרת**"), במסגרתה נקבע, בין היתר, כדלקמן:

והואיל

- קבוצת התובעים הוגדרה ככוללת את "כל מי שישלים למשיבה דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח על המרככים (תשולםים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989 (להלן: "**גבילת הייתר**") מיום 21.5.2008".

- עילות התביעה שאושרו הן: הפרת חובה חוקה בכך שהופר צו הפיקוח על המרככים (תשולםים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989, עשיית עשר ולא במשפט; והפרת חובת תום הלב.

- הטעדים שאושרו הם: צו להורות למשיבה לחוזל מגבiya דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע בצו הפיקוח; והשבת כספים שנגנו שלא כדי מחברי הקבוצה.

והואיל
ובמקביל להליך המשפטי בבקשתה לאישור, התקיים הליך משפטית בתביעה ייצוגית נגד החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ (להלן: "**אמישראג'ז**"), בבית המשפט המחויזי בתל אביב, אשר עסוק בין היתר בשאלת זהה לשאלת מושא>busta**הבקשת לאישור נגד סופרגו** (ת"ץ מחויזי ת"א) 2212-08 גולדנברג נ' פזג' ואח' (14.11.2012) (להלן: "**ענין גולדנברג**"); ביום 26.2.2017 ניתן פסק דין הדוצה את התובענית הייצוגית בענין גולדנברג.

והואיל

והואיל
וביום 2.4.2017 הגישה סופרגו לבית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור על ההחלטה המאשרת (רע"א 2957/17), ולאחריה עוכב הדיון בהליך בבית המשפט המחויזי;

והואיל
וביום 10.5.2017 הוגש לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין בענין גולדנברג (ע"א 3861/17) (להלן: "**הערעור בענין גולדנברג**").

והואיל

והואיל
וביום 19.6.2017 הוגשה בבקשת איחוד עניינים, במסגרת התבקש כי בבקשת רשות הערעור תידוע ביחיד עם הערעור בענין גולדנברג, היוות ובשני המקרים מתעוררת שאלה משפטית זהה; וביום 19.6.2017 ניתנה החלטת בית המשפט העליון (השופטת אסתר חיוט) לפיה בבקשת הצדדים תידוע בפני הרכב שידון בענין גולדנברג.

והואיל

והואיל
וביום 10.6.2019 הגיע היוזץ המשפטי לממשלה את עמדתו, וביום 17.11.2019 הגיעו הצדדים את תגובתם לעמדה זו.

והואיל

והואיל
וביום 15.12.2019 ניתנה החלטת בית המשפט המחויזי, המרחיבת את הגדרת הקבוצה כך שתכלול את "כל לקוחות המשיבות אשר חיובו בדמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח על המרככים (תשולםים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), התshm"ט-1989 מיום 21/5/2008 ועד למתן פסק דין חלוט בתובענית בהליך זה".

והואיל

והואיל
וביום 20.1.2020 התקיים דיון בבית המשפט העליון, בהרכב של השופטים פולמן, מיצ' וגראוסקובף, במסגרת הציע הרכב הנכבד כי הצדדים יפנו להליך גישור ביניהם, והצדדים

קיבלו את הצעת בית המשפט. בהמשך לכך, בית המשפט נתן החלטה ביום 20.1.2020 על פייה הוא ממנה את השופט (בדימוי) יצחק ענבר כמגשר בתיק (להלן: "המגשר").

והואיל
בהתאם לכך, הצדדים החלו לנהל ביניהם הליך של גישור בפני המגשר, וזאת במטרה לנסות ולישב את המחלוקת ביניהם מחוץ לכותלי בית המשפט.

והואיל
והצדדים ניהלו הליך גישור אשר ארך למעלה משנה, ובסיומו הגיעו לידי הסכומות המפורטוות בהסכם זה. הנתונים המספריים שבבסיס הסכומות אלו נבדקו על ידי מומחה חיצוני שמונה על ידי המגשר, בהליך בדיקה ארכית ומקיף אשר ארך חודשים רבים, גם לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה עקרונית;

והואיל
ובירור מלא טענות הצדדים יהיה כרוך בהליך משפטי ארוך ומורכב, אשר אין ודאות מוחלטת ביחס לתוצאותיו; ובסקול כל הניסיות הסכימו הצדדים לחסוך בחזאותיהם המשפטיות ובזמן שיפוטי, ולנסות להגיע להסדר פשרה לסיום ההליך.

והואיל
והצדדים מסכימים לצורך הסכם זה ולצורך כך בלבד, כי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך הייעלה וההוגנת להכרעה בנסיבות העניין.

והואיל
והצדדים מצוים בדעת כי הסכם הפשרהamazon כראוי בין האינטרסים, הסיכוןים והסיכוןים של כל אחד מן הצדדים. עוד סבורים הצדדים, כי גולמה בו תועלת רבה לחבר הקבוצה ומעבר לכך, בין היתר, לאור הפיצוי שיענק במסגרת ההסכם כפי שיפורט להלן.

לפייך הוצאה, הותנה והוסכם בין הצדדים כלהלן:

1 מבוא

1.1 המבוא להסכם זה ונשפחו מהווים חלק בלתי נפרד מן ההסכם (להלן ביחיד: "ההסכם" או "**הסכם הפשרה**").

1.2 כוורות הסעיפים הוכנסו לשם הנוחות בלבד ואין לעשות בהן שימוש בפרשנות ההסכם. כל האמור בלשון יחיד בהסכם, תהא לו גם משמעות בלשון רבים. כל האמור בלשון זכר, תהא לו משמעות גם בלשון נקבה.

1.3 לכל המונחים המפורטים להלן בהסכם תהא המשמעות כדלקמן:

"המועד הקובל"
המועד בו הוחלט בית המשפט העליון לאשר את הסכם הפשרה, בהתאם לקובל בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**").

"אישור ההסכם"
אישור ההסדר על-ידי בית המשפט ומantan תוקף של פסק דין להסכם הפשרה, בהתאם לקובל בסעיפים 18 ו- 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ובהתאם לקובל בתיקנות תובענות ייצוגיות, התשע"ע-2010 (להלן: "**תקנות תובענות ייצוגיות**").

"תובע מיוצג"
כל מי ששילם למשיבה דמי התראה בסכומים

הulosים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח (בנוסחו הרלונטי במועד התשלום) בתוך תקופת הגבייה, כהגדרתה להלן.

תקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022.

סך הסכומים ששולם לסופרגו מן התובעים המיוצגים בגין דמי התראה, בתוך תקופת הגבייה, מעבר לסכומים הנקבעים בצו הפיקוח (בנוסחו הרלונטי במועד התשלום).

"תקופת הגבייה"

"סכום הגבייה" העובדת"

1.4 נספחים של ההסכם הנם כדלקמן:

נוסח הבקשה לאישור הסכם פשרה שתוגש לבית המשפט;

נספח א' -

נוסח הودעה ראשונה לציבור לפי סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות;

נספח ב' -

נוסח הודעה שנייה לציבור לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות;

נספח ג' -

תצהירים מטעם באי כוח הצדדים, מכוח סעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ומכוון תקנה 12(ב)(2) לתקנות תובענות ייצוגיות;

נספח ד' -

תצהיר מטעם המשיבה,גב' יעל שורצמן, מכוח תקנה 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות;

נספח ה' -

תצהירו של מר נתן בוטבול, סמנכ"ל הכספיים של סופרגו, מכוח תקנה 12(ב)(1) לתקנות תובענות ייצוגיות, הכולל גם אימות של פירות סכום הגבייה העודפת והנתונים הכלומתיים והכספיים שבבסיס ההסכם;

נספח ו' -

עמדת רואה חשבון מומחה, מר אהוד רצabi;

נספח ז' -

אישור מפורט של המגשר להסכם הפרשה.

נספח ח' -

כללי 2

הצדדים מצהירים, כי אין בהתקשרותם בהסדר זה ובהתחריבות שנטלו על עצםם משום הודהה מצד מי מהם ו/או מטעם בטענה ו/או דרישת כלשינה בכתבבי-ידיין שהוחלפו במסגרת התקביעה ובקשה לאישורה כיצוגיות, ובהתאם נערך הסדר פשרה לפנים משורת הדין על מנת לסיים את ההתקדינות בפשרה מבלי להמשיך ולנהל את ההליך במשך תקופה ארוכה.

3 אישור הסכם הפשרה

- 3.1 בתוך 7 ימי עסקים מיום חתימת הסכם זה ניתן הצדדים בבית המשפט העליון בקשה לאישור הסכם הפשרה על פייה מודיעים הצדדים לבית המשפט הנכבד אודות כריתהו של הסכם פשרה זה, ומקשיים כדלהלן:
- 3.1.1 להורות על פרסום הودעה בדבר הגשת בקשה זו, בשני עיתונים יומיים נפוצים, וזאת לפי הוראות סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, ובנוסח המצורף **נספח ב'** להסכם הפשרה (להלן: "**ההודעה הראשונה**") על חשבון סופרgeo; בהודעה יוומנו התובעים המיוצגים להודיע בתוך 45 ימים פרסום ההודעה ובדרך שתצוין בהודעה, אם אין ברצונם להיכלל בקבוצת התובעים המיוצגים (להלן: "**ההודעת פרישה**");
- 3.1.2 להורות על משולח ההודעה הראשונה, ביצירוף העתק של בקשה זו, על נספחיה, ושל הקשה לאישור - לייעץ המשפטי לממשלה ולממונה על הגנת הצרכן, והכל בהתאם להוראות סעיפים 18(א) לחוק תובענות ייצוגיות ותקנות 12(ד) ו-16 לתקנות תובענות ייצוגיות.
- 3.1.3 לקבוע כי בנסיבות העניין מתiert הדרוש במינוי בודק, בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, מהטעמים המפורטים בהסכם זה;
- 3.1.4 לקבוע, להורות ולהגידר את חברי הקבוצה, בהתאם לאמור בסעיפים 1.3 ו- 4 להסכם זה, וזאת בהתאם לסמכוותו של בית המשפט הנכבד מכוח סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות;
- 3.1.5 ליתן להסכם הפשרה תוקף של פסק דין בתובענה ייצוגית. במקביל, להורות על פרסום הודעה שנייה לציבור, בשני עיתונים יומיים נפוצים, וזאת לפי הוראות סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, ובנוסח המצורף **נספח ג'** להסכם הפשרה (להלן: "**ההודעה השנייה**") על חשבון סופרgeo;
- 3.1.6 לקבל את המלצה הצדדים, כמפורט להלן, בכל הנוגע לממן גמול לבקשתו ושכר טרחה לבאי כוונו.
- 3.2 הסכם פשרה זה לא יכול על חבר קבוצה שמסר הודעת פרישה, בהתאם לאמור בסעיפים 11 או 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

4 חברי הקבוצה

חברי הקבוצה עליהם יכול הסכם פשרה זה הם כל התובעים המיוצגים, דהיינו כל מי ששילם למשיבה דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח (בנוסחו הרלוונטי במועד התשלום) בגין חיובים בדמי התראה שסופרgeo חייבה אותן בתוך התקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022, וזאת אלא אם נתנו הודעת פרישה (כהגדرتה להלן) ובית המשפט התיר להם לצאת מהקבוצה.

5 התחייבויות סופרgeo

לאחר המועד הקבוע, ובכפוף להתקיימות התנאי המתלה (כהגדרטנו להלן), יחולו הוראות סעיף זה.

5.1 הסדרה עתידית

5.1.1 ביום 1.5.2022 נכנס לתוקף צו פיקוח על מחררי מצרכים ושירותים (מחירים מירביים לתעריפי חיבור וניתוק בשל חוב לספק גז), התשפ"ב-2022 (להלן: "צו הפיקוח החדש").

החל ממועד כניסה הצו לתוקף, סופרגז פועלת בהתאם להוראותיו, ומתחייבת המשיך לפעול כך. בתוך כך, סופרגז מצירה ומתחייבת כי היא תגבה דמי התראה בהתאם לתעריפים הנקבעים בצו הפיקוח החדש.

5.1.2 למען הסר ספק יובהר כי סופרגז תוכל לגבות את דמי התראה, בהתאם לצו הפיקוח החדש, עבור כל מכתב התראה שתשלח בהתאם להוראות צו זה. בהקשר זה יודגש, כי מאחר שבמסגרת הסכם הפשרה מתבטל הסכם הפשרה בעניין **ברודט** אשר התיר לסופרגז לגבות את דמי התראה כשהם מוצמדים למัด, אזי בטלה גם ההוראה שבסעיף 3.1.2 להסכם הפשרה בעניין **ברודט** – לפיו סופרגז מותרת לקוחותיה המאחרים בתשלומים על גביית דמי התראה בעבור כל מכתב התראה שלישי. בהקשר זה יזכיר כי מאחר שדמי התראה אינם נגבים מכוח צו הפיקוח היישן אלא מכוח צו הפיקוח החדש ובהתאם לסטום המעודכן הנקבע בו, הרי שהתחייביותה של סופרגז/non ביחס להצמדה דמי התראה והן ביחס לאי-גביית דמי התראה עבור כל מכתב התראה שלישי – אין רלוונטיות עוד.

5.1.3 ככל שתיכנס לתוקף בעתיד הוראת דין חדש אשר קובעת את התעריפים המותרים לגביית דמי התראה, ובכלל זאת את האפשרות להוספת מע"מ, ריבית והצמדה על הסכומים הנגבים בהתאם לתעריפים הללו, סופרגז תפעל על פי הוראה זו.

5.2 השבה ופיצוי בגין העב

עד חלוף 180 יום מהמועד הקובלע, סופרגז תשיב 45%-50% מסכום הגבייה העודפת, באופן שיפורט להלן.

yczin כי סכום הגבייה העודפת עומד, בהתאם לחוות דעת הבודק (כהגדתו להלן), על ש"ח, כאשר סכום זה משוערך עד יום 30.6.2022. אופן חישוב סכום הגבייה העודפת, שיערו יותר הנتونים הכלכליים והמספריים העומדים בסיס הסכם זה, נמסרו לרואה חישבו חיצוני בלתי תלוי אשר מונה על ידי כבוד המגשר (להלן: "ראאה החישובי או "הבודק" או "המומחה" ו-"חוות דעת הבודק" או "חוות הדעת"), בהתאם), אשר בוחן ואמת אותם, ועמדתו מצורפת להסכם זה כנספח ז'. נכוונות הנتونים שנמסרו לבודק מאומנתה בתקיירו של מר נתן בוטבול, סמנכ'ל הכספיים של סופרגז, המצורף כנספח ז' להסכם זה.

5.2.1 **גביה שעודפת שניתן לשיעך ללקוחות מזוהים - יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מהסכום ששילם כל לקוח:**

5.2.1.1 סופרגז תבצע השבה פרטנית לקבוצת הלקוחות המזוהים שלה, כהגדרתה להלן, בדרך של זיכוי החשבונית שלהם אצל סופרגז בשיעור של 50% מסכום דמי התראה העודפים שנגבו מאותם לckoות, בצרווף הפרשי הצמדה וריבית. הזיכוי יבוצע ככל האפשר בחשבונית הראשונה שתשלח לאחר המועד הקובלע, ולא יוארך מהחשבונית השלישית שתשלח לאחר המועד הקובלע.

5.2.1.2 **קבוצת הלקוחות המזוהים כוללת את חברי הקבוצה הבאים:**

• חברי קבוצה אשר הינם ל��וחות קיימים ופעילים בסופרגז נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פעילים תחת מספר צרכן שבוצע ממנו תשלום של דמי התראה בתקופת הגבייה, ואשר קיימת התאמה בין פרטי הלוקה הרשות היום במערכות סופרגז, לבין פרטי הלוקה בחשבוניות בMSGRTה בוצע חיבור בדמי התראה בתקופת הגבייה. ככל שיש התאמה בין הפרטים - הלוקוחות ישוויכו לקבוצה זו.

• חברי קבוצה אשר הינם לkekוחות קיימים ופעילים בסופרגז נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פעילים תחת מספר צרכן שקיים במערכת סופרגז, לגבי קיימת אינדיקציה לתשלום דמי התראה בין יום 21.5.2008 לבין יום 1.3.2010, גם אם לא ניתן לבצע השוואה בין הפרטים שלהם כפי שהם רשומים במערכת סופרגז, בין החשבוניות בMSGRTה בוצע חיבור בדמי התראה בתקופת הגבייה. קבוצה זו גובשה מושום שהאפשרות הטכנולוגית-רישומית במערכות סופרגז לבצע השוואה בין חשבוניות כאמור לעיל קיימת רק ביחס לחשבוניות אשר כללו חיבור בדמי התראה החל מחודש מרץ 2010.

5.2.1.3 יובהר כי סופרגז תודא שסכום הזיכוי המינימלי המוחזר לkekוחות מזוהה כלשהו, לא יהיה נמוך מסכום הזיכוי שיינתן ליותר הלוקוחות, כהגדратם להלן. סכום כאמור, שיתווסף לפיצוי לkekוחות מזוהה כלשהו, ייגרע מסכום הזיכוי שיוענק ליותר הלוקוחות, כהגדратם להלן.

5.2.2 גביה עודפת שלא ניתן לשיך לkekוחות מזוהים - ניתן החזר ליותר לkekוחות סופרגז בשיעור כולל של 45% מהסכום :

5.2.2.1 עבור סכום הגבייה העודפת אשר לא ניתן לשיך אותו לkekוצת הלוקוחות המזוהים (להלן: "יתרת הסכום"), סופרגז תעניק זיכוי חד-פעמי לkekוחותニア הצורכים גז באמצעות מערכת גז מרכזית, שלא קיבל זיכוי פרטני בMSGRTה סעיף 5.2.1 לעיל (להלן: "יתר הלוקוחות"). סכום הזיכוי שיוענק ליותר הלוקוחות יהיה בגובה 45% מיתרת הסכום.

5.2.2.2 הזיכוי שיוענק באופן אחד ליותר הלוקוחות, ותחושב באופן הבא: 45% מיתרת הסכום תחולק במספר יתר הלוקוחות; הסכום שיתקבל הוא סכום הזיכוי שייקבל כל לkekוח.

5.2.2.3 הזיכוי ניתן על ידי סופרגז ככל האפשר בחשבוניות הראשונה שתשלוח לאחר ביצוע החזר הפרטני לkekוחות המזוהים. הזיכוי יבוצע לא יותר מהחשבונית הרביעית שתישלח לאחר המועד הקובל.

5.2.2.4 יצוין כי על פי חוות דעת הבודק, הסכומים שנגבו מkekוצת הלוקוחות המזוהים דומים לסכומים שנגבו מkekוצת הלוקוחות שאינם מזוהים, אך מעט נמוכים מהם. כך, סכום הגבייה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שנייתן לשיך לkekוחות מזוהים עומד בהתאם חוות דעת הבודק על █ ש"ח, בעוד █

סכום הגביה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שלא ניתן לשיקח ללקוחות
مزוהים עומד על █ ש"ח.

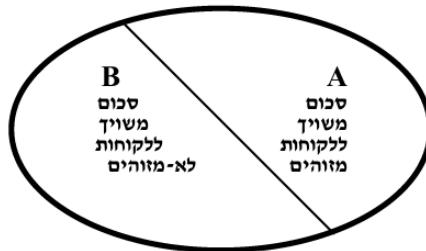
עוד יצוין כי בהתאם לחוות הדעת החציון של סכום הגביה העודפת שנגבה מכל אחד מהלקוחות הלא מזוהים עומד על סכום של █ כולל מע"מ ללא ריבית והצמדה למדד █ ש"ח כולל מע"מ ריבית והצמדה למדד. בהתאם לתנאי הסכם זה, על סופרgeo להסביר לכל אחד מיתר הלקוחות 45% מסכום זה, קרי כ- █ לכל לקוחות █ ש"ח אם היה ניתן להם פיצוי זהה לזה של הלקוחות המזוהים). בנסיבות אלו, הצדדים סבורים כי לא מוצדק להשיקע משאבים בניסיון לבצע השבה פרטנית ליתר הלקוחות, שכן עלות המשאבים הכרוכים באיתור חברי קבוצה אלו, עשוייה לעלות על סכום הזיכוי לו יהיו זכאים.

כך למשל, כפי שמפורט בתצהירו של מר נתן בוטבול (נספח ו' להסכם זה), חלק נכבד מחברי קבוצה זו כבר אינם לקוחות של סופרgeo ומספר הלקוחות שלהם אינם קיימים עוד במערכת. גם לגבי מספרי צרכן הרשומים במערכות סופרgeo, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקח הרשותיים היום במערכות סופרgeo, לבין פרטי הלוקח בחשבונית במסגרתה בוצע חיבור בדמי ההתראה, הרי שלא ניתן לדעת מי ביצע את תשלום דמי ההתראה בפועל. בהקשר זה יוסבר, כי במערכות סופרgeo רישום הלקוחות נעשה בעיקרו לפי מספרי צרכן המשויכים לנכס ולא אדם; כך למשל, אם לקוח עבר דירה ונכנס במקומו לקוח אחר, מספר הלקוח לא ישנה למרות שהוות הלוקח שונה. בנסיבות אלו, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקח הרשותיים היום במערכות סופרgeo, לבין פרטי הלוקח בחשבונית בוצע חיבור בדמי ההתראה, לסופרgeo אין דרך לדעת, אף לא ברמה סבירה של קירוב, האם הלקוח הרשותי אכן קיים במערכות שלא הוא אכן הלקוח ששילם את דמי ההתראה בעבר.

בנסיבות אלו, ספק אם אפשרי, בהשיקעת אמצעים סבירים, לאתר את הלקוחים אשר שילמו בפועל את דמי ההתראה, שאינם לקוחות מזוהים. כך, גם אם סופרgeo תוכלה לאתר את החשבוניות של לקוחות אלו, הרי שאין בידיה כל פרטיים מזוהים שלהם כדוגמת כתובת עדכנית או מספר טלפון. לא ברור שאפשרי להשיג את פרטי יתר הלקוחות, וגם אם בירור שכזה הוא אפשרי בחלוקת המהקרים, הרי שהוא מכבד ולא יעיל, ועלויותיו עשויות לעלות משמעותית על עלות החזור המגיע לכל צרכן. בנוסף, סופרgeo ממילא אינה יכולה לבצע זיכוי בחשבונית הגז עבור מי שאינו לקוח פעיל שלו. יוצא אפוא, כי גם לאחר מאמצוי האיתור, אם בכלל יישאו פרי, יהיה על סופרgeo להשיקע מאמצים נוספים במתן פיצויי והחזר ללקוחות אלו. פרי כי מדובר בהשיקעת מאמצים שאינה עומדת ביחס ראוי לסכום ההשבה המדובר במקרה זה.

5.2.3 סיכום מגנון ההחזר בהתאם להסכם זה :

סכום הגבייה העודפת החל מיום 21.5.2008 :

- א. 5 מסכום A : יוחזר פרטנית ללקוחות המזוהים.
- ב. 45 מסכום B : יינתן כנהחה ללקוחות הקיימים של סופרגו הקיימים גז במערכת גז מרכזית, שאינם משתיעכים לקבוצת הלקוחות המזוהים.
- ג. דוגמה מספרית : נניח כי סכום הגבייה העודפת כולל הוא 100 ש"ח. מתוכו נניח כי 60 ש"ח מיוחסים ללקוחות שניתנים ליזהוי (קבוצה A) ו- 40 ש"ח מיוחסים ללקוחות שאינם ניתנים ליזהוי (קבוצה B). סופרגו תעניק פיצוי פרטני ללקוחות הניתנתים ליזהוי, בשיעור של 50% מהסכום ששלים כל אחד מהם ביתר, וכך הכל תחזיר לכל חברי קבוצה A 30 ש"ח. עבור קבוצת הלקוחות שאינם ניתנים ליזהוי ישם סכום כולל בסך 18 ש"ח (המזהים 45% מ- 40 ש"ח), באמצעות מתן הנהחה איחודית בחשבונית ליתר הלקוחות, כהגדרתם לעיל.

5.2.4 הבהרות בנוגע לביצוע התשלומים בפועל:

- 5.2.4.1 הסכומים מהגביה העודפת אשר יושבו ללקוחות סופרגו במסגרת הסכם זה, יוחזו בtosפט הפרשי הצמדה ובtosפט ריבית (ריבית צמודה בהתאם לשיעורי אגן החשב הכללי מכוח חוק פסיקת ריבית והצמדה תשכ"א- 1961) ממועד התשלום ועד למועד הזיכוי בפועל.

- 5.2.4.2 במסגרת התשלומים בפועל, צפויים להיות שינויים קלים מן הסכומים הנוכחיים בחווית הבודק (בין היתר, נוכח שערוך הסכומים, נוכח ללקוחות שמצוטרפים וועזבים את שירותי סופרגו כל העת, או נוכח דמי התראתה ששולמו בין מועד הבדיקה למועד ביצוע הסכם הפשרה). משכך, הסכומים הסופיים שיישבו במסגרת ביצוע הסכם פשרה זה (להלן: "סכום ההשבה") יוגשו לבית המשפט הנכבד ויאומתו, כאמור בסעיף 6 להלן.

5.2.5 הבהרות - סכומים שלא נכללו בסכום הגבייה העודפת (סכוםים אלו נבדקו ותוקפו בחווות הדעת) :

- 5.2.5.1 חיובים שלא שולמו על ידי הלקוחות ██████████ - לגבי רובם של סכומים אלו סופרגו כבר ביצעה הכרה כחוב אבוד בהתאם להלים חשבונאיים מקובלים, ולא קשור לניהול הבקשה לאישור ; ולגבי מה שלא הוכר כחוב אבוד, יבוצע במועד אישור הסכם הפשרה חישוב מה הסכום שנגבה בפועל, ככל שהוא קיים, והוא יתוסף לטכום ההחזר, ומה שלא נגבה בפועל יותר גם הוא כחוב אבוד.

- 5.2.5.2 זיכויים שניתנו ללקוחות ██████████ - במקרים מסוימים מתבצע תשלום מלא על-ידי הלקוח של חשבונית הגז הכוללת גם חיוב בדמי התראתה, כאשר

לאחר מכן – לאור בקשת הלקוח ובמסגרת המו"מ המשחררי מולו – מבוצע זיכוי ו/או הנחה בחשבו הלקוח שמטרתם לבטל בין היתר את התשלומים של הלקוח בגין דמי ההתראה. במצב כזה, הלקוח אינו משלם בפועל את דמי ההתראה למטרות שהוא מסוג במערכת כמו שישלים אותם. כדי לאייר קבוצת לקוחות זו, בוצעה בדיקה האם עבר מי מקבוצת הלקוחות ששלימו לאורה עבור החיוב בדמי ההתראה, בוצע זיכוי בטוחה הזמן של חמישה חודשים ממועד החיוב (כלומר במהלך תקופה שתיה החשבוניות שהתקבלו אצל הלקוח לאחר חשבונית החיוב). התשלומים שביצעו לקוחות אלה לא נכללו בחישוב סכום הגבייה העודפת.

6. דיווח על ביצוע הסכם

רואה החשבון החיצוני ביצע בדיקה של השלמת ביצוע התchiaibiות סופרגז כאמור בסעיף 5.2 לעיל ויגיש לבית המשפט דיווח על תוכאות בדיקה זו, מתוך שלושים ימים מסיום ביצוע התchiaibiות אלו. מוסכם על הצדדים, כי לאחר שהנתונים שפורטו לעיל עלולים לכלול סודות מסחריים של סופרגז וכן נתונים פרטיים, הרי שהדיוק האמור יועבר לבית המשפט הנכבד (עם העתק לבאי כוח המשיבה) באמצעות מעטפה סגורה. זאת, לאחר קבלת החלטה של בית המשפט הנכבד המאפשרת להותר פירות זה מהוצה לתיק בבית המשפט מטעמי סודיות מסחריות.

7. יתרור על תביעות

בכפוף לאישורו וביצועו של הסכם, מותרים הצדדים, לרבות המשיבה והותבעים המיוצגים שלא מסרו הודעת פרישה, האחד כלפי משנהו ו/או מי מטעם, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישת ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם איזו מהטענות ו/או הדרישות הכלולות בכתב הטענות מטעם מי מהצדדים.

8. מעשה בית דין

אישור הסכם פשרה זה, בכפוף לכך שההסכם לא בוטל מכוח סעיף 11 להלן, יהווה מעשה בית דין כלפי כל התובעים המיוצגים שלא נתנו הודעת פרישה מטעם, בעניין דמי ההתראה שגבתה סופרגז בתקופה הגיביה, ובכלל זה יכול על כל העילות והסעדים אשר הועלו בבקשת אישור או בהחלטה המאשרת: הפרת הוראות צו הפיקוח; הפרת חובה חוקה בהתאם לסעיף 63 לפકודת הנזיקין (נוסח חדש), בשל הפרת הוראות צו הפיקוח; הפרת הוראות חוק עשיית עשור שלא במשפט, תש"ל"ט - 1979 ; התנהלות בחוסר תום לב בהתאם לסעיפים 39 ו- 12 לחוק החוזים (חלק כללי) תש"ג - 1973 ; הפרת הוראות חוק החוזים האחידים, תשמ"ג - 1982 ; רשותות וגזר מכוח פקודת הנזיקין (נוסח חדש).

מעשה בית דין לפי סעיף זה לא יכול על מי מהותבעים המיוצגים שביקשו מבית המשפט, ובית המשפט התיר להם, לצאת מן הקבוצה שעל חבריה חל הסכם הפשרה.

9. המלצה מוסכמת בדבר תשלום גמול לבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה

המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול לבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה הינה שבמסגרת ההסדר להשבת הכספיים בגין הגבייה העודפת ישולם על ידי סופרגז הסכומים הבאים:

- 9.1 שכר הטרחה לבאי כוחה של המשיבה יהיה בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה בפועל (כמווגדר בסעיף 5.2.4.2 לעיל - קרי כלל הסכומים שהושבו או בוצע זיכוי בגין ברכס המשוערך) - בתוספת מע"מ. סך של █ ש"ח אשוח █ ששכר הטרחה (בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומרה דעת הבודק, העומד על █), ישולם תוך 15 ימי עבודה לאחר

המועד הקובל. יתרת שכר הטרחה (השלמה ל-[REDACTED] מסכום ההשבה בפועל) תשולם תוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודיעוח על ביצוע התחייבויות מכוח ההסכם, כאמור בסעיף 6 לעיל.

- 9.2 הגמול לבקשת יהיה בשיעור של 3.5% מסכום ההשבה בפועל, בתוספת מע"מ. סך של [REDACTED] מהגמול בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומרה דעת הבודק, ישולם תוך 15 ימי עבודה מהמועד הקובל. יתרת הגמול (השלמה ל-[REDACTED] מסכום ההשבה בפועל) תשולם بد בבד עם יתרת שכר הטרחה, דהיינו תוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודיעוח על ביצוע התחייבויות מכוח ההסכם, כאמור בסעיף 6 לעיל.
- 9.3 שכר טרחת בא כוחה של המשיבה ישולם בכפוף להמצאה של אישור על ניהול ספרים וניכוי מס במקור.
- 9.4 מסכם כי כל הסכומים שיישולמו לבקשת ולבאי כוחה הם סופיים וכוללים כל מס שעשו לחול על תשלום גמול לתובעת הייצוגית או שכר טרחה לבאי כוחה. מובהר בזאת, כי הסדרת תשלומי מס, בתנאי שאלה חלים על הגמול או על שכר הטרחה - בכל סכום שיושר על ידי בית המשפט - היא באחריות המשיבה ובאי כוחה בלבד.
- 9.5 במסגרת המליצה לעניין גמול לבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה נלקחו בחשבון השיקולים הבאים:
- 9.5.1 התרומה לקבוצה;
 - 9.5.2 המשיבה הציפה סוגיה צרכנית חשובה;
 - 9.5.3 נכונות המשיבה ובאי כוחה להביא את המחלוקת לכדי סיום בצורה יعلاה ומהירה;
 - 9.5.4 היקף ההשקה, הטרחה שטרחו וההוצאות שהוציאו המשיבה ובאי כוחה בעבר התובעים המייצגים, ובתוך כך ניהול הליך גישור, גיבוש הסכם פשרה והגשת התביעה והבקשה לאישור;
 - 9.5.5 הסיכון אותו נשאה המשיבה בהגשת התביעה ובקשת האישור, בשים לב, בין היתר, לחסיפת המשיבה לכך שייפסקו נגדה סכומי הוצאות ניכרים במקרה בו הייתה נדחתה בקשהה.
 - 9.5.6 המליצה לעיל גובשה בהמלצת המגשר ובהתאם לפסקי דין שניתנו על ידי בתי המשפט בתחום התובעות הייצוגיות, והיא עומדת באמות המדינה שנקבעו בפסק דין של כבוד נשיא בית המשפט העליון (דא), השופט גרוןיס, בעניין ע"א 10/2046 **עוזון המנוח משה שמש נ' ריברט**.

10 תנאי מתלה

אישור בלתי מותנה של ההסכם על ידי בית המשפט בפסק דין חלוט יהווה תנאי מתלה לתוקף ההסכם.

11 זכות לביטול ההסכם

במקרה שבו מספר הודיעוח הפרישה יעלה על 20, סופרgeo תהיה זכאית (אך לא חייבת) להודיעיע בכתב, בתוך 7 ימי עבודה מן המועד שבו התגשים האמור, על ביטול ההסכם. במקרה כאמור יחולו הוראות סעיף 13 להלן.

12 העדר צורך במינוי בודק בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות

- 12.1 הצדדים סבורים כי בנסיבות העניין אין צורך במינוי בודק, אשר יבחן את ההסכם ותנאיו.
- 12.2 סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בית המשפט הנכבד רשאי להימנע ממינוי בודק לקבלת חוות דעת ממנו בתחום בו עוסקת בבקשת האישור או התובענה הייצוגית טרם אישורו של הסדר הפשרה, אם סבר שמיוני כאמור אינו נדרש.
- 12.3 בעניינו, מדובר בהסדר המבוסס על טיעונים משפטיים ועובדתיים הגלויים לבית המשפט, ואין צורך בבודק על מנת לבחון אותם.
- 12.4 זאת ועוד, הוא מבנהו של הסדר הפשרה והן סכום ההשבה, נקבעו במסגרת הליך גישור אינטנסיבי, בהתאם להמלצות המגשר ובליוויו הצמוד.
- 12.5 כמו כן, סופרגז הציגה נתונים, המוגבים בתצהיר המצורף לנפקח ו' להסכם זה, לעניין סכום הגביה העודפת, הנתונים הכלכליים שבבסיס ההסכם והאופן בו תיישם את הסכם הפשרה. במסגרת הליך הגישור מונה מטעם כבוד המגשר, בהסתמכת הצדדים, מומחה **חיצוני ובלתי תלוי**, שהינו בעל **מומחיות בתחום הכלכלי**. בכך כך, ערך המומחה בדיקות כלכליות שונות לצורך כימות סכום הגביה העודפת, חישבו, אימות הנתונים הכלכליים שבבסיס ההסכם, והאופן בו יחולק החזר על ידי סופרגז.
- 12.6 עבודה המומחה כללה בדיקות שונות שנערכו על בסיס החומרים שהועברו מטעם סופרגז, ולאחריה התגבהה עדמת המומחה כמפורט בפסקה ז' להסכם זה. יובהר כי עבודה המומחה הייתה מקיפה ויסודית מאוד, וארכה חדשים רבים.
- 12.7 הצדדים סבורים כי עבודה המומחה היא הילכה למעשה עבודה 'בודק' כהגדרתו בסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות - ולפיכך, בנסיבות אלה, סבורים כי מתייתר הצורך במינוי בודק לפי הסעיף האמור.
- 12.8 יוער כי בנסיבות אלו, מינויו של בודק אינו יעיל בעבור הצדדים הקבוצה. מינוי בודק עשוי לסרבל ולהאריך שלא לצורך את הדיון בבקשת אישור הסכם פשרה שהוא הסכם ראוי, אף יטיל על הצדדים הוצאות מיותרות, לאחר שסופרגז כבר נשאה בשכר טרחתו של המגשר.

13 מועדים ושונות

- 13.1 במקרה של אי התקיימות התנאי המתלה, כהגדרתו לעיל, או במקרה של ביטול ההסכם כאמור בסעיף 11 לעיל, ימשיכו הצדדים ניהול ההליך המתייחס לתביעה הייצוגית מן הנקודה בה הפסיק.
- 13.2 נמשך ההליך המשפטי בקשר עם התובענה ו/או הבקשה לאישור בגין אי התקיימות תנאי מתלה או לאחר קרונות ביטול ההסכם, ההסכם יחשブ לכל דבר ועניין כאילו לא נערך מעולם, ולא ניתן יהא להגישו ו/או להסתמך עליו ו/או לעשות בו או בתוכנו שימוש כלשהו בין במסגרת הליך, שיפוטי כלשהו בין במסגרת הליך מעין שיפוטי בין במסגרת הליך מנהלי ובין בכלל הליך אחר, ובכלל זה לא ניתן יהא להשתמש בנתונים ו/או במצגים ו/או בטיעות ההסכם ככל שהגיעו לידיתו של מי מן הצדדים ו/או באירועים במהלך המשא ומתן לקרה ההסכם ו/או בקשר אליו.

- 13.3 אין בהסכם כל הודהה של מי מוחדים באיזה מטענות הצדדים הצד האחד להסכם, לרבות הטענות הנזכרות בבקשת אישור וכתיבעה.
- 13.4 ההסכם כולל את כל התוכניות שבין הצדדים והוא מבש וממיצה באופן בלעדי וסופי את כל התוכניות בקשרicus עם האמור בו.
- 13.5 לא יהיה כל תוקף לכלשוני או Zusatzsprache של הצדדים בכוננו ווחזור על ידי כל הצדדים לתוכן ואושרו על ידי בית המשפט אשר עתה תוקף להסכם. לא יונטע טענה של שינוי החלים בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מגז ו/או מוציאר, ככל שהוא בין הצדדים, קודם לחתימת החכם.
- 13.6 במקרה של סתיוות בין הוראות החכם לבין הוראות איזה מנשחים, יגבר הוראות החכם.
- 13.7 הצדדים מתחייבים לפעול בתום לב לקומו של החכם ולבצע את כל הפעולות ולהחותם על כל המ███, האישומ███, הטפ███ים וההמודעות, בכל שידור███, ושיתות מועיל לצורן בכוונן של הוראות החכם.
- 13.8 בדת המשפט הנכבר יתבקש ליתן תוקף של פסק דין להסכם ללא פגיעה הצדדים בתשלום הוצאות נ/או תשלום אחר ו/או עונש בלחמו, פרט לאמור בהסכם.
- 13.9 החכם עומד לעון לכל דריש ממשרדי באו כוח הצדדים, בהתאם מועד מראש, עד חלוף 45 ימים ממועד פרסום החלטה הראשונית, ככל שתפקידם.
- 13.10 בתנות הצדדים בכל תקשור למטרות הוצאות ובכל תקשור בפיתוח וקיומו של החכם, הן כמפורט במובה להסכם. כל החלטה שתחול בזואר רשות לפני הבעות האמור, ותחשב בהחלטה שתתקבל תוך 72 שעות מעת מסירתה למשלוח בבות זואר בישראל. אם נשלחה פקס ביט עציקם, ותחשב למי שתוכבלה ביום העתקים של אחר מכך, בלבד שעבורות שליחות אושירה טלפוניות על ידי גמינה או על ידי מי מטענו. אם נשלחה בכתב - בכתב מלייה.

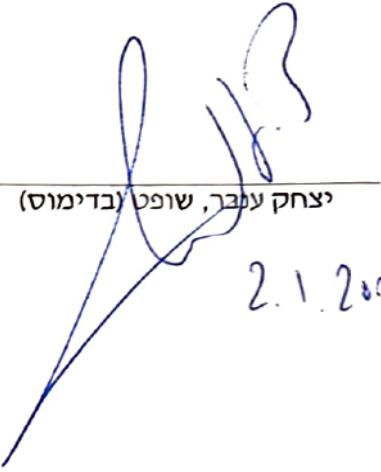
וללאית באו הצדדים על החתום:

אלתורה פאואר סטינר ער"ץ
טלפון 0902638 117
אלקטורה פאואר סטינר בע"מ

עדו שטיינר ער"ץ
מ.ג. 38933
על שדרן צבן רמשימורה
באמצעות בא כורחה ער"ץ עדו שטיינר

אני החר"מ, השופט (בדימוס) יצחק ענבר, מאשר כי הצדדים הגיעו להסכם הפשרה המפורט לעיל בעקבות הליך גישור שהתקיים והתנהל על-ידי ובהתאם להמלצתי ואני מאשר את הסדר הפשרה ומקיים בחתיימות על פי הוראת תקנה 9 (א) לתקנות בתני המשפט (גישור) התשנ"ג-1993.

הסכם הפשרה נראה בעיני ראוי, סביר והוגן בהתחשב בסיכונים ובנסיבות של כל צד, כפי שהתרבו בפניי במהלך הגישור.

יצחק ענבר, שופט (בדימוס)

2.1.2023

היום, 2 בינואר, 2023.

תוכן עניינים

סימון	שם הנصفה	עמ'י
א	נוסח הבקשה לאישור הסכם פשרה שתוגש לבית המשפט	17
ב	נוסח הودעה ראשונה לציבור לפי סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות	30
ג	נוסח הודעה שנייה לציבור לפי סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות	33
ד	תצהיר באי כוח הצדדים	36
ה	תצהיר מטעם המשيبة, גבי על שורצמן	39
ו	תצהירו של מר נתן בוטבול, סמנכ"ל הכספיים של סופרגז	41
ז	עמדת רואה חשבון מומחה, מר אהוד רצabi	47
ח	אישור מפורט של המגשר להסדר הפשרה	61

נספח א

**נוסח הבקשה לאישור הסכם פשרה
שתוגש לבית המשפט**

עמ' 17

בעוניין :

סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד טל ויזנגרין

משרד פישר בכיר חן וול אוריוון ושות', עורכי דין

מרח' מנחים בגין 146, תל אביב

טל': 03-6091116 ; פקס: 03-6941320

המבקשת

- נגד -

יעל שורצמן

ע"י ב"כ עוה"ד עידו שטיינר ו/או עוז"ד אריאל פישר

31047 מרח' ביאליק 12, חיפה,

המשיבת

טל': 04-8668860 ; פקס: 04-8677629

בקשה מוסכמת למתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה

בהתאם לסעיף 18 לחוק טובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ("חוק טובענות ייצוגיות" או "החוק"), הצדדים - אלקטראה פאוור סופרגז בע"מ (לשעבר, סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ; להלן: "סופרגז" או "המבקשת") ובג' יעיל שורצמן (להלן: "המשיבת") - מוכבדים להודיע בבית המשפט הנכבד, כי הם הגיעו להסכם פשרה שהעתקו, על נספחו, מצורף בזאת בקשה דנא ("הסכם הפשרה" או "הסכם", בנספח).

.1.

המונחים המופיעים בקשה זו, ואיינם מוגדרים, הינם כהגדרתם בהסכם הפשרה. יוער, כי פירות הוראות הסכם הפשרה בגדרי בקשה זו הוא תמציתי וכלי, וההוראות הסכם הפשרה גופו, בכללותן, הן המחייבות.

בית-המשפט הנכבד מתבקש לאשר את ההסכם, ועל יסוד האמור בו, לפועל כלהלן:

1. להורות על פרסום הודעה בדבר הגשת בקשה זו, בשני עיתונים יומיים נפוצים, וזאת לפי הוראות סעיף 25(א)(3) לחוק טובענות ייצוגיות, ובנוסח המצורף כנספח ב' להסכם הפשרה (להלן: "ההודעה הראשונה") על חשבון המבקשת; בהודעה יוזמנו התובעים המיוצגים להודיע בתוך 45 ימים פרסום ההודעה ובדרך שתציע בהודעה, אם אין ברצונם להיכלל בקבוצת התובעים המיוצגים (להלן: "ההודעה פרישה");

2. להורות על משלוח ההודעה הראשונה, בציורף העתק של בקשה זו, על נספחיה, ושל הבקשת אישור - ליווץ המשפטי לממשלה ולממונה על הגנת הרכן, והכל בהתאם להוראות סעיפים 18(ג) לחוק טובענות ייצוגיות ותקנות 12(ד) ו-16 לתקנות טובענות ייצוגיות.

3. לקבוע כי בנסיבות העניין מתייתר הצורך ב민וי בדק, בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק טובענות ייצוגיות, מהטעמים המפורטים בהסכם הפשרה;

- לקבוע, להורות ולהגידר את חברי הקבוצה, בהתאם לאמור בסעיפים 1.3 ו- 4 להסכם, וזאת בהתאם לשםכוותו של בית המשפט הנכבד מכוח סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות;
- ליtan להסכם הפשרה תוקף של פסק דין בתובענה ייצוגית. במקביל, להורות על פרסום הودעה שנייה לציבור, בשני עיתונים יומיים נפוצים, וזאת לפי הוראות סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, ובנוסח המצורף כנספח ג' להסכם הפשרה (להלן: "ההודעה השניה") על חשבו המבוקש;
- לקבל את המלצה הצדדים, כמפורט להלן, בכל הנוגע למטען גמול למשיבה ושכר טרחה לבאי כוחה.

ואלה נימוקי הבקשה:

א. הרקע להגשת הסכם הפשרה

7. ביום 11 ביולי 2013 הגישה המשיבה כתוב תביעה ובקשה לאישור התביעה בתובענה ייצוגית (ת"ז 24683-07-13; להלן בתאמה: "התביעה" ו- "הבקשה לאישור") בבית המשפט המחוזי מרכז, נגד סופרגז, במסגרת טענה המשיבה כי סופרגז מפרה את הוראות סעיף 5 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשליםם עד גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 ("צו הפיקוח"); זאת, בכך שהיא מוסיפה לדמי ההתראה (הescoמים אשר נגבים על ידי סופרגז מלוקחותיה אשר אינם משלימים את חשבו הגז, בגין ההתראה אשר נשלחת אליהם בעניין זה), הנקובים בצו הפיקוח (2.5 ש"ח), הפרשי הצמדה למัดד, עד למועד הגביה בפועל (להלן: "סכום הגביה העודפת").

8. ביום 20.1.2014 הוגשה תשובת סופרגז לבקשת אישור, במסגרת פורטו נימוקי סופרגז בעטיים יש לדוחות, לשיטתה, את בקשה האישור. בין היתר, טענה סופרגז כי יש לדוחות את הבקשה לאישור נכון קיומו של פסק דין בת.א. (ת"א) 2262/06 ברוחט נ' סופרגז נ' חברה ישראלית להפצת גז בע"מ (להלן: "ענין ברודט"), הליך אשר עסוק, בין היתר, בעניין מושא הבקשה לאישור, והסתיים בהסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין, במסגרתו נקבע מגנון הסדרה עתידית, לפיו פעולה סופרגז, אשר קבע כי דמי התראה ייגבו בסכום הנקוב בצו הפיקוח בתוספת שערוך לפי ממד המחרירים לצרכן.

9. סופרגז טענה בתשובתה לבקשת אישור כי במסגרת ענין ברודט היא נטלה על עצמה התחייבויות כלפי ציבור לקוחותיה, ובכלל זאת, כי היא לא תגבה כלל דמי התראה עבור כל התראה שלישית. סופרגז טענה כי מאחר שהיא עמדה בתחום התחייבויות שהיא נטלה על עצמה בענין ברודט, לא יהיה זה הוגן לבוא בענונות כלפי רכיב ההצמדה שהיא גבתה מלוקחותיה, אשר אושר על ידי בית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין בענין ברודט.

10. כמו כן טענה סופרגז במסגרת התשובה לבקשת אישור כי יש לדוחות את הבקשה לאישור בהתאם לעקרונות הפרשנות הנהוגים במשפטנו, המובילים למסקנה כי יש לשערך אתescoמים הנוומינליים שנקבעו בצו הפיקוח.

11. ביום 20.2.2014 הוגשה תשובה לבקשת אישור, במסגרת דחתה המשיבה את טענות סופרגז.

12. לאחר ניהול הליך בבית המשפט המחוזי, ביום 23.1.2017, ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי המאשרת את הבקשה לאישור (להלן: "ההחלטה המאשרת"), במסגרתה נקבע, בין היתר, כדלקמן:

- קבוצת התובעים הוגדרה ככוללת את "כל מי שישלים למשיבה [סופרגז - הח"מ] דמי התראהescoמים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח על מצרכים (תשליםם עד גז המסופק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989 (להלן: "גביהת היתר") מיום 21.5.2008".

- עלילות התביעה שאושרו הן : הפרת חובה חוקה בכך שהופר צו הפיקוח על המצריכים (תשולםים بعد גז המספק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989, עשיית עשור ולא במשפט ; והפרת חובת תום הלב.
 - הסעדים שאושרו הם : צו להורות לסופרgeo לחדול מגביית דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע בצו הפיקוח ; והשבת כספים שנגבו שלא כדי מחברי הקבוצה.
13. במקביל להליך המשפטי בבקשת אישור, התקיים הליך משפטי בתביעה ייצוגית נגד החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ (להלן: "אמישראנג"), בית המשפט המחוזי בתל אביב, אשר עסק בין היתר בשאלת זהה לשאלת מושא הבקשת אישור נגיד סופרגז (ת"צ (מחוזי ת"א) 08-2212 גולדנברג נ' פזג' ואח' (14.11.2012) (להלן: "ענין גולדנברג") ; ביום 26.2.2017 ניתן פסק דין הדוחה את התביעה הייצוגית בענין גולדנברג.
14. ביום 2.4.2017 הגישה סופרגז לבית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור על ההחלטה המאושרת (רע"א 2957/17), ולאחריה עוכב הדיון בהליך בבית המשפט המחוזי.
15. ביום 10.5.2017 הוגש לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין בענין גולדנברג (ע"א 17/3861) (להלן: "הערעור בענין גולדנברג").
16. ביום 19.6.2017 הוגש בבקשת איחוד עניינים, במסגרת התבקש כי בבקשת רשות הערעור תידון ביחד עם הערעור בענין גולדנברג, היות ובשני המקרים מתעוררת שאלה משפטית זהה ; וביום 19.6.2017 ניתנה החלטת בית המשפט העליון (השופטות אסתר חיון) לפיה בבקשת הצדדים תידון בפני הרכבת שידון בענין גולדנברג.
17. ביום 10.6.2019 הגיע היועץ המשפטי לממשלה את עמדתו, וביום 17.11.2019 הגיעו הצדדים את תגובתם לעמדה זו.
18. ביום 15.12.2019 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי, המריכיבה את הגדרת הקבוצה כך שתכלול את "כלל לקוחות המשיבות [סופרגז ואמשראנג - הח"מ] אשר חוויבו בדמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח על המצריכים (תשולםים بعد גז המספק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989 מיום 21/5/2008 ועד למתן פסק דין חלוות התביעה בהליך זה".
19. ביום 20.1.2020 התקיים דיון בבית המשפט העליון, בהרכב של השופטים פוגלמן, מינץ וגורוסקובוף, במסגרתו הציע הרכב הנכבד כי הצדדים יפנו להליך גישור ביניהם. הצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט, ובמהמשך לכך, בית המשפט נתן החלטה ביום 20.1.2020 על פייה הוא ממנה את השופט (בדימי) יצחק ענבר כמגשר בתיק (להלן: "המגושר").
20. בהתאם לכך, הצדדים החלו לנהל ביניהם הליך של גישור בפני המगשר, וזאת במטרה לנסתות ולישיב את המחלוקת ביניהם מחוץ לכותלי בית המשפט.
21. על אף עמדת המשיב וambil לגורע ממנה, ניהלו הצדדים משא ומתן אשר ארך למשך משנה, ובסופה הגיעו לידי הסכומות המפורטות בסכם. בהקשר זה יובהר כבר כתע כי הנתונים המספריים שבבסיס הסכומות אלו נבדקו על ידי מומחה חיצוני שמונה על ידי המגשר, בהליך בדיקה ארוך ומكيف אשר ארך חודשים רבים, גם לאחר שהצדדים הגיעו להסכמות עקרונית.
22. הצדדים מבהירים, כי אין בהתקשרותם בהסדר זה ובהתחריבות שנטלו על עצמם משום הוודה מצד מי מהם ואו מטעם בטענה ו/או דרישת כלשהו שנטעה בכתבבי-דין שהוחלפו במסגרת התביעה

והבקשה לאישורה כייצוגית, ובהתאם נערך הסדר פשרה לפנים משורת הדין על מנת לסיים את ההתקדינות בפשרה מבלי להמשיך ולנהל את ההליך במשך תקופה ארוכה.

23. משכך, הצדדים הגיעו להסדר פשרה ביניהם, אשר בכפוף לאישורו על ידי בית המשפט ולהוצאתו אל הפועל, יביא לידי סיום סופי ומוחלט של ההליך שבכותרת.
24. הצדדים מצוים בדעה כי הסכם הפשרה מՁן כראוי בין האינטרסים, הסıcıוניים והסıcıוניים של כל אחד מן הצדדים. עוד סבורים הצדדים, כי גלומה בו תועלת רבה לחבריו הקבוצה ומעבר לכך, בין היתר, לאור הפיזי שיענק במסגרת הסכם כפי שיפורט להלן.

ב. עיקרי הסכם הפשרה

ב.1. כללי

25. אף כי לטענת סופרגז, לא הייתה בהתנגדות המוחסת לה בבקשתה לאישור ובתביעה כדי להפר את התחייבותיה כלפי ליקוחותיה או כדי להקים נגדה עילת תביעה כלשי ובערט עילת תביעה יצוגית, ובלי להודיע באיזו מהטענות שהועלו בכתב הטענות מטעם המשיבה, ניאottaה סופרגז למען הסדר הטוב, ומתוך רצון טוב, ליטול על עצמה, וזאת לעומת פנים משורת הדין, התחייבויות כמפורט בהסכם, והכל בכפוף לכך שהסכם הפשרה יאשר על-ידי בית המשפט הנכבד, כמפורט להלן.

ב.2. קבוצת התובעים הייצוגיים

26. הקבוצה עליה יכול הסכם הפשרה ("הקבוצה המיוצגת" או "התובעים המייצגים") הינה כדלקמן: כל מי שישלים לסופרגז דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח (בנוסחו הרלוונטי במועד התשלום) בגין חייבים בדמי התראה שסופרגז חייבה אותם בתוקף התקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022, וזאת אלא אם נתנו הودעת פרישה ובית המשפט התיר להם יצאת מהקבוצה.
27. אישור הסכם הפשרה כפסק דין יהווה מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה המיוצגת, שלא נתנו הודעת פרישה מטעמים כמוינדר בהסכם הפשרה, לגבי העילות והסעדים המפורטים בבקשתה לאישור, בקשר עם הנסיבות המפורטות בבקשתה לאישור.

ב.3. התחייבויות סופרגז

27.1. הסדרה עתידית

27.1.1. ביום 1.5.2022 נכנס לתוקף צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מירביים לטעיפי חיבור וניתוק בשל חוב לשפק גז), התשפ"ב-2022 (להלן: "צו הפיקוח החדש"). החל ממועד כניסה הצו לתוקף, סופרגז פועלת בהתאם להוראותיו, ומתחייבת להמשיך לפעול כך, ובכלל זה:

- א. סופרגז מצהירה ומתחייבת כי היא תגבה דמי התראה בהתאם לטעיפים הנקבעים בצו הפיקוח החדש.
- ב. למען הסר ספק יובהר כי סופרגז תוכל לגבות את דמי התראה, בהתאם לצו הפיקוח החדש, עברו כל מכתב התראה שתשלח בהתאם להוראות צו זה.

ג. בהקשר זה יודגש, כי לאחר שבמסגרת הסכם הפשרה מותבטל הסכם הפשרה בעניין **ברודט** אשר התיר לסופרגז לגבות את דמי ההתראה כשם מוצמדים – למעשה, איזי בטל גם ההוראה שבסעיף 3.1.2 להסכם הפשרה בעניין **ברודט** – לפיה סופרגז מותרת ללקוחותיה המאוחרים בתשלומים על גביית דמי ההתראה בעבר כל מכתב ההתראה שלישי. בהקשר זה יזכיר כי לאחר שדמי ההתראה אינם נגבים מכוח צו הפיקוח היישן אלא מכוח צו הפיקוח החדש ובהתקנים לסקום המעודכן הנקוב בו, הרי שהתחייבותיה של סופרגז/non ביחס להצמדה דמי ההתראה והן ביחס לאי-גביית דמי ההתראה בעבר כל מכתב ההתראה שלישי – אין רלוונטיות עוד.

ד. מובן כי ככל שתיכנס לתוקף בעתיד הוראת דין חדש אשר קובעת את התעריפים המותרים לגביית דמי ההתראה, ובכלל זאת את האפשרות להוספת מע"מ, ריבית והצמדה על הסכומים הנגבים בהתאם לעריפים הללו, סופרגז תפעל על פי הוראה זו.

27.2. השבה ופיצוי בגין העבר

27.2.1 עד חלוף 180 יום מהמועד בו החליט בית המשפט לאשר את הסכם הפשרה (להלן: "**המועד הקובלע**"), סופרגז תשיב 50%-45% מסכום הגבייה העודפת, באופן שיפורט להלן.

27.2.2 יצוין כי סכום הגבייה העודפת עומד, בהתאם לחוות דעת הבודק (כהגדתו להלן), על █ ש"ח, כאשר סכום זה משוערך עד יום 30.6.2022.

27.2.3 אופן חישוב סכום הגבייה העודפת, שיערוו יותר הנתונים הכלכליים והמספריים העומדים בבסיס הסכם, נמסרו לרואה חשבון חיצוני בלתי תלוי אשר מונה על ידי כבוד המגשר (לעיל ולהלן: "רואה החשבון החיצוני" או "הבודק" או "המומחה" ו- "חוות דעת הבודק" או "חוות הדעת", בהתאם), ועמדתו מצורפת להסכם הפשרה כנספח ז'. נכונות הנתונים שנמסרו לבודק מאומנת בתצהירו של מר נתי בוטבול, סמנכ"ל הכספיים של סופרגז, המצורף כנספח ו' להסכם הפשרה.

א. גבייה עודפת שנייה לשيق ללקוחות מזוהים - יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מסכום ששילם כל לקוח:

ב. סופרגז תבצע השבה פרטנית לקבוצת הלkopות המזוהים שלה, כהגדרתה להלן, בדרך של זיכוי החשבונית שלהם אצל סופרגז בשיעור של 50% מסכום דמי ההתראה העודפים שנגבו מאותם לקוחות, לצורך הפרשי הצמדה וריבית. הזיכוי יבוצע ככל האפשר בחשבונית הראשונה שתשלוח לאחר המועד הקובלע, ולא יאוחר מהחשבונית השלישייה שתשלוח לאחר המועד הקובלע.

ג. קבוצת הלkopות המזוהים כוללת את חברי הקבוצה הבאים:

- חברים קבוצה אשר הינם לkopות קיימים ופעילים בסופרגז נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פעולים תחת מספר צרכן שבוצע ממנו תשלום של דמי ההתראה בתקופת הגבייה, ואשר קיימת התאמנה בין פרטי הלkop הרושים

היום במערכות סופרגז, בין פרטיו הלוקו' בחשבוניות במסגרתיה בוצע חיוב בדמי התראה בתקופת הגבייה. ככל שיש התאמה בין הפרטים - הלוקוחות ישוויכו לקבוצה זו.

חברי קבוצה אשר הינם לוקוחות קיימים ופועלים בסופרגז נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פועלם תחת מספר צרכן שקיים במערכת סופרגז, לגבי קיימת אינדיקציה לתשלום דמי התראה בין יום 21.5.2008 לבין יום 1.3.2010, גם אם לא ניתן לבצע השוואת בין הפרטים שלהם כפי שהם רשומים במערכת סופרגז, בין החשבוניות במסגרתן בוצע חיוב בדמי התראה בתקופת הגבייה. קבוצה זו גובשה משום שהאפשרות הטכנולוגית-רישומית במערכות סופרגז לבצע השוואת בין חשבוניות כאמור לעיל קיימת רק ביחס לחשבוניות אשר כללו חיוב בדמי התראה החל מחודש מרס 2010.

יובהר כי סופרגז תodium סכום הזיכוי המינימלי המוחזר לлокוח מזוהה כלשהו, לא יהיה נמוך מסכום הזיכוי שיינתן ליתר הלוקוחות, כהגדרתם להלן. סכום כאמור, שיתווסף לפיצוי לlokoch מזוהה כלשהו, ייגרע מסכום הזיכוי שיוענק ליתר הלוקוחות, כהגדרתם להלן.

ד. גבייה עודפת שלא ניתן לשيقך לлокוחות מזוהים - יינתן החזר ליתר לוקוחות סופרגז בשיעור כולל של 45% מהסכום :

עבור סכום הגבייה העודפת אשר לא ניתן לשيقך אותו לקבוצת הלוקוחות המזוהים (להלן: "ייתרת הסכום"), סופרגז תעניק זיכוי חד-פעמי לлокוחותיה הצורכים גז באמצעות מערכת גז מרכזית, שלא קיבלו זיכוי פרטני במסגרת סעיף א לעיל (להלן: "יתר הלוקוחות"). סכום הזיכוי שיוענק ליתר הלוקוחות יהיה בגובה 45% מיתרת הסכום.

הזיכוי יוענק באופן אחד ליתר הלוקוחות, ותחושב באופן הבא: 45% מיתרת הסכום תחולק במספר יתר הלוקוחות; הסכום שיתקבל הוא סכום הזיכוי שיקבל כל לקוח.

הזיכוי יינתן על ידי סופרגז ככל האפשר בחשבונית הראשונה שתשלח לאחר ביצוע החזר הפרטני לлокוחות המזוהים. הזיכוי יבוצע לא יואר מהחשבונית הרביעית שתישלח לאחר המועד הקובל.

يُצויין כי על פי חוות דעת הבודק, הסכומים שנגנו' מקבוצת הלוקוחות המזוהים דומים לסכומים שנגנו' מקבוצת הלוקוחות שאינם מזוהים, אך מעט נמוכים מהם. כך, סכום הגבייה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שניתן לשيقך לлокוחות מזוהים עומד בהתאם לחוות דעת הבודק על ■■■■■, בעוד סכום הגבייה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שלא

ניתן לשيقך לлокוחות מזוהים עומד על ■■■■■

עוד יצויין כי בהתאם לחוות הדעת החציו' של סכום הגבייה העודפת שנגנה' מכל אחד מהлокוחות הלא מזוהים עומד על סכום של ■■■■■ כולל מע"מ

ללא ריבית והצמדה למדד, ו- ■■■■■ כובל מע"מ, ריבית והצמדה למדד. בהתאם לתנאי ההסכם, על סופרגז להשב לכל אחד מיתר הלקוחות 45% מסכום זה, קרי כ- ■■■■■ לכל לקוח (או ■■■■■ אם היה ניתן להם פיצוי זהה לזה של הלקוחות המזוהים). בנסיבות אלו, הצדדים סבורים כי לא מוצדק להשקיע משאבים בניסיון לבצע השבה פרטנית ליתר הלקוחות, שכן עלות המשאבים הכרוכים באיתור חברי קבוצה אלו, עשוייה לעלות על סכום הזיכוי לו יהיה זכאים.

כך למשל, חלק נכבד מחברי קבוצה זו כבר אינם לקוחות של סופרגז ומספר הלקוח שלהם אינם עוד במערכת. גם לגבי מספרי צרכן הרשומים במערכות סופרגז, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקח הרשותיים במערכות סופרגז, לבין פרטי הלוקח בחשבוניות במסגרת בוצע חיוב בדמי ההתראה, הרי שלא ניתן לדעת מי ביצע את תשלום דמי ההתראה בפועל. בהקשר זה יוסבר, כי במערכות סופרגז רישום הלקוחות נעשה בעיקרו לפי מספרי צרכן המשויכים **לנפש** ולא לאדם; כך למשל, אם לקוח עובר דירה ונכנס במקומו לקוח אחר, מספר הלקוח לא ישנה למרות שהזיהות הלוקח שונה. בנסיבות אלו, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקח הרשותיים במערכות סופרגז, לבין פרטי הלוקח בחשבוניות במסגרת בוצע חיוב בדמי ההתראה, לסופרגז אין דרך לדעת, אף לא ברמה סבירה של קירוב, האם הלקוח הרשותיים יכולים במערכות שלה הוא אכן הלקוח ששילם את דמי ההתראה בעבר.

בנסיבות אלו, ספק אם אפשרי, בהשענת אמצעים סבירים, לאמת את הלקוחים אשר שלימנו בפועל את דמי ההתראה, שאינם לקוחות מזוהים. כך, גם אם סופרגז תצליח לאתר את החשבוניות של לקוחות אלו, הרי שאין בידייה כל פרטיים מזוהים שלהם כדוגמת כתובות עדכניות או מספר טלפון. לא ברור שאפשרי להשיג את פרטי יתר הלקוחות, וגם אם בירור שכזה הוא אפשרי בחלוקת מהמרקמים, הרי שהוא מכבד ולא יעיל, ועלויותיו עשויהו לעלות משמעותית על עלות החזר המגיע לכל צרכן. בנוסף, סופרגז ממילא אינה יכולה לבצע זיכוי בחשבונית הנז עובר מי שאינו לקוח פעיל שללה. אפוא, כי גם לאחר מאמצוי האיתור, אם בכלל יישאו פרי, יהיה על סופרגז להשקיע מאמצאים נוספים בתחום פיצויי החזר ללקוחות אלו.ברי כי מדובר בהשענת מאמצאים שאינה עומדת ביחס ראוי לסכום ההשבה המדובר במקרה זה.

ה. הבהרות בנוגע לביצוע התשלומים בפועל:

- הסכומים מהגביהה העודפת אשר יושבו ללקוחות סופרגז במסגרת ההסכם, יוחזו בתוספת הפרשי הצמדה ובתוספת ריבית (ריבית צמודה בהתאם לשיעורי אגף החשב הכללי מכוח חוק פסיקת ריבית והצמדה תשכ"א-1961) ממועד התשלומים ועד למועד הזיכוי בפועל.
- במסגרת התשלומים בפועל, צפויים להיות שינויים קלים מן הסכומים הנקבעים בחוות דעת הבודק (בין היתר, נוכח שערוך הסכומים, נכון

לקוחות שמצטרפים וועזבים את שירוטי סופרgeo כל העת, או נוכח דמי התראה ששולם בין מועד הבדיקה למועד ביצוע הסכם הפשרה). משכך, הסכומים הסופיים שיושבו במסגרת ביצוע הסכם פשרה זה (להלן: "סכום ההשבה") יוגשו לבית המשפט הנכבד ויאומתו, כאמור בסעיף 28 להלן.

ו. **הבהרות - סכומים שלא נכללו בסכום הגבייה העודפת** (סכוםים אלו נבדקו ותוקפו בחוות הדעת):

• **חייבים שלא שולמו על ידי הלקוחות (כ-██████)** - לגבי רובם של סכומים אלו סופרgeo כבר ביצהה הכרה כחוב אבוד בהתאם לנחלים שבונאיים מקובלים, ולא קשור לניהול הבקשה לאישור; ולגבי מה שלא הוכר כחוב אבוד, יבוצע במועד אישור הסכם הפשרה חישוב מה הסכום שנגבה בפועל, ככל שהוא קיים, והוא יתווסף לסכום ההחזר, ומה שלא נגבה בפועל יוכר גם הוא כחוב אבוד.

• **זכויים שניתנו ללקוחות (כ-██████)** - במקרים מסוימים מתבצע תשלום מלא על-ידי הלקוח של חשבונית הגז הכוללת גם חיוב דמי התראה, כאשר לאחר מכן – לאור בקשת הלקוח ובמסגרת המו"מ המשורי מומו – מבוצע זיכוי ו/או הנחה בחשבונו הלקוח שמטורטם לבטל בין היתר את התשלומים של הלקוח בגין דמי התראה. במצב כזה, הלקוח אינו משלם בפועל את דמי התראה למרות שהוא מסוג בمعרכת כמו שילומים אחרים. כדי לאתר קבוצת לקוחות זו, בוצעה בדיקה האם עבר מי מקובצת הלקוחות ששילמו לכואורה עבור החיוב בדמי התראה, בוצע זיכוי בטוחה הזמן של חמישה חודשים ממועד החיוב (כלומר במהלך תקופה שתי החשבוניות שהתקבלו אצל הלקוח לאחר חשבונית החיוב). התשלומים שביצעו לקוחות אלה לא נכללו בחישוב סכום הגבייה העודפת.

28. רואה החשבון החיצוני ביצע בדיקה של השלהת ביצוע התchiaיבויות סופרgeo כאמור בסעיף 27.2 לעיל ויגיש לבית המשפט דיווח על תוצאות בדיקה זו, בתוך שלושים ימים מסיום ביצוע התchiaיבויות אלו.

29. מוסכם על הצדדים, כי לאחר שהנתונים שפורטו לעיל עלולים לכלול סודות מסחריים של סופרgeo וכן נתונים פרטיים, הרי שהධיווח האמור יועבר לבית המשפט הנכבד (עם העתק לבאי כוח המשיבה) באמצעות מעטה סגורה. זאת, לאחר קבלת החלטה של בית המשפט הנכבד המאפשרת להותר פירות זה מחוץ לתיק בית המשפט מטעמי סודות מסחרית.

ב.4. ויתור על תביעות

30. בכפוף לאישורו וביצועו של הסכם הפשרה, מותרים המשיבה והቶבעים המיוצגים כלפי סופרgeo ו/או כל שלוחיה ו/או עובדייה ו/או מי מטעמה, באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישת ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם אייזו מהטענות ו/או הדרישות הכלולות בכתביו הטענות מטעם מי מהצדדים, ו/או הנובעים מן המסתכת העובדתית או מן הניסיות מושא התביעה ו/או הבקשה לאישור.

ב.5. מעשה בית דין

31. אישור הסכם פשרה זה, בכפוף לכך שההסכם לא בוטל מכוח סעיף ב.6 להלן, יהווה מעשה בית דין כלפי כל התובעים המומצאים שלא נתנו הודעת פרישה מטעם, עניין דמי ההתראה שבגתת סופרגז בתקופת הגבייה, ובכלל זה יהול על כל העילות והסעדים אשר הועלו בבקשת אישור או בהחלטה המאשרת: הפרת הוראות צו הפיקוח; הפרת הוראות חוק עשיית עשר שלא במשפט, תשל"ט-1979; התנהלות בחוסר תום לב בהתאם לסעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלה כלל) תשל"ג-1973; הפרת הוראות חוק החוזים האחדים, תשמ"ג-1982; רשלנות וגזל מכוח פקודת הנזיקין [נוסח חדש].
32. מעשה בית דין לפי סעיף זה לא יהול על מי מהתובעים המומצאים שביקשו מבית המשפט, ובית המשפט התיר להם, לצאת מן הקבוצה שעל חביריה חל הסכם הפשרה.

ב.6. זכות לביטול ההסכם

33. במקרה שבו מספר הודעות הפרישה יעלה על 20, המשיבה תהיה זכאית (אך לא חייבת) להודיע בכתב, בתוך 7 ימי עבודה מן המועד שבו התגבש האמור, על ביטול ההסכם. במקרה כאמור יהולו הוראות סעיף 13 להסכם הפשרה.

ג. מדובר בהסכם פשרה ראוי והוגן אשר יש מקום לאשרו

34. הסכם הפשרה אשר גובש בין הצדדים הינו הסכם ראוי והוגן, אשר מיטיב עם חברי הקבוצה המומצגת.
35. ההטבה במסגרת הסכם הפשרה מוצעת, עד כמה שניתן, באופן פרטני ללקוחות שלילמו את הגבייה העודפת. בכך מוגשת אחת מתכליות הסכם הפשרה החותרת לפיזי פרטני; ובנוסף, במסגרת הסכם הפשרה יינתן פיזי לכל ללקוחותיה של סופרגז, אשר מהווים הקבוצה הקרובה ביותר לצרכנים הללו. מזוינים שלילמו את הגבייה העודפת.
36. בהקשר זה יזכיר כי הסכם הפשרה גובש בסיווע של כב' המגשר השופט (בדימי) יצחק ענבר, אשר מונה על ידי מותב נכבד זה בבית המשפט העליון. כאמור לעיל, כב' המגשר הווסף ופירט בהרחבה את הטעמיים למוקדי הפשרה אשר נקבעו ביחס לקבוצת הלקוחות המזוינים (50%) ולהלקוחות שאינם מזוינים (45%), וזאת תוך התייחסות מקיפה לסייעיים ולסייעוני בתיק.
37. בסיכומו של דבר העritic המגשר כי "מנגנון ההשבה שנקבע בהסכם הפשרה עולה בקנה אחד עם עקרונותיו של חוק תובענות ייצוגיות, בהקנותו מעמד בכורה למתן פיזי כספי לחבריו הקבוצה המזוהים אשר נפגעו במישרין מהפרת הדין הנענת. אשר לפיזי לחבריו הקבוצה שלא ניתןゾחותם, הרי שהוא לא נותר בקופטה של סופרגז אלא מחולק כאמור בין כל יתר הלקוחות...".
38. אשר לעניין ההשבה ללקוחות שאינם מזוינים - כפי שפורט לעיל, הצדדים סבורים כי לא יהיה זה מוצדק להשקייע משאבים בניסיון לבצע השבה פרטנית ללקוחות הלא מזוינים, שכן עלות המשאבים הכרוכים באיתור חברי קבוצה אלו, עשויה לעלות על סכום ההשבה לו יהיו זכאים. בנוסף, סופרגז ממילא אינה יכולה לבצע החזרה בחשבוןה הגז עברו מי שאינו ל��וח פעיל שלה. יוצא אפוא, כי גם לאחר מאמצוי האיתור, אם בכלל יישאו פרי, יהיה על סופרגז להשקיע מאמצים נוספים במתן פיזי והחזר ללקוחות אלו. בנסיבות אלו, הצדדים החליטו על מתן פיזי ל_kvוצה מקרבת - יתר הלקוחות של סופרגז.

39. כמו כן, בין הצדדים קיימות מחלוקות עובדתית ומשפטית, והמשך בירורן של הבקשה לאישור והתובענה יחייב בירור שאלות רבות. בירור זה יצריך השקעת משאבים רבים, הוא מצדם של הצדדים והן מצד המערכת השיפוטית, אשר ההסכם מייתר.

40. כמו כן, כאמור בהרחבה לעיל, הגביה העודפת שנטענה במסגרת הבקשה לאישור זכתה לمعנה במסגרת צו הפיקוח החדש, וכיום מנגנון הצמדת דמי ההתראה עוגן בפירוש בצו זה.

41. בנסיבות אלו, הצדדים סבורים כי מדובר בהסכם הוגן ו ראוי, אשר מבטאת את הסיכוןים והסיכוןים שבשימוש ניהול הבקשה לאישור והתובענה, וכי יש בו כדי לשרת את טובתה של הקבוצה המיוצגת וכדי להעניק פיצויי הולם. מטעמים אלו, סבורים הצדדים כי יש מקום לאישור את הסכם הפשרה.

ד. המלצה בדבר תשלום גמול למשיבה ושכר טרחה לבאי כוחה

42. המלצה הצדדים המוסכמת לעניין גמול למשיבה ושכר טרחה לבאי כוחה, כפי שאף פורטה בהסכם, הינה כדלקמן :

42.1. שכר הטרחה לבאי כוחה של המשיבה יהיה בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה בפועל, בתוספת מע"מ. סך של █ אשר מהוות █ שכר הטרחה בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומר עדות הבודק, יחולם תוק 15 ימי עבודה לאחר המועד הקבוע. יתרת שכר הטרחה (השלמה ל- █ מסכום ההשבה בפועל) תשלום תוק 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע התachiיביות מכוח ההסכם, כאמור בסעיף 28 לעיל.

42.2. הגמול למשיבה יהיה בשיעור של 3.5% מסכום ההשבה בפועל, בתוספת מע"מ. █ ש"ח אשר מהוות █ מהגמול בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומר עדות הבודק, יחולם תוק 15 ימי עבודה מהמועד הקבוע. יתרת הגמול (השלמה █ מסכום ההשבה בפועל) תשלום بد בבד עם יתרת שכר הטרחה, דהיינו תוק 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע התachiיביות מכוח ההסכם, כאמור בסעיף 28 לעיל.

43. שכר טרחת באי כוחה של המשיבה יחולם בכפוף להמצאה של אישור על ניהול ספרים וניכוי מס במקור.

44. מוסכם כי כל הסכומים שיישולמו למשיבה ולbai כוחה הם סופיים וכוללים כל מס שעשו לחול על תשלום גמול לתובעת הייצוגית או שכר טרחה לבאי כוחה. מובהר בזאת, כי הסדרת תשלום מס, בתנאי שאלות חלים על הגמול או על שכר הטרחה - בכל סכום שיושר על ידי בית המשפט - היא באחריות המשיבה ובאי כוחה בלבד.

45. במסגרת המלצה לעניין גמול למשיבה ושכר הטרחה לבאי כוחה נלקחו בחשבון השיקולים הבאים :

45.1. התרומה לקבוצה והתיקון העתיידי;

45.2. המשיבה הציפה סוגיה Crucialית חשובה;

45.3. נכונות המשיבה ובאי כוחה להביא את המחלקות לכדי סיום בקרה יعلاה ומהירה;

45.4. היקף ההשקעה, הטרחה שטרחו וההוצאות שהוציאו המשיבה ובאי כוחה בעבר התובעים המיוצגים, ובתוך כך ניהול הליך גישור, גיבוש הסכם פשרה והגשת התביעה והבקשה לאישור;

45.5. הסיכון אותו נשאה המשיבה בהגשת התביעה ובבקשת האישור, בשים לב, בין היתר, לחשיפת המשיבה לכך שייפסקו נגדה סכומי הוצאות ניכרים במקרה בו הייתה נדחית בקשהה.

45.6. המליצה לעיל גובשה בהתאם לפסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט בתחום התובענות הייצוגית, והיא עומדת באמות המידה שנקבעו בפסק דין של כבוד נשיא בית המשפט העליון (דא), השופט גרוןיס, בעניין ע"א 10/2046 **ឧזבון המנוח משה שם נ' ריברט**.

ה. העדר צורך במינוי בודק בנסיבות העניין

46. הצדדים מצהירים, כי אין צורך במינוי בודק, אשר יבחן את ההסכם ותנאיו, וזאת מון הטעמים המפורטים להלן:

46.1. סעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בית המשפט הנכבד רשאי להימנע ממינוי בודק וקבלת חוות דעת ממנו בתחום בו עוסקת בבקשת אישור או התובענה הייצוגית טרם אישורו של הסדר הפשרה, אם סבר שמיוני כאמור אינו נדרש.

46.2. בעניינו, מדובר בהסדר המבוסס על טיעונים משפטיים ועובדתיים הגולויים לבית המשפט, ואין צורך בבודק על מנת לבחון אותן.

46.3. זאת ועוד, הן מבנהו של הסדר הפשרה והן סכום ההשבה, נקבעו במסגרת הליך גישור אינטנסיבי, בהתאם להמלצות המגשר ובליוויו הצמוד.

46.4. כמו כן, סופרגו הציגה נתונים, המגובים בתצהיר המצורף-CNFSCH ולחסכים, לעניין סכום הגביה העודפת, הנתונים הכלכליים שבבסיס ההסכם והאופן בו תיישם את הסכם הפשרה. במסגרת הליך הגישור מונה מטעם כבוד המגשר, בהסתמכת הצדדים, מומחה **חיזוני ובלתי תלוי**, שהינו בעל **מומחיות בתחום הכלכלי**. בתוך כך, ערך המומחה בדיקות כלכליות שונות לצורך כימות סכום הגביה העודפת, חישבו, אימות הנתונים הכלכליים שבבסיס ההסכם, והאופן בו יחולק החזר על ידי סופרגו.

46.5. עבדת המומחה כללה בדיקות שונות שנערכו על בסיס החומרים שהועברו מטעם סופרגו, ולאחריה התגבהה עדמתה המומחה כמפורט בפסקה זו לחסכם הפשרה. יובהר כי עבודת המומחה הייתה מקיפה ויסודית מאוד, וארכה חודשים רבים.

46.6. הצדדים סבורים כי עבודת המומחה היא הולכה למעשה מעשה בודק 'בודק' כהגדרתו בסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות - ולפיכך, בנסיבות אלה, סבורים כי מתייתר הצורך במינוי בודק לפי הסעיף האמור.

46.7. יוער כי בנסיבות אלו, מינויו של בודק איינו יעיל בעבר הצדדים הקבוצה. מינוי בודק עשוי לסרבל ולהאריך שלא לצורך את הדיון בבקשת לאישור הסכם פשרה שהוא הסכם ראוי, אף יטיל על הצדדים הוצאות מיותרות, לאחר שסופרגו כבר נשאה בשכר טרחתו של המגשר.

ו. סוף דבר

47. הגם שכל אחד מהצדדים להליך זה מאמין בצדתו ובטעןתו וכוכן להגן על עמדותיו, ברוי כי ניהול ההליכים, לרבות אישור התביעה הייצוגית, וניהול ההליך המשפטי לגופו, כולל הליכי ערעור, עלול להתארך מספר שנים, ואין וודאות אם התביעה תתקבל, ומה יוכרע בה לגופה.

- .48. הצדדים סבורים, כי הפסיכי שנקבע במסגרת הסכם הפשרה הנו ראוי, הוגן וסביר וכי הוא מבטא את הסיכוןים והסיכויים שב嗾 ניהול הבקשה לאישור והתובענה, והכל כפי שעולה מטענות הצדדים במסגרת כתבי הטענות שהוגשו על-ידייהם בקשר עם ההליכיםמושא הסכם הפשרה ובקשה זו.
- .49. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כאמור ברישא לבקשתה זו.
- .50. בקשה זו נתמכת בתקנון הדרישות של הצדדים ושל אי-כוח הצדדים, כנדרש בסעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנה 12(ב) לתקנות.

עדו שטיינר, עו"ד

בא כוח המשיבה

טל ויזנגרין, עו"ד

פיישר ושות'

בא כוח המבקשת

תל אביב, היום: 3 בינואר 2023.

נספח ב

**נוסח הودעה ראשונה לציבור לפי
סעיף 25(א)(3) לחוק תובענות
ייצוגיות**

עמ' 30

**הודעה בדבר הגשת בקשה לאישור הסכם פשרה
לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות")**

ניתנת בזאת הودעה בהתאם לסעיף 25(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, כי ביום 3.1.2023 הוגשה לבית המשפט העליון להלן: **"בית המשפט"** בקשה לאישור הסכם פשרה (להלן: **"הסכם"** או **"הסכם הפשרה"**), אשר נחתם בעניין התובענה שהוגשה לבית המשפט המחויז מרכז עלי-ידי גב' יעל שורצמן (להלן: **"המבקש"**), נגד סופרגז חברה ישראלית לגז בע"מ (להלן: **"המשיב"** או **"סופרגז"**; ת"ץ 13-124683-07-2023 (להלן: **"הבקשה לאישורי"**), ובמסגרתה הוגשה בקשה לממן רשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"א 17/2017).

בבקשת אישור נטען, כי סופרגז מפירה את הוראות סעיף 5 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשולמים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 (צ"ו הפיקוח); זאת, בכך שהיא מוסיפה לדמי התראה (הescoמים אשר נגבים על ידי סופרגז מלוקחותיה אשר אינם משלימים את חשבונו הגז, בגין התראה אשר נשלה אליהם בעניין זה) הנקובים בצו הפיקוח 2.5 ש"ח) הפרשי הצמדה למדד, עד למועד הגבייה בפועל, בגין הוראות הгаз ולא סמכות (להלן בהתאם: **"דמי התראה"** ו-**"הגבייה העודפת"**).

לאחר ניהול הליך בבית המשפט המחויז, ביום 23.1.2017, ניתנה החלטת בית המשפט המחויז המאשרת את הבקשה לאישור, במסגרתה נקבע, בין היתר, כי עלות התביעה שאושרו הן: הפרטה חובה חוקה בכך שהופר צו הפיקוח על המצרכים (תשולמים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), תשמ"ט-1989, עשית עשר ולא במשפט; והפרטה חובת תוכם הלב. על החלטה זו הגיעו סופרגז בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

קבוצת התובעים המיווצגת מונה את כל מי ששילם לסופרגז דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח, בגין חיובים בדמי התראה שסופרגז חייבה אותם מתוך התקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022.

כל אדם אשר נמנה עם קבוצת התובעים המיווצגים, כהגדرتה לעיל, ואו גורם אחר המנוויס בעייף 18(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, רשאי להגיש לבית המשפט התנודות מנומקט להסדר הפשרה וכן להמליצה המוסכמת בעניין גМОול ושכר טרחה עד ליום **[ניש להשלים 45 ימים מיום הפרסום, גרה לא בא בה מבניין הימים]** (להלן: **"התനודות"**). כמו כן, בפרק הזמן האמור לעיל, רשאי כל אדם אשר נמנה עם קבוצת התובעים המיווצגים, להודיע, בהתאם לאמור בסעיפים 11 ו/או 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, כי הוא אינו מעוניין שהסכם הפשרה יחול עליו (להלן: **"הודעת פרישה"**). הודעת הפרישה תשלח בכתב למזכירות בית המשפט בכתובת רחוב שדרות הציגונות 3 לוד תוך ציון מספר ההליך, עם העתק לב"כ המשיבה ותימסר במסירה אישית או בדו"ר רשות עם אישור מסירה.

בכפוף להוראות הסכם הפשרה,ichiיב הסכם הפשרה את כל הנמנאים עם קבוצת התובעים המיווצגים, אשר לא מסרו הודעות פרישה כדין.

תמצית הסכם הפשרה

הסדרה עמידית - ביום 1.5.2022 נכנס לתוקף צו פיקוח על מהירוי מצרכים ו שירותים (מחירים מריבביים לתרערפי חיבור וניתוק בשל חוב לשפק גז), התשפ"ב-2022. החל ממועד כניסה הצו לתוקף, סופרגז פועלת בהתאם להוראותיו, ומתחייבת להמשיך לפעול כך. סופרגז תוכל לגבות את דמי התראה, בהתאם לצו הפיקוח החדש, עבור כל מכתב התראה שתשלח בהתאם להוראות צו זה.

השבה ופיצוי בגין עבר - עד חולף 180 יום מהמועד הקובלע, כהגדרתנו בהסכם הפשרה, סופרגז תשיב 50%-45% מסכום הגבייה העודפת, באופן שיפורט להלן: גבייה עודפת שניתן לשיקול ללקוחות מזוהים של סופרגז, (הינו ל��וחות שניתן להऋיע באופן פרטני על כך שנגבתה מהם גבייה עודפת; כמפורט וכמפורט בהסכם הפשרה) - יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מהסכום ששולם כל לחוק; גבייה עודפת שלא ניתן לשיקול לkekוחות מזוהים - יינתן החזר ליתר לקוחות סופרגז בשיעור כולל של 45% מהסכום. ההשבה האמורה תבוצע בדרך של זיכוי חשבונית הלkekוחות אצל סופרגז.

מעשה בית דין

אישור הסכם הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי התובעים המיווצגים בעניין דמי התראה שגבתו סופרגז בתקופת הגבייה, ובכלל זה יחול על כל העילות והסעדים אשר הועלו בבקשת אישור, וזאת בין היתר, בעילות ובעעדים הבאים: הפרטה הוראות צו הפיקוח; הפרטה חובה חוקקה בהתאם לסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), בשל הפרטה הוראות צו הפיקוח; הפרטה הוראות חוק עשיית עשור ולא במשפט, תשל"ט - 1979; התנהלות בחוסר תוכם לב בהתאם לסעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כלל) תשל"ג - 1973; הפרטה הוראות חוק החוזים האחדים, תשמ"ג - 1982; רשות וגזול מכוח פקודת הנזיקין (נוסח חדש).

המלצת מוסכמת בעניין גמול ושכר טרחה

המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול לבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה הינה כדלקמן : לבקשת ישותם גמול בשיעור 3.5% מסכום ההשבה בפועל (קרי, כולל הסכומים שהושבו או בוצע זיכוי בגיןם בערכם המשוערך), בתוספת מע"מ ; ושכר הטרחה לבאי כוחה יהא בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה בפועל בתוספת מע"מ.

כמחצית מהגמול לבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה ישולם בתוך 15 ימי עבודה מהמועד הקובלע, והמחצית השנייה של התשלוט תועבר בתוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעה הדיווח על ביצוע התחייבויות דלעיל מכוח החסכים בבית המשפט העליון.

האמור לעיל מהוות **תמצית בלבד** של הסכם הפשרה. הנוסח המלא של הסכם הפשרה הוא המחייב. **בכל מקרה של סתייה בין הוראות הסכם הפשרה לבין האמור במודעה זו, יקבעו ויגברו הוראות הסכם הפשרה.**

הסכם הפשרה עומד לעיון בתיאום מראש משרד באי כוח המבקש והמשיב :
משרד ב"כ המבקש - עוזיד עידו שטיינר ו/או עוזיד אריאל פישר, מרח' ביאליק 12, חיפה, 31047 ;
טלפון : 04-8668860 ; **faximile :** 04-8677629 .

משרד ב"כ המשיבה - פישר ושות', מרחוב מנחם בגין 146 תל-אביב, **טלפון :** 03-6941320 ;
faximile : 03-6091116 .

תוכן הודעה זו אושר על ידי בית המשפט העליון והוא מופרשמת בהתאם להחלטתו מיום [].

נספח ג

**נוסח הודעה שנייה לציבור לפי סעיף
25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות**

עמ' 33

**הודעה בדבר אישור הסכם פשרה
לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות")**

ניתנת בזאת הودעה בהתאם לסעיף 25(א) לחוק תובענות ייצוגיות, כי ביום **█** אישר בית המשפט העליון ונתן תוקף של פסק דין להסכם פשרה (להלן: "הסכם הפשרה"), אשר נחתם בעניין התובענה שהוגשה לבית המשפט המחויז מרכז עלי-ידי גב' יעל שורצמן (להלן: "המבקשת"), נגד סופרגז חברה ישראלית לגז בע"מ (להלן: "המשיבה" או "סופרגז"; ת"ץ 13-07-2006) (להלן: "הבקשה לאישור"), ובמסגרתה הוגשה בקשה למתן רשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"א 2957/17).

בקשה לאישור נטען, כי סופרגז מפירה את הוראות סעיף 5 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשולםים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 ("צו הפיקוח"); זאת, בכך שהוא מוסיפה לדמי התראה (הescoמים אשר נגבים על ידי סופרגז מלוקחותיה אשר אינם משלימים את חשבונו הגז, בגין התראה אשר אליהם בעניין זה) הנקובים בצו הפיקוח (2.5 ש"ח) הפרשי הצמדה למدد, עד למועד הגביה בפועל, בניגוד להוראות הצע ולא סמכות (להלן בהתקמה: "דמי התראה" ו-"הגבייה העודפת").

לאחר ניהול הליך בבית המשפט המחויז, ביום 23.1.2017, ניתנה החלטת בית המשפט המחויז המשררת את הבקשה לאישור, במסגרת נקבע, בין היתר, כי עלות התביעה שאושרו הוא: הפרת חובה חוקה בכך שהופר צו הפיקוח על המצרכים (תשולםים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989, עשיית עושר ולא במשפט; והפרת חובות תוכם הלב. על החלטה זו הגיעו סופרגז בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון.

קבוצת התוביעים המיוצגת מונה את כל מי ששילם לסופרגז דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפיקוח, בגין חובים בדמי התראה שסופרגז חייבה אותם בתוקף התקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022. הסכם הפשרה שאושר כפסק דין מחייב את כל הנמנים עם קבוצת התוביעים המיוצגים, אשר לא מסרו הודעות פרישה כדין.

תמצית הסכם הפשרה

הסדרה עתידית - ביום 1.5.2022 נכנס לתוקף צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים, מירביים לتعريفי חיבור וניתוק בשל חוב לפיקוח גז), התשפ"ב-2022. החל ממועד כניסה הצו לתוקף, סופרגז פועלת בהתאם להוראותיו, ומתחייבת להמשיך לפעול כך. סופרגז תוכל לגבות את דמי התראה, בהתאם לצו הפיקוח החדש, עבור כל מכתב התראה שתshall בהתאם להוראות צו זה.

השבה ופיוצי בגין עבר - עד חולף 180 יום מהמועד הקובלע, כהגדרתו בהסכם הפשרה, סופרגז תשיב 45%-50% מסכוםのごבייה העודפת, באופן שיפורטלהלן: גבייה עודפת שנייה לשיקול ללקוחות מזוהים של סופרגז, (הינו לckoות שניתן להכבע באופן פרטני על כך שנגבתה מהם גבייה עודפת, כמפורט וכמפורט בהסכם הפשרה) - יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מהסכום ששולם כל לחוק; גבייה עודפת שלא ניתן לשיקול לckoות מזוהים - יינתן החזר ליתר לקוחות סופרגז בשיעור כולל של 45% מהסכום. ההשבה האמורה תבוצע בדרך של זיכוי חשבונית הלקוחות אצל סופרגז.

מעשה בית דין

אישור הסכם הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי התוביעים המיוצגים בעניין דמי התראה שבגהה סופרגז בתקופתのごבייה, ובכלל זה יחול על כל העילות והסעדים אשר הועל בבקשת לאישור, וזאת בין היתר, בעילות ובעעדים הבאים: הפרת הוראות צו הפיקוח; הפרת חובות חוקה בהתאם לסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), בשל הפרת הוראות צו הפיקוח; הפרת הוראות חוק עשיית עשור ולא במשפט, תשל"ט - 1979; התנהלות בחוסר תוכם לב בהתאם לטעיפים 12 ו- 39 לחוק החזויים (חלק כלל) תשל"ג - 1973; הפרת הוראות חוק החזויים האחדים, תשמ"ג - 1982; רשות וגוזל מכוח פקודת הנזיקין (נוסח חדש).

המלצת מוסכמת בעניין גמול ושכר טרחה

המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול למקשת ושכר טרחה לבאי כוחה הינה כדלקמן: למקשת ישולם גמול בשיעור 3.5% מסכום ההשבה בפועל (קררי, כלescoמים שהושבו או בוצע זיכוי בגיןם בערכם המשוערך), בתוספת מע"מ; ושכר הטרחה לבאי כוחה היא בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה בפועל, בתוספת מע"מ.

כמחצית מהגמול למקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה ישולם בתוך 15 ימי עבודה מהמועד הקובלע, והמחצית השנייה של התשלומים וועבר בתוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע ההתחייבויות דלעיל מכוח ההסכם לבית המשפט העליון.

האמור לעיל מהו זה תמצית בלבד של הסכם הפשרה. הנוסח המלא של הסכם הפשרה הוא המחייב. בכל מקרה של סטייה בין הוראות הסכם הפשרה לבין האמור במידעה זו, יקבעו ויגרו הוראות הסכם הפשרה.

- הסכם הפשרה עומד לעיון במשרדי באי כוח המבוקש והמשיבת:
משרד ב"כ המักษ - עוזיד עידו שטיינר ו/או עוזיד אריאל פישר, מרכז' ביאליק 12, חיפה, 31047 ; טלפון : 04-8668860 ; פקסימיליה : 04-8677629 .
משרד ב"כ המשיבה - פישר ושות', מרחוב מנחם בגין 146 תל-אביב, טלפון : 03-6941320 ;
fax: 03-6091116 .
תוכן הודעה זו אושר על ידי בית המשפט העליון והוא מתפרסמת בהתאם להחלטתו מיום [REDACTED].

נספח ד

תצהירி באי כוח הצדדים

עמ' 36

תצהיר

אני הח"מ, טל ויזנגרין, עו"ד, נושאת ת.ז. מס' 032650517, לאחר שהזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוייה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב, כדלהלן:

1. אני משמשת כבאת כוחה של המבוקשת ברע"א 2957 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ נ' יעל שורצמן - אלקטרא פאוור סופרגז בע"מ (לשעבר, סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ) (להלן: "סופרגז"), שהוגשה בעניין התביעה והבקשה לאיישור התביעה כייצוגית בת"ץ 24683-07-13, שהוגשה על-ידי הגבי יעל שורצמן (להלן בהתאם: "הבקשה לאישור" ו-"המשיבה").
2. אני עושה תצהيري זה, בהתאם לסעיף 18(ב) לחוק טובנות יצוגיות, תש"ו-2006, כתצהיר המוגש בגדרי בקשה לאיישור הסכם הפשרה בין הצדדים לבקשתו לאישור (להלן: "הסכם הפשרה").
3. כלל ההסכומות אליהן הגיעו הצדדים לבקשתו לאישור מפורטות בהסכם הפשרה.
4. למיטב ידיעתי, מלבד המלצות הכלולות בהסכם הפשרה לעניין תשלום גמול למשיבה ושכר טרחה לבאי כוחה כמפורט בהסכם הפשרה, לא ניתנו או הובתו מטעם סופרגז למשיבה או לבאי כוחה כל תשלום או טובות הנאה כלשהי, במישרין או בעקיפין, בקשר עם הסכם הפשרה.
5. לא קיבלתי בקשר להסכם הפשרה כל תשלום (למעט שכר טרחה) או טובות הנאה, במישרין או בעקיפין, שאינם מצויים בהסכם הפשרה.
6. הנני מצהירה כי זההשמי זוהי חתימתני וכי תוכן תצהيري אמת.

טל ויזנגרין, עו"ד

אישור

אני הח"מ, חיים דרדק, עו"ד (מ.ר. 90763), מאשר כי ביום 1.1.2023, הופיעה במשרדי, ברחוב מנחם בגין 146 בתל-אביב, הגבי טל ויזנגרין, עו"ד, המוכרת לי אישית, ולאחר שהזהרתי כי עלי להצהיר אמת ואם לא תעשה כן תהיה צפוייה לעונשים הקבועים בחוק, אישרה בפני אמירות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפניה.

חיים דרדק, עו"ד
פ.ג. 90763, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, עידו שטיינר, עו"ד, נושא ת.ז. 038562534, לאחר שהזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים קבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלהלן:

1. אני משתמש כבא כוחה של המשيبة ברע"א 2957/17 סופרגו חברה ישראלית להפקת גז בע"מ נ' על שורצמן המתנהלת בבית המשפט העליון שהינו ביקש רשות ערעור על ת"צ-24683-07-13 שורצמן נ' סופרגו(להלן: "הבקשה לאישור").
2. אני עושה תצהيري זה כתצהיר תמיינה בבקשת אישור הסכם הפשרה אשר נחתם בין הצדדים ואשר אליו מצורף תצהيري זה.
3. למיטב ידיעתי, כלל ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים מפורטות בהסכם הפשרה המצורף בבקשתו, ובנספחיו.
4. לא קיבלתי בקשר להסכם הפשרה כל תשולם או טובת הנאה, במישרין או בעקיפין, שאינה מנוגה בתצהيري זה.
5. הנני מצהיר כי זהושמי, זהה חתימתו וכי תוכן תצהيري אמיתי.

עידו שטיינר,
עו"ד

אישור

אני הח"מ, ס.ג. נס. 34377, מאישרת כי ביום 3.2.2013, הופיע בפני
מר עידו שטיינר, עו"ד, המוכר לי אישית ואו נושא ת.ז. 038562534, ולאחר שהזהרתי כי עלי
להצהיר אמת ואם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים קבועים בחוק, אישר בפני אמריות הצהरתו
دلעיל וחתם עליה בפני.

אסף גורלה, עו"ד
מ.ר. 34377
עו"ד

נספח ה

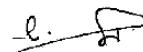
**תצהיר מטעם המשيبة, גבי יעל
שווורצמן**

עמ' 39

תצהיר

אני חח"מ, יעל שורצמן, נושא ת.ז. 043367317, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי
אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק במידה ולא אעשה כן מצחיר בכתב כדלקמן:

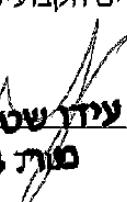
1. אני המשיבה ברע"א 2957 סופרgeo חברה ישראלית להפעלת גז בע"מ נ' יעל
שורצמן המתנהלת בבית המשפט העליון שהינה בקשת רשות ערעור על ת"ז
13-07-24683 שורצמן נ' סופרgeo (להלן: "הבקשה לאישור").
2. אני עושה תצהיר זה בהתאם לתקנות טובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 כתצהיר
הוגש בגדרי בקשה לאישור הסכם פשרה בין הצדדים שמוסג בתיק זה (להלן
"הסכם הפשרה").
3. הסכם הפשרה המצורף בקשה זו מגלם את מלאה ההבנות שהושגו בין הצדדים,
ומלבד המלצות הכלולות בו בדבר תשלומים גמול ושכ"ט, לא ניתנו מטעם המשיבה
בקשת אישור לי או לבא כוח טבות הנאה כלשהן.
4. זהושמי, זו חתימתו ותוכן תצהيري אמת.

יעל שורצמן

אישור

אני חח"מ ץ. ז. ס. ס. 23, עו"ד מריה לוי מילר נ' עלי, מאשר בזאת כי היום
הו הופיע בפני יעל שורצמן, נושא ת.ז. מס' 043367317, ולאחר
שהזהרתי כי עלייה לומר את האמת, וכי תהיה צפואה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן,
אישור נכונות הצהרהה דלעיל וחתמה עליה בפני.

Uri Shapir-Uroch
מספר 38933

נספח ו

**תצהירו של מר נתי בוטבול, סמנכ'יל
הכספיים של סופרגז**

עמ' 41

תצהיר

אני החרם נתि בוטבול, נושא ת.ז. מס' 934140889, לאחר שהזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלהלן:

אני משתמש כשםכ"ל הכספי של אלקטרה פאוור סופרגז בע"מ (לשעבר סופרגז חברה ישראלית להפעלת גז בע"מ) שהינה המבקשת ברע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפעלת גז בע"מ נייעל שורצמן (להלן בהתאם: "סופרגז", "המשיבה" ו-"התיק") בבית המשפט העליון.

אני עושה תצהיר זה, כCHASE תמייה בבקשת לאיישר הסכם פשרה המוגשת לבית המשפט העליון על ידי הצדדים במסגרת התקיק (להלן: "הבקשה" ו-"הסכם" בהתאם).

העובדות המפורטות בתצהيري ידועות לי מידיעתי האישית ו/או מן החומר והמסמכים המוצאים לפני ואו על פי בדיקה שערכתי.

הנתונים בסיסי ההסכם:

1. לשם חישוב הגבייה העודפת, כהגדרתה בהסכם, סופרגז הפיקה נתוניים מערכות המידע שלא המתאימים לתקופה שמיום 21/5/2008 ועד ליום 30/4/2022.
2. הבדיקות בוצעו ביחס לשתי תקופות זמן: בדיקה ראשונה בוצעה על ידי שליפת נתונים מערכות סופרגז ביחס לתקופת הזמן שבין 31.5.2008 ועד 30.6.2021. בדיקה שנייה בוצעה על ידי שליפת נתונים מערכות סופרגז ביחס לתקופת הזמן שבין 1.7.2021 ועד 30.4.2022. כפי שיפורטלהלן, ביום 1.5.2022 נכנס לתקוף צו הפיקוח החדש, אשר בעקבותיו שונתה שיטת הגבייה אצל סופרגז.
3. בתוך כך, סופרגז הפיקה מערכותיה את הנתוניים המפורטים בחוות הדעת של רואה החשבון המומחה, מר אווז רצabi, אשר מונה על ידי כב' השופט (בדימוי) יצחק ענבר ששימש כמגשר בתיק (להלן בהתאם: "הנתוניים" ו- "חוות הדעת"), ומצורפת להסכם כנספה זו.
4. אני מצהיר כי כל הנתוניים המופיעים בחוות הדעת תחת הכותרת "נתוני סופרגז" הם אכן הנתוניים שנמצאו במערכות סופרגז ונמסרו ממנה לרואה החשבון המומחה. אני מצהיר כי הפיקת הנתוניים בוצעה בשיליפה אוטומטית מערכותיה של סופרגז, ללא כל התערבות נתונים שהיו במערכות אלו. בהתאם, הנתוניים המפורטים בחוות הדעת תחת הכותרת "נתוני סופרגז" הם אכן הנתוניים המוצאים במערכות סופרגז.

התchiebioiot סופרגז במסגרת ההסכם - הסדרה עתידית:

5. ביום 1.5.2022 נכנס לתקוף צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מירביים לתעריפי חיבור וניתוק בשל חוב לספק גז), התשפ"ב-2022 (לעיל ולהלן: "צו הפיקוח החדש"). החל ממועד כניסה הצו לתקוף, סופרגז פועלת בהתאם להוראותיו, ומתחייבת להמשיך לפעול כך. בתוך כך, סופרגז מצהירה ומתחייבת כי היא תגבה דמי התראה בהתאם לתעריפים הנקובים לצו הפיקוח החדש.
6. למען הסר ספק יובהר כי סופרגז תוכל לגבות את דמי התראה, בהתאם לצו הפיקוח החדש, עברו כל מכתב התראה שתשלח בהתאם להוראות צו זה.
7. ככל שתיכנס לתקוף בעתיד הוראת דין חדשה אשר קובעת את התעריפים המותרים לגביות דמי התראה, ובכלל זאת את האפשרות להוספת מע"מ, ריבית והצמדה על הסכומים הנגבים בהתאם לתעריפים הללו, סופרגז תפעל על פי הוראה זו.

התחייביות סופרגו במסגרת ההסכם - השבה ופייצוי בגין העבר:

8. עד חלוף 180 ימים מהמועד הקובע, כהגדرتו בהסכם הפשרה, סופרגו תשיב 45%-50% מסכום הגבייה העודפת, כהגדרתו בהסכם הפשרה, באופן שיפורט להלן.
9. יצוין כי סכום הגבייה העודפת עומד, בהתאם לחוות הדעת, על ████████, אשר סכום זה משוערך עד יום 30.6.2022.

9.1. גבייה עודפת שנייה לשנייך ללקוחות מזוהים - יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מהסכום ששלים כל לקוח :

9.1.1. סופרגו תבצע השבה פרטנית לקבוצת הלkopות המזוהים שלה, כהגדرتה להלן, בדרך של זיכוי החשבוניות שלהם אצל סופרגו בשיעור של 50% מסכום דמי החתירה העודפים שנגבו מאותם לקוחות, בצריף הפרשי הצמדה וריבית. הזיכוי יבוצע ככל האפשר בחשבונית הראשונה שתשלח לאחר המועד הקובע, ולא אחר מהחשבונית השלישית שתשלח לאחר המועד הקובע.

9.1.2. קבוצת הלkopות המזוהים, כהגדרתה בהסכם, כוללת את חברי הקבוצה הבאים:

- חברי קבוצה אשר הינם לkopות קיימים ופועלים בסופרגו נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פועלים תחת מספר צרכן שבוצע ממנו תשלום של דמי החתירה בתקופת הגבייה, ואשר קיימת התאמה בין פרטי הלkopת הרשום היום במערכות סופרגו, לבין פרטי הלkopת בחשבונית במסגרת בוצע חיוב בדמי החתירה בתקופת הגבייה. ככל שיש התאמה בין הפרטים - הלkopות ישוכנו לקבוצה זו.

- חברי קבוצה אשר הינם לkopות קיימים ופועלים בסופרגו נכון למועד ביצוע הסכם הפשרה, אשר פועלים תחת מספר צרכן שקיים במערכת סופרגו, לגביו קיימת אינדיקציה לתשלום דמי החתירה בין יום 21.5.2008 ליום 21.5.2010, גם אם לא ניתן לבצע השוואה בין הפרטים שלהם כפי שהם רשומים במערכת סופרגו, לבין החשבוניות במסגרת בוצע חיוב בדמי החתירה בתקופת הגבייה. קבוצה זו גובשה מושום שאפשרות הטכנולוגית-רישומית במערכות סופרגו לבצע השוואה בין חשבוניות כאמור לעיל קיימת רק ביחס לחשבוניות אשר כללו חיוב בדמי החתירה החל מחודש מרץ 2010.

9.1.3. סופרגו תודה שסכום הזיכוי המינימלי המוחזר ללקוח מזוהה כלשהו, לא יהיה נמוך מסכום הזיכוי שיינתן ליתר הלkopות, כהגדרטם להלן. סכום כאמור, שיתווסף לפיצוי ללקוח מזוהה כלשהו, ייגרע מסכום הזיכוי שיוענק ליתר הלkopות, כהגדרטם להלן.

9.2. גבייה עודפת שלא ניתן לשנייך ללקוחות מזוהים - יינתן החזר ליתר לkopות סופרגו בשיעור כולל של 45% מהסכום :

9.2.1. עבור סכום הגבייה העודפת אשר לא ניתן לשנייך אותו לקבוצת הלkopות המזוהים (להלן: "יתרת הסכום"), סופרגו תעניק זיכוי חד-פעמי ללקוחותיה הקיימים גז באמצעות מערכת גז מרכזית, שלא קיבל זיכוי פרטני במסגרת החזר לkopות

המוזהים (להלן: "יִתְר הַלְקֹוחוֹת"). סכום הזכוי שיוענק ליתר הלוקחות יהיה בגובה 45% מיתרת הסכום.

9.2.2. הזיכוי יוענק באופן אחד ליתר הלוקחות, ויחושב באופן הבא: 45% מיתרת הסכום תחולק במספר יתר הלוקחות; הסכום שיתקבל הוא סכום הזכוי שיקבל כל לocket.

9.2.3. הזיכוי האמור יינתן על ידי סופרגז ככל האפשר בחשבוניות הראשונה שתשלח לאחר ביצוע החזר הפרטני לлокות המוזהים, ולא יותר מהחשבוניות הרביעית שתישלח לאחר המועד הקובלע.

9.2.4. הסכומים שנגבו מקבוצת הלוקות המוזהים דומים לסכומים שנגבו מקבוצת הלוקות שאינם מוזהים, אך מעט נמוכים מהם. כך, סכום הגבייה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שנitin לשיך לлокות מוזהים עומד בהתאם לחוות הדעת על **בעוד סכום הגבייה העודפת (משוערך ליום 30.6.2022) שלא ניתן לשיך לлокות מוזהים עומד בהתאם לחוות הדעת על**

9.2.5. בהתאם לחוות הדעת, החציון של סכום הגבייה העודפת שנגבה מכל אחד מהлокות הלא מוזהים עומד על סכום שי **ש"ח כולל מע"מ ללא ריבית והצמדה למדד, ו-** **כולל מע"מ ריבית והצמדה למדד.** בהתאם לתנאי ההסכם, על סופרגז להшиб לכל אחד מיתר הלוקות, כהגדרתם בהסכם, 45% מסכום זה, קרי **לכל לocket** **ש"ח אם היה ניתן להם פיצוי זהה לזו של הלוקות המוזהים.** בנסיבות אלו, עלות המשאבים הכרוכים באיתור חברה קבועה אלו, עשויה לעלות על סכום הזכוי לו והוא זכאים.

9.2.6. כך למשל, חלק נכבד מחברי קבועה זו כבר אינם לוקות של סופרגז ומספר הצרכן שלהם אינם קיימים עוד במערכת. גם לגבי מספרי צרכן הרשמיים במערכות סופרגז, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקות הרושים במערכות סופרגז, לבין פרטי הלוקות בחשבוניות במסגרת בוצע חיבור בדמי ההתראה, הרי שלא ניתן לדעת מי ביצע את תשלום דמי ההתראה בפועל. בהקשר זה יוסבר, כי במערכות סופרגז ורישום הלוקות נעשה בעיקר למספרי צרכן המשויכים לנכס ולא לאדם; כך למשל, אם לocket עבר דירה ונכנס במקומו לocket אחר, מספר הצרכן לא ישנה למרות שהזות הלוקות שונה. בנסיבות אלו, בהיעדר התאמה בין פרטי הלוקות הרושים במערכות סופרגז, לבין פרטי הלוקות בחשבוניות במסגרת בוצע חיבור בדמי ההתראה, לסופרגז אין דרך לדעת, אף לא ברמה סבירה של קירוב, האם הצרכן הרושים כיום במערכות שלא הוא אכן הצרכן ששילם את דמי ההתראה בעבר.

9.2.7. בנסיבות אלו, ספק אם אפשרי, בהשיקת אמצעים סבירים, לאתר את הצרכנים אשר שילמו בפועל את דמי ההתראה, שאינם לוקות מוזהים. כך, גם אם סופרגז תצליח לאתר את החשבוניות של לוקותים אלו, הרי שאין בידיה כל פרטיים מזהים שלהם כדוגמת כתובות עדכניות או מספר טלפון. לא ברור שאפשר להשיג את פרטי יתר הלוקות, וגם אם בירור שכזה הוא אפשרי במקרה, הרי שהוא מכבד ולא יעיל, ועלויותיו עשוות לעלות משמעותית על עלות החזר המגיע לכל צרכן. בסוף, סופרגז ממילא אינה יכולה לבצע זיכוי בחשבונית הגז עבור מי שאינו לocket שלו.

ויצא אפוא, כי גם לאחר מאמרי האיתור, אם בכלל ישאו פרי, יהיה על סופרgeo להשקי מאמצים נוספים במתן פיזוי והחזר ללקוחות אלו.

10. הבהירות בנוגע לביצוע התשלום בפועל:

- 10.1. הסכומים מהגביה העודפת אשר יושבו ללקוחות סופרgeo במסגרת ההסכם, יוחזרו בתוספת הפרשי הצמדה ובתוספת ריבית (ריבית צמודה בהתאם לשיעורי אגן החשב הכללי מכוח חוק פסיקת ריבית והצמדה תשכ"א- 1961) ממועד התשלום ועד למועד הזיכוי בפועל.
- 10.2. במסגרת התשלום בפועל, צפויים להיות שינויים קלים מן הסכומים המקוריים בחומר דעת הבודק (בין היתר, נוכח שערוך הסכומים, נוכח ללקוחות שמצויפים ועוובים את שירותי סופרgeo כל העת, או נוכח דמי התראה ששולמו בין מועד הבדיקה למועד ביצוע הסכם פשרה זה). משכך, הסכומים הסופיים שיישבו במסגרת ביצוע הסכם פשרה זה (להלן: "סכום ההשבה") יונשו לבית המשפט הנכבד ויואומתו, כאמור בהסכם.
11. סכומים שלא נכללו בסכום הגביה העודפת, כהגדורתה בהסכם (סכוםים אלו נבדקו ותוקפו בחומר דעת):

11.1. חיובים שלא שולמו על ידי הלקוחות [REDACTED] - לגבי רזבם של סכומים אלו סופרgeo כבר ביצעה הכרה כחוב אבוד בהתאם לנחלים חשבונאיים מקובלים, ולא קשור לניהול התיק; ולגבי מה שלא הוכר כחוב אבוד, יבוצע במועד אישור הסכם הפresa מה הסכום שנגבה בפועל, ככל שהוא קיים, והוא יתוסיף לסכום החזר, ומה שלא נגבה בפועל יוכר גם הוא כחוב אבוד.

11.2. זיכויים שניתנו ללקוחות [REDACTED] - במקרים מסוימים מתבצע תשלום מלא על-ידי הלקוח של חשבונית הגז הכוללת גם חיבור לדמי התראה, כאשר לאחר מכן – לאור בקשת הלקוח ובמסגרת המומי'ם המשחררי מולו – מבוצע זיכוי ו/או הנחה בחשבון הלקוח שמטරתם לבטל בין היתר את התשלום של הלקוח בגין דמי התראה. במצב זה, הלקוח אינו משלם בפועל את דמי התראה למרות שהוא מסוגם במערכת כמו שירותי זום, כדי לאטר קבוצת לקוחות זו, בוצעו בדיקה האם עבר מקבוצת הלקוחות ששלימו לאורה עבור החיבור לדמי התראה, בוצע זיכוי בטוחה הזמן של חמישה חודשים (כלומר במהלך תקופה שתיהן החשבוניות שהתקבלו אצל הלקוח לאחר חשבונית החיבור). התשלומים שביצעו ללקוחות אלה לא נכללו בחישוב סכום הגביה העודפת.

המלצת הצדדים המוסכמת לעניין גמול למשיבה ושכר טרחה לבאי כוחה:

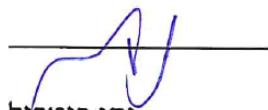
12. שכר הטרחה לבאי כוחה של המשיבה יהיה בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה בפועל (קרי כל הסכומים שהושבו או בוצע זיכוי בגין המערכת) – בתוספת מע"מ. סך שי [REDACTED] אשר מהוות [REDACTED] שכר הטרחה (בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומר דעת המומחה, העומד על 15%, ישולם תוך 15 ימי עבודה לאחר המועד הקובלע. יתרת שכר הטרחה (השלמה ל- 15.5% מסכום ההשבה בפועל) תשולם תוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע ההתחייבויות מכוח ההסכם, כאמור בסעיף שגיאה! מקור ההפניה לא נמצא. להסכם.

13. הגמול למשיבה יהיה בשיעור של 3.5% מסכום ההשבה בפועל, בתוספת מע"מ. סך שי [REDACTED] אשר מהוות [REDACTED] מהגמול בהתאם לסכום ההשבה המפורט בחומר דעת המומחה, ישולם תוך 15 ימי עבודה מהמועד הקובלע. יתרת הגמול (השלמה ל- 3.5% מסכום ההשבה בפועל) תשולם בד בבד עם

יתרת שכר הטרחה, דהינו תוך 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע ההתחייבות מכוח החסכם, כאמור בסעיף 6 להසכם.

14. הריני להצהיר כי החסכם כולל את כל החסכנות בין הצדדים, וכי סופרגו לא קיבלת בקשר להסדר כל טובות הנאה, במישרין או בעקיפין, שאינה מפורטת בחסכם, ואף לא נתנה למשיבת או לבאי כוחה כל טובות הנאה, במישרין או בעקיפין, פרט להסכמה בדבר גמול ושכר טרחה כמפורט בחסכם ובतצהיר זה.

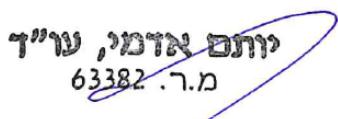
הנני מצהיר כי זהושמי, וזהי חתימתי וכי תוכן תצהيري אמת.

נתि בוטבול

אישור

אני חח"מ, יותם אדמי, עו"ד (מ.ר. 63382), מאשר/ת כי ביום 1 בחודש ינואר 2023 הופיע במשרדי, בכתבובת הגביש 8 נתניה, מר נתי בוטבול, הנושא ת.ז. מס' 034140889, ולאחר שהזהרתי כי עליו להצהיר אמת ואם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר בפני אמיתות הצהरתו דלעיל וחתם עליה בפנוי.

יותם אדמי, עו"ד
מ.ר. 63382

יותם אדמי, עו"ד

נספח ז

**עמדת רואה חשבון מומחה, מר
אהוד רצabi**

עמ' 47

רְבָנָה

הנתקן

רְבָנָה

הנתקן

רְבָנָה

רְבָנָה

רְבָנָה

רְבָנָה

רְבָנָה

רְבָנָה

רְבָנָה

הנִזְמָן

רְבָנָה

נספח ח

אישור מפורט של המגשר להסדר הפשרה

עמ' 61

יצחק ענבר, בורר ומגשך

סגן נשיא בית המשפט המחויזי בת"א-יפו (בדימוס)

1 בינואר 2023

לכבוד

עו"ד עידן שטיינר

עו"ד טל ויזנגרין

ocabdi,

[חסוי – במסגרת גישור]

הנדון: שורצמן נ' סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ (ת"ץ 13-07-24683; רע"א (2957/17

לביקשתכם, להלן יפורט עיקר השיקולים התומכים בהסכם הפשרה מושא ההליך שבכותרת, אשר גובש בהליך גישור שהתקיים לפני.

פתח דבר

1. עניינו של הлик גישור זה בבקשת אישור תביעה ייצוגית שהגישה הגבי יעל שורצמן (להלן: שורצמן) כנגד סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ (להלן: סופרגז). ביסוד התובענה הטענה כי סופרגז גובה דמי הтарאה בגין אי-תשלום חשבונו הגז (להלן: דמי הtarאה) בסכומים העולים על התעריף הנקוב בסעיף 5(ב) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשלומים بعد גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 (להלן: צו הפיקוח).

2. ביום 23.1.2017 אישר בית המשפט המחויזי מרכז-lod (השופט א' שטמר) את התביעה הייצוגית. בעקבות זאת הגישה סופרגז בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון. ביום 2.5.2018 נדונה בקשה רשות הערעור לפניה הרכב (השופט ע' פוגלמן, השופט ד' ברק-ארז והשופט ע' גרוסקובף). הדיון התקיים במאוחד עם הדיון בע"א 3861/17 ברודט נ' אמשראנג החברא אמריקאית-ישראלית לגז בע"מ (להלן: עניין ברודט) – ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויזי מיום 26.2.2017 (השופט י' פרגו) שבו נדחתה ל גופה תביעה ייצוגית המעוררת שאלות דומות. בתום הדיון הורה ההרכב על הגשת עמדה מטעם היועמ"ש. ביום 20.1.2020, לאחר הגשת העמדה, נדונו התקדים בשנית לפניה הרכב (השופט ע' פוגלמן, השופט ד' מינץ והשופט ע' גרוסקובף). באחריות הדיון הוסכם על קיום הлик גישור בשני התקדים. בהחלטתו קבע ההרכב כי הגישור יתנהל לפני הח'ים.

3. ישיבת הגישור הראשונה התקיימה ביום 17.5.2020.elman מועד זה נועדתי עם הצדדים פעמים רבות נוספת, באופן פרונטלי, בהוועדות חזותית ובשיחות טלפון. ביום 30.6.2021 העבירו הצדדים לעיוני טוות הסכם שקרה בהתאם להתקשרותם עלייהם קודם לכן. בהסכם הצדדים, מינית ביום 5.7.2021 את רואה החשבונו אחד רצאי כМОמחה בלתי תלוי מטעמי (להלן: המומחה). על המומחה הוטל, בין היתר, לבדוק את הנתונים הכספיים העיקריים בסיס הסכם הפשרה ואת מנוגני הפיזוי המוסכמים לחברי הקבוצה. ביום 24.11.2022 הומצאה לי על ידי המומחה חוות הדעת. בעקבות זאת, הודיעו הצדדים על השלמת המגעים ביניהם ועל הגעתם לנוסח מוסכם של הסכם פשרה ובקשה לאישרו.

הסכם הפשרה

4. עיקריו של הסכם הפשרה הם כדלקמן:

א. סופרgeo תשיב סכום הנע בין 45% ל-50% מתוך "סכום הגביה העודפת", קרי דמי ההתראה שבתה מעבר לנקוב בצו הפיקוח. זאת בדרך של השבת 50% מן הגביה העודפת מ"קבוצת הלקוחות המזוהים", כהגדרתה בסעיף 5.2.1.2 להסכם; והשבת 45% מהגביה העודפת שאינה משוכנת ללקוחות המזוהים על ידי מתן הנחות לכל יתר לקוחותיה.

ב. יומליך על תשלום שכר טרחה בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה, בתוספת מע"ם; ועל תשלום גמול בשיעור של 3.5% מסכום ההשבה, בתוספת מע"ם.

5. זה המקום לציין, כי בין תוכן צו הפיקוח היישן, באופן שהתעריפים הנקובים בו עודכנו ואך נקבע לגביים מגנו עדכו עתידי בהתחשב בעליית המדד. ראו: צו פיקוח על מצרכים ושירותים (מחירים מירביים לתערפי חיבור וניתוק בשל חוב לשפק גז), תשי"ב-2022. תחולת התקון נקבעה ליום 1.5.2022, וכפי שהוזכר בהסכם הפשרה, סופרgeo פועלת ותפעל על פיו. התפתחות חוקית זו ייתירה את הצורך במסגרת הסכם הפשרה את אופן התנהלותה של סופרgeo בעתיד.

מקדם (פקטור) הפשרה

6. כאמור לעיל, במסגרת הסכם הפשרה מתחייבת סופרgeo להשיב ללקוחותיה סכום הנע בין 45% ל-50% מתוך סכום הגביה העודפת. הערךת סבירותו של מקדם הפשרה ושיעור ההשבה מחייבת בחינה יסודית של סיכוי הצדדים וסבירוניהם בסוגיות העיקריות שבמחלקות, ואלה הן: תוכף צו הפיקוח; מעשה בית דין; הוגנות ההליך הייצוגי במסגרת הכרעה לסכסוך; שיעוריך דמי ההתראה. אפנה לעשות כן עצה. אקדמי ואומר כי מן הטעמים שיובאו להלן, מצאתי שישעור ההשבה הנקוב בהסכם הפשרה הולם את תוכנות ההתקדיינות המסתברות בסוגיות אלה.

סוגיות תוכף צו הפיקוח

7. בסעיף 5(ב) לצו הפיקוח נקבע כי "הודעה על הפסקת אספקה של גז תימסר במעונו של הצרכן; נמסרה הודעה כאמור, ראשיא הספק לחיבב את הצרכן בסכום של 2.5 שקלים חדשים בעודה בלבד שנמסרה 20 ימים לפחות לאחר משלוח החשבונו לצרכן". שורצמן טוענת כי חרף האמור בצו הפיקוח – אשר מעולם

לא בוטל ועומד על כנו – חוויה בדמי התראה בגובה 9.57 נט. סופרgeo טוענת כי ממכלול נסיבות העניין, ובהן אי-עדכו צו הפיקוח במשך כ-25 שנים והרפורה שנערכה במשך הגז, אשר במסגרת הוסר הפיקוח על מחיר הגז – ניתן ללמידה על זניחתו של צו הפיקוח ועל ביטולו הלכה למעשה.

8. בהחלטת האישור קבע בית המשפט המחויזי, כי אין לראות את צו הפיקוח כבטל בלי שבוטל באופן ישיר, שכן זהו עניין למחוקק לענות בו. עד שיקבע כאמור, על הגופים המפקחים להוגג לפי הוראות המאסדר ועל פי דין. קביעה זו נתמכת בעמדתו המפורטת של היועמ"ש אשר הוגשה בבית המשפט העליון. עם זאת, במסגרת פסק דיןו בתיק המקורי: עניין ברודט – הגיע בית המשפט המחויזי למסקנה הפוכה.

9. אני סבור, כי סיכוי ההתערבות בהכרעתו של בית המשפט המחויזי בעניינו אינם גבוהים. צו הפיקוח הוצא בהתאם לכללי המשפט המנהלי, והוא מעולם לא בוטל בהליך מတאים. קשה לו להיות מקור בדין התומך במסקנה כי הוא נזח ונדר תוקף מחייב, אף אם לא עודכן לאחרונה. בתגובהה לעמדת היועמ"ש הפניה סופרgeo לה"פ (מחוזי ת"א) 269/97 ברמן נ' ניקוטרון בע"מ (15.11.1998), אשר קבע כי צו מסויים הוא "בחזקת אותן מהות שאינה מופעלת, כתוצאה משינוי תפיסה, שיח מתפתח, ציפיות הצדדים או כל טעם אחר". דא עתה, שאלת היא אם פסק דין זה עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה שיצאה מ לפני בית המשפט העליון. ראו לעניין זה דברי השופט א' גורניס בע"פ 4865/09 פלדמן נ' בית משפט המחויזי בתל אביב, פסקה 7 (9.7.2009), אשר ציין כדלקמן ביחס לחובת השמיעה הרציפה הקבועה בהוראות סדרי הדין הפלילי והאזורית:

"יכולת להישאל השאלה האם העובדה שבעניינו זה קיים שניים רבות מכך של 'הלכה ואין מוריון כו' הביאה לכך שהחיקוק נטבל מלאיו (Desuetudo). בשיטתנו המשפטית לא מוכרת האפשרות של פקיעת תוקפו של חיקוק בשל כך שלא נהגים על פיו או שנוהגים ב嚷ג'ו גמור לו (ע"א 398/63 ליבוביץ נ' א' פ"ד יח(1) 391, 384 (1964); בג"ץ 849/00 ש' נ' שר המשפטים, פ"ד נו(5) 575-574 (2002) (הנשיה א' ברק); וכן ראו, בג"ץ 428/86 ברזילי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(3) 505, 540, 543 (1986) (הנשיה מ' שמגר))."

10. ובקשר קרוב ביותר לעניינו – פיקוח על מחירים מכוח תקנות שנטען כי אבד עליהם הכלח, ובסתומו של דבר אף בוטלו בידי מחוקק המשנה – נקבע כדלקמן בת"צ (מחוזי מר') 16-01-49512-2019 הצלחה התנועה הרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' אלאלוף ושות' ספנות בע"מ (להלן: עניין אלאלוף): "תקפותו של דבר חקיקה היא עניינו בגין ולא שאלת של דרגה. תקנות הנמלים בוטלו בשנת 2017, לא קודם לכן. משכך, עד אותה מועד החובה לפעול על פייה הייתה מוחלטת, ולא עניין יחסית הנanton לשיקול דעת" (שם, בפסקה 16; הערעור על פסק הדין נדחה מכוח תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (ע"א 7560/19 הצלחה התנועה הרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' אלאלוף ושות' ספנות בע"מ ((18.10.2021).

11. על יסוד האמור לעיל סביר להניח, שיותר לשורצמן להסתמך על סעיף 5(ב) לצו הפיקוח ולטעון להפרתו, הגם שהוראה זו לא עודכנה זה זמן רב.

סוגיות מעשה בית דין

12. ביום 22.5.2008 אושר הסכם פשרה בתביעה ייצוגית שהוגשה נגד סופרגז בקשר גביית דמי התארה החורגים מן הסכום הנקוב בצו הפיקוח. על פי ההסכם התחייבה סופרגז לגבות את דמי התארה הנקובים בצו הפיקוח בתוספת הצמדה למדד המחרירים לצרכן (ת"א (מחוזי ת"א) 06/2008 ברודט נ' סופר ג' חברה הישראלית להפצת גז בע"מ (להלן: **פשות סופרגז**)). סופרגז טעונה, כי משאורה פשרה הכללת מגנון הסדרה עתידית וקיבלה תוקף של פסק דין, גם מעשה בין דין המונע בירור מחדש של הסוגיה אף כלפי קבוצות פוטנציאליות עתידיות.

13. בהחלטת אישור דחה בית המשפט המחוזי את טענת סופרגז. בתחום כך הטעים, כי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: **חוק תובענות ייצוגיות**) קובע כי פסק דין המאשר הסדר פשרה איינו יכול להקים מעשה בית דין אלא כלפי מי שהיה חבר קבוצה במועד הפרשה. זאת בגין לפקד דין המכיר בתובענה ייצוגית לגופה, לאחר אישורה, העשוו ליצור מעשה בית דין כלפי כולל עולם. הבדיקה בין שני המקרים נעוצה בכך שההכרעה בתביעה נעשית לאחר בירור הסוגיות המשפטיות על בורין, ואילו הסדר פשרה איינו נבחן לעומק פרטיו מטבע הדברים. לאחר שהמבקשת דכאן לא הייתה חברות קבוצה **בפשות סופרגז**, והיות שהיא תוקفت את עמידת המשיבה בהוראות הדין – לא גם מעשה בית דין ואין מניעה לבירור את הבקשה.

14. במסגרת עמדתו תמק היועמ"ש בהחלטת אישור. להש��תו, שילוב ההוראות הקבועות בסעיפים 10 ו-24 לחוק תובענות ייצוגיות מלמד כי פסק דין בתובענה ייצוגית יוצר מעשה בית דין רק ביחס לחבריה הקבוצה שהוגדרה בהחלטה המאשרת, וביחס לעילות התביעה שנוצרו עד למועד אישור התביעה, כפוף לשיקול דעת בית המשפט. מובן, אפוא, כי אין בכוחו של פסק דין בתביעה ייצוגית ליצור מעשה בית דין ביחס לגביה שבוצעה לאחר פסק הדין. עיקרונו זה יפה גם כאשר מדובר בפסק דין המאשר הסדר פשרה בתביעה ייצוגית. הגיונים של דברים שולל אף הוא החלטת מעשה בית דין על עילות תביעה שנוצרו לאחר פסק הדין, היוות שאלה לא עמדו לפניהם בית המשפט ולא היה סיפיק בידו לבחנן הדבר. عمדה זו נתמכת בשורת פסקי דין והחלטה של בתי משפט מחוזיים, בהם ת"צ (מחוזי ת"א) 13-05-13982 בר נ' **כל חברת לביטוח בע"מ** (30.8.2015) (להלן: **ענין בר**)¹. על יסוד ספרות מקצועית ופסיכה הוסיף היועמ"ש ושלל התכונות הווצרות מעשה בית דין לגבי שאלת משפטית טהורה, ובכלל זה השאלה העומדות בנקודת הדיון שלפניו.

15. בעניינו, מתאפישת בקשה האישור לתקופת גבייה שונה מן התקופה שאליה התייחסה **פשות סופרגז** ובנושא לכך, הפלגיות העיקריות הן משפטיות טהורות. לפיכך מוקנית הטענה שפשרה זו סותמת את הגולל על בירור התביעה הייצוגית שהגישה שורצמן.

16. עם זאת כאמור לעיל אין כדי למצות את הדיון בסוגיה, שכן בוגדר עricת מאzon הסיכוןים והסיכוןים יש להסביר תשומת לב לכך, ששסוגיות כינונו של מעשה בית דין עקב הסכם פשרה קודם בתובענה ייצוגית טרם הוכרעה על ידי בית המשפט העליון, וכאשר הובאו לפתחו קביעותיו של בית המשפט המחוזי בענין בר, בחר שלא לעסוק בהן בשלב זה (רע"א 15/6986 **כל חברת לביטוח בע"מ נ' בר** (3.8.2016)).

¹ גילי נאות - החלטה זו נכתבה על ידי היח"מ בעת כהונתו בבית המשפט המחוזי בתל-אביב.

סוגיות הוגנות ההליך הייצוגי לשמש מסגרת הכרעה לסתכום

17. כאמור לעיל, במסגרת **פشرط סופרגז** התחייבה סופרגז לגבות את דמי ההתראה הנקובים בצו הפיקוח בתוספת הצמדה לממד המחייבים לצרכן. סופרגז טוענת, כי **פشرط סופרגז** אושרה לאחר בחינה קפדנית של מכלול הוראות הסכם הפשרה, מינוי בודק והעברת ההסכם לעיונו של הייעץ המשפטי לממשלה, וכי נסיבות האמורות לא יהיה זה הוגן להכריע את המחלוקת בין הצדדים במסגרת תביעה ייצוגית. שורצמן טוענת, מנגד, כי **פشرط סופרגז** אושרה בלי שהוسبה דעתו של בית המשפט לכך שהיא סותרת את הוראות הדין. משום לכך אין קושי בהגשת תביעה ייצוגית זו, גם אם היא תוקפת התנהלות העולה לכארה בקנה אחד עם התחייבותה של סופרגז בהסכם שזכה לאישור בית משפט.

18. בהחלטת האישור קבע בית המשפט המחויז, כי חרף **פشرط סופרגז**, תובענה ייצוגית היא הדרך הייעלה והhogנת להכריע במחלוקת. בכך כך ציין, כי בנסיבות מסוימות אכן זה הוגן לשוב ולדון בסוגיה שהתבררה במסגרת תביעה ייצוגית קודמת, גם אם לא קם מעשה בבית דין. ואולם אין היגיון זה חל כל אימת שפסק הדין הקודם אישר הסדר פשרה בלי שהتلבענו בהליך שקדם לו מלאה הפלוגותאות העובדיות והמשפטיות. בעניינו, היהות שהשאלה העיקרית כלל לא עדודה לדין בתביעה הקודמת – אין לראות בבקשת האישור החדש ממשום דרך שאינה הוגנת או שאינה עילה להכרעת המחלוקת בין הצדדים.

19. בעמדתו תמכח היועמ"ש בקביעתו של בית המשפט המחויז. אמנים בכוחו של נתבע לטעון כי הגם שענינה של התובענה החדשה בגבייה מאוחרת, היא עולה כדי שימוש לרעה בהליכי משפט, באופן המצדיק את דחייתה על הסוף. אולם הנטייה להכיר בטענה מסווג זה ראוי שתפקידו כאשר מדובר בשאלת משפטית של פרשנות חוק, ובמיוחד כאשר פסק הדין בהליך הקודם ניתן במסגרת הסדר פשרה, בלי לבחון את עילתה התביעה לגופה. בעניינו, לא קיימת מניעה מפני הגשת התביעה מצד ל��ות סופרגז בעניין צו הפקות. זאת משום שנסיבות הסדר הפשרה ואישרו מצדיקות התקדימות נוספת. עם נסיבות אלה נמנעת היעדר התייחסות מפורטת בהסדר לעילות התביעה ולסיכוןיה; היעדר התייחסות – הן בהסדר הון בהחלטת בית המשפט – לכך שההסדרה העתידית מנוגדת לטענות המבקש; נוסח ההסדר, המופנה כלפי חברי קבוצה קיימים שנגבו מהם הסכומים שבמחלוקת בשנים שקדמו לבקשת האישור; הסכמת הצדדים כי התביעה ייצוגית תהיה; מתן התביעה סופרגז "מתוך רצון טוב"; והממצאות של הסכם הפשרה לשכת היועמ"ש, חלף הגשותו לפרקיותו המחויז הרלוונטי. חובתו של בית המשפט המאשר הסדר פשרה היא לבחון את פרטיו כבדיע, ומשלא קיימה דרישת זו לא נתמלו תנאי החוק לאישור הסדר פשרה. על כן לא ראוי כי תחול בנסיבות העניין מנעה דינית שתחסום את תביעת שורצמן.

20. אפנה להציג הערכת הסיכון והסיכון בסוגיה זו.

21. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שורת תנאי סוף מצטברים לאישור התביעה ייצוגית. עם תנאים אלה נמנית הדרישת כי "תובענה ייצוגית היא הדרך הייעלה והhogנת להכרעה במחלוקת בסביבות העניין" (סעיף 8(א)(2)). זאת ועוד אחרת: אף בהתקיים מכלול תנאים אלה, נותר בידי בית המשפט שיקול דעת בדבר אישור התביעה ("**בית המשפט רשאי** לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה" (ההדגשה הוספה)). אמות המידה להפעלתו של שיקול דעת זה ולקביעה אם אומנם הוגן להכריע במחלוקת מסוימת במסגרת של התביעה ייצוגית טרם התגבשו עד תום בפסקת בתיהם המשפט וכפי שכבר צוין לעיל, נכון לעת הזה אין הלהקה מחייבת בדבר יישומן בנסיבות שהנהלו של בעל דין הוסדרה בהליך ייצוגי קודם. במצב דברים זה אבחן להלן בקרה את הסוגייה שבמחלוקת בראי שני הlicים שהנהלו בתיהם המשפט

המחזאים, בהם נעשה ניסיון לפרוש לגביה משנה סדרה: עניין בר, אשר אוזכר בהחלטת האישור, בעמדת היועמ"ש ובדיוון לפני בית המשפט העליון; ועניין אלאלוף שהוזכר בפתח הדברים בהקשר אחר. באחרית הדיון אוסיף ואתייחס בקצרה לגישה שלישית שהופיעה בספרות האקדמית.

22. בעניין בר נפסק כי יש להימנע, כלל, מאישור תובענות ייצוגיות הנسبות על התנהלותו של נתבע כאשר ברקע הדברים הлик יציגי קודם אשר הסדר התנהלות זו ובשרה שאושרה בהליך ראוי. הטעם לכך הוא הימנעות מהשתתט נט לבתי מוץך על נתבע שהסתמך על הסדר הפשרה, ומהכבדה בלתי רואיה על בתיהם המשפט. וכך סייכם בית המשפט את קביעתו: "**נתבע שהתנהלותו הוסדרה בהסדר פשרה יציגי קודם לא ייחשף, אפוא, לתובענה ייצוגיות נוספת העוסקת באותו התנהלות, אלא אם קיימים לכך טעמי ממשיים ומשמעותיים**" (שם, בפסקה 68).

23. היה שסופרgeo הייתה צד להסכם הפשרה הקודם, בו הוסדרה התנהלותה בעניין שבמחלוקת, רישת הקביעה דלעיל לאהורה מתקיים לגביה. משום כך יש להוסיף ולבחון אם קיימים "**טעמי ממשיים ומשמעותיים**" המצדיקים ניהול תובענה ייצוגית נוספת. כפי שהסביר בעניין בר, לשם בירור זה יש להתחקות אחר נאותות ההליך שבגדרו אושר הסכם הפשרה והמידה שבה קוימו מלא התנאים הדינמיים שתכליותם להבטיח מתן תחולף הולם להליך אדברסרי (פסקות 66-70, 73). לאור עיקרונו זה,מנה בית המשפט בעניין בר שורת פגמים שנתגלו בהליך אישור הסדר הפשרה (פסקה 71). מפותח כוחם המצתבר נקבע כי קמה הצדקה לקיום "**דיון מחדש בגין הטענות המועלות בבקשת האישור שלפנינו, בהן מבקש לייצג את מי שלא היו צדדים [להסדר הקודם] ואיןם כבולים בו מלכתחילה**" (פסקה 74).

24. ניתן להצביע על קווי דמיון מסוימים בין נסיבותה הדינמיות של **פשרה סופרgeo** לנסיבותה הדינמיות של הפשרה שנדונה בעניין בר: המסדר המשפטי שהונח לפני בית המשפט שאישר את **פשרה סופרgeo** לא היה מלא, בהתחשב בכך שלבקשה לא הוגשה תושבה ושלא התקיים לפני בית המשפט דיון אדברסרי לגוף הטענות (השו: עניין בר, פסקות 71.א. ו-71.ד); היומ"ש לא הגיע עדמה כתובה ביחס ל**פשרה סופרgeo**. ברקע הדברים ניצבת העובדה שהחלטת בית המשפט הרלוונטית הומצאה למשרד ולא למשרד פרקליטות המחו"ז (השו: עניין בר, פסקה 71.ב); לפניה בית המשפט שאישר את **פשרה סופרgeo** לא עדמה התייחסות מטעם המasdor (השו: עניין בר, פסקה 71.ג).

25. עם זאת דומה כי בסיכום של דברים, הлик אישור של **פשרה סופרgeo** נוהל באופן קפדי יותר מהפירה שנדונה בעניין בר. מסקנה זו נסמכת בעיקרה על כך **פשרה סופרgeo** לא אושרה לפי המתווה המקוצר שורותט בהלכת **שבו** אלא בהליך רגיל שקיים את עיקר התנאים הקבועים בסעיפים 18-19 לחוק תובענות ייצוגיות. בכלל זאת, מינה בית המשפט בודק שהגיע חווות דעת עיקרית ומשלימה, תוך תיקון המסדר על פי המלצותיו; ההסדר פורסם פעמיים להתגדות חברי הקבוצה; ההסדר תוכנן לאור הערת בית המשפט; ההחלטה לאשר את הסכם הפשרה דנה בקיומה של עילת תביעה אישית, בקיומו של שאלות מהותיות משותפות לכל חברי הקבוצה, בסבירות האפשרות כי הן יוכרו לטובת הקבוצה, ביעילות ובהוגנות השימוש בתובענה ייצוגית, ובהלימות הייצוג. נוסף על האמור לעיל, בהחלטתו לאשר את ההסדר התייחס בית המשפט להשוואת סיכויי התביעה אל מול יתרונותיו של הסדר הפשרה, ובתוך כך להיעדרו של פער בין הסעד המבוקש לבין הסعد שנייתן. אכן, כפי שהעיר היומ"ש, בדונו בתנאים אלה פשח בית המשפט על הסוגייה שבМОקד ענייננו – גביית סכומים העולים על אלה הנקובים בצו הפקוח. היפויו שהענוק לחברי הקבוצה במסגרת **פשרה סופרgeo** התבסס על ההפרש בין דמי ההתראה שנגבו בפועל ובין התעריף הנקוב בצו הפקוח לאחר הצמדה למדד. על אף שבבקשת האישור נדרשה השבה מלאה של הסכומים שנגבו מעבר

لتעריפים הנקובים בצו – כלומר, לפני הצמדה למדד – ציין בית המשפט בהחלטתו כי "המבקש וחבריו הקבוצה מקבלים למעשה במסגרת תקופת ההתישנות שיפוי ריאלי על הוצאות יתרות שנגבו. בנסיבות אלה חברי הקבוצה [...] זוכים למעשה בתביעתם".

26. שאלה היא, אם יש לראות בכך פגם בהליך אישור ההסדר, כמשמעות מושג זה בעניין בר, המצדיק בירור מחודש של הסוגייה. גדר הספיקות נובע מכך שבאותה פרשה זו נקבע כי "בחינת תקינות הליך אישור הסדר הפשרה בהקשר הנדון כאנו אינה נעשית בשום אופן בנסיבות של ערכאת ערעור. מטרתה של בחינה זו אינה לבחון את נכונות פסק הדין אלא את היהת ההליך בבחינת 'הליך ראוי'" (עניין בר, פסקה 73). בעניינו, ניתן לטעון כי המשגה הנטען בפרשת סופרגו אינו נועץ בא-הקפדה על התנאים הקבועים בחוק אלא ביישום לקיים שלהם, קרי בהחמתה הויתור מצד המבקש על טענתו לעניין החצמדה. אם אלה הם פני הדברים, הרי לבוארה לא נפל בהליך אישור פרשת סופרגו גם דיויני ואין מקום לדון בנושא שהוסדר בה פעם נוספת. ואולם מצד שני ניתן לסביר – כעדת היומם"ש – ששורשו של המשגה הנטען בליך דיויני בדמות פירוט חסר בהסדר הפשרה שהגיבו הצדדים לבית המשפט. לצורך ההכרעה בסוגיה יהיה על בית המשפט לבחון האם וויתור על החצמדה למדד הנו בבחינת "פרט מהותי", החייב בגלוי במסגרת בקשה לאישור הסכם פשרה לפי סעיף 18(ב) לחוק תובענות ייצוגיות.

27. העולה מן המקבץ הוא, כי הפגמים הדיווניים הנטענים לגבי פרשת סופרגו נחזים להיות פחותיים בחומרתם מאשר שענין בר. משום כך, על אף שמסקנתו של בית המשפט המחויז בדבר הגינויו של ההליך הייצוגי הנה אפשרית ונתקנתה בעמדת היומם"ש – גם אפשר שלא תיוותר על כנה בעקבות הדיוון בבקשת רשות הערעור. למוטר להוסיף כי ערכאת הערעור אף עלולה לטשטות מעניין בר, שהנו החלטה של ערכאה דיוונית שלא התקבנה עד כה לגופה בבית המשפט העליון.

28. עתה אפנה ואבחן את השאלה הנזונה באספקטוריית עניין **אלאלוף**. באותה פרשה נחתה בקשה לאישור תובענה ייצוגית על יסוד שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט מכוח סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. הובהר בפתח הדיון כי יש למשם את הסמכות שלא לאשר תביעה העומדת בתנאים הקבועים בחוק תובענות ייצוגיות במסורת, והודגש כי אך בשל חיבורים של מספר טעמי הוחלט לעשות זאת בנסיבות העניין (פסקה 24). ואלה הנימוקים שעליהם סמך בית המשפט את הכרעתו: חברי הקבוצה הם ברובם גופים מבוססים שלא עמדו על זכויותיהם; חברי הקבוצה לא ספגו הפסד ממשום שהם גללו את העמלות אל לקוחותיהם; אין עוררין כי נועז קושי בתקנות שבМОדק התובענה, בכלל זאת לאחר שתעריפים הקבועים בהן לא עודכנו ומשום שהמאסדר נמנע מאכיפתו; התקנות בוטלו בסופו של דבר, ובכך גילה מוחוק המשנה דעתו בדבר היעדר הצורך בהן.

29. נראה כי הדמיון בין ההליך שלפניו לעניין **אלאלוף** מתמצה, בעיקרו, בנימוק השלישי והרביעי: המאסדר לא פעל לאורך השנים לאכיפת צו הפיוק או לתיקונו, ובשל כך נשחק ערכם הריאלי של התעריפים הנקובים בו; בנוסף לכך, בסופו של דבר אכן תוקן לא מכבר צו הפיוק והתעריפים עודכנו והוצמדו למדד. אלא שפק אם די בכך כדי להשיב את פני שורצמן ריקם. הטעם לכך הוא, שבפסק דין בעניין **אלאלוף**, הטעים בית המשפט כי כוחם המctrابر של ארבעת הנימוקים הוא שהביא לדחיתת הבקשת (פסקות 24 ו-26), ואף ציין באופן מפורש כי אין סגי בנימוק השלישי, כשלעצמם, כדי להימנע מאישור התביעה הייצוגית.

30. הנитוח דלעיל תומך בפסקנה, לפייה יישום אמות המידה ששורתטו בעניין **אלאלוף** אינו מביא, ככל הנראה, לדחיתת בקשה האישור דכאן. אלא שבודמה לעניין בר, אף כאן ראוי לציין כי עסקינו בסוגיה שטרם

התלבנה לעומקה בפסקת בית המשפט העליון. זאת ועוד אחרת: ניתן להעלות על הדעת התבוננות מושלבת בעניין אלאלוף ובעניין בר. והוא אומר, צירוף של הקשי הטמון בהתקינות מחודשת בסוגיה שהוסדרה בפסקת סופרגז, כאמור בפרק הקודם; לקשי הנובע מזניחתו המעשית של צו הפקוח. אפשר שיהיה בכך כדי לפצות על אי-התקיימות יתר הנימוקים שנדנו בעניין אלאלוף, ולהעמיד את בקשת שורצמן בסיכון מוגבר מפני דחייתה.

31. בשולי הדברים, אזכיר כי מתוך בחינה שלישי העשויה להיות רלבנטי לעניינו שורתם בספרם של אביאל פליינט וחגי ויניצקי *תובענות ייצוגיות* (2017). לעומתם המחברים, "אם הנتابע סיפק את שירותיו על יסוד פרשנות סבירה והולמת של הוראות הדין, להבדיל מפרשנות דחוקה ומאלצת, לא ראוי בעבר כמה שנים לאשר בנגדו תביעה ייצוגית להשbat כל הכספיים שאי פעם נגבו במסגרת השירות, רק משום שיש להוראות הדין גם פרשנות אפשרית אחרת" (שם, עמ' 239-240). עניינינו, גם אם ייקבע למשל כי אין לשערך את הסכומים הנקובים בצו הפקוח – הרי לנוכח הטעמים שיפורטו בהמשך במסגרת הדין בסוגיה זו יתכן שיש יסוד לראות בפרשנותה של סופרגז, למצער, משום "פרשנות סבירה והולמת של הוראות הדין". לפיכך, עשוי להתקיים התנאי לתחולת מתווה זה.

32. ולסיום הדיון בסוגיה זו אעיר כי נראה ששיקול הדעת המקונה לבית המשפט בבואה לאשר תובענה ייצוגית עשוי להוביל תוצאה שאינה ביןארית, כאמור: אישור חלקו של התובענה או של הסעדים המבוקשים, אשר משמעותו המעשית הנה מתן פטור חלק מהשנת הכספיים שנטען כי נגבו שלא כחוק.

33. על יסוד האמור לעיל נראה, כי קיים סיכוי ריאלי לכך שקביעתו של בית המשפט המחויז בהחלטת האישור, הנתמכת בעמדת היועמ"ש, תותר על כנה. עם זאת, קיים סיכון מסוים כי תשונה ولو בחלוקת מסיבה זו אחרת כמפורט לעיל.

סוגיות שיעורך דמי ההתראה

34. שורצמן טוענת כי סופרגז אינה רשאית לשערך את דמי ההתראה בהיעדר הוראה מפורשת של המחוקק המתירה זאת. סופרגז טוענת, מנגד, כי יש לשערך את התעריף הנקוב בצו הפקוח על ידי הצמדתו למדד המחירים לצרכן. זאת מכוח כללי הפרשנות התכליתית, המבקשת להוביל לתוצאה סבירה ו邏輯ית המגשימה את כוונתו של מתקין צו הפקוח. עניינינו, יישום צו הפקוח בערכיו הנומינליים יסב לסופרגז חסרון כיס ניכר מחמת התנהלות בלתי ראייה מצד הצרכן. אין הדעת נותנת כי לך התכוון מחוקק המשנה.

35. בהחלטת אישור קבוע בית המשפט המחויז כי סוגיית השיעורך תלובן, במידת הצורך, בעת הדיון בתובענה עצמה. לצד זאת העיר כדלקמן (פסקה 16):

"יש לבחון את טענתה [של סופרגז] כי השערוך נתקבל כתיקון לעותי האינפלציה בדייני חוזים, אל מול העובדה שמדובר בחוק ספציפי ולא בפיצויים מכח חוק, שאוטם ניתן לשערך על פי דין. יתרה מזו, לשם פרשנות נכונה של החוקך ראוי לשים עמדת המאסדר האמון על החיקוק, שלטענת סופרגז זנוח אותן. ואף זאת: סופרגז טוענת כי דמי ההתראה ההיסטוריים אינם מכסים את ההוצאות הריאליות".

36. נוכח מסקנתו של המותב שדו בעניין **ברוחט**, בדבר בטלות צו הפקוח, נמנע אף הוא מלדון בסוגיות השערוז.

37. במסגרת עמדתו טעו היועמ"ש כי לא ניתן לשערז את דמי ההתראה על יסוד מקור חיצוני. להשquetteו, צו הפקוח נעדר מנגנון שייעורץ מובנה. בפסק הדין המנחה בנושא שבندון – רע"א 1015/01 **בן ארצי נ' מדינת ישראל** (11.5.2011) (להלן: **عنيין בן ארצי**) – נקבע כי העדר התייחסות לשיעורץ אין משמעו בהכרח הסדר שלילי, אלא זהו עניין לפרשנות ה嗑דר החקיקתי הנוגע לעניין. ומן הכלל אל הפרט – היות שתכלית הפקוח על מחירים היא לא להוותיר את קביעת המחיר לכוחות השוק, ולמנוע עלית מחירים אינפלציונית – שייעורץ על דרך של פרשנות סותר מניה ובהיא את מהות הפקוח. זאת ועוד, חוק הפקוח על מחירי מצרכים ושירותים התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק הפקוח החדש**) מפקיד את בחינת הצורך בשינוי מחירים מפוקחים בידי גורמי המענק הרלוונטיים, המתבוננים גם על השלכות הרוחב של השינוי כלפי המשק. שייעורץ שייקבע על ידי בתיה המשפט בהכרעה פרשנית ייעדר מומחיות זו, ואת ההליך הסדור שבצדיה. לפיכך, יש לראות בהיעדר מנגנון שייעורץ בצו הפקוח מסוים הסדר שלילי.

38. טיעוני היועמ"ש הנם, בכלל הכלבוד, כבדי משקל, אך להשquetteו ניתן להצביע מולם נימוקים נגדים – אף הם כבדי משקל – התומכים במסקנה הפוכה, להלן אפרט אט דברי. ודוקו: אין בכלל דבר האמור להלן בבחינת ניסיון להכריע בסוגייה, ומטרת הדברים אינה אלא להאריך את גווניה ומידת מורכבותה.

39. אין, כאמור,חלוקת כי השאלה אם אי התייחסות צו הפקוח לסוגית השיעורץ היא בבחינת הסדר שלילי אם לאו היא שאלה פרשנית. צו הפקוח עצמו שוטק באשר לשיעורץ הסכומים הנקובים בו, ולפיכך יש לתור אחר תכליתו (**عنيין בן ארצי**, פסקה 18). אחד המקורות לאייתור תכלייתה של הוראת חוק הוא ההיסטוריה החקיקתית שלה (ראו למשל בר"מ 17/8668 **רבייד נ' רשות האוכלוסין וההגירה משר הד父子**, פסקה 14 (30.10.2019)), קרי התמורות שהלו בה במרוצת השנים והטעמים שבבטיסון (אחרון בראק **פרשנות במשפטן** כרך שני – **פרשנות החקיקה 361-362 (1993)** (להלן: **בראק**)).

40. בהקשר זה רלוונטיות הסקירה המופיעה בסעיף 50 לעמדת היועמ"ש, ובפרט בהערות השוליים שלאורכו. מהסקירה מתברר כי בשתי הגרסאות הראשונות של צו הפקוח, נקבע התعارיף המרבי של דמי ההתראה באופן ייחסי לממחיר הגז עצמו (למשל, דמי ההתראה שגובחים לא יعلا על 3 אחוזים מממחיר של 10 מ"ק גז); וכן כי חילגadol בתעריף זה בין שנת 1983 לשנת 1984. שתי הגרסאות האחרונות של צו הפקוח – זו משנת 1987 וזו משנת 1989 המצוייה במועד עניינו – הגדילו את דמי ההתראה במונחים שקליים. אולם אף כאן, ניתן להיווכח כי התקoon הביא להתקייבות הסכום מ-2 ש"ח ל-2.5 ש"ח. השתלשלות עובדתית זו עשויה ללמד כי הסכומים הנקובים בצו נועדו לחול באופן דינמי, תוך מגמות גידול הדרגתית המתאימה עצמה למציאות החיים הכלכלית. פרשנות צו הפקוח באופן המקיפה סכומים אלה על אף הנסיבות הניכר שהחל בערכם הריאלי עלולה אפוא לחייבו הטענה לתכליתו המסתברת של הצו, כפי שהיא משתקפת מן העדכנים התוכפים שהלו בו לאורך שנות השמונים.

41. מקור נוסף ליזיהו תכליית החוק, הכרוך ושלוב בהיסטוריה החקיקתית שלו, הוא דברי ההסביר (ראו למשל: רע"א 17/10011 **מי-טל הנדסה ושירותים בע"מ נ' סלמאן**, פסקה 33 לפסק דין של השופט מוזו (19.8.2019)). בעניינו, אין ברשותנו דברי הסבר הנוגעים לצו הפקוח עצמו. לצד זאת, ניתן להסתיע בדברי הסבר של חקיקה ראשית העוסקת במאטריה זהה – פיקוח מחירים – בתקופת הזמן הרלוונטי.

.42. בעמדתו התייחס היועמ"ש לדברי ההסביר להצעת חוק הסדרים במקץ המדיינה (תיקוני חקיקה להשגת יודי התקציב), התשנ"ו-1995 (להלן: **חוק ההסדרים 1995**), שבמסגרתו נחקק חוק הפיקוח החדש. מדברי הסבר אלה למד היועץ כי בין תכליתו העיקרי של פיקוח על מחירים מצויה מניעת מחירים אינפלציונית. מכאן מסקנתו כי שיעורך סכומיים מפוקחים על דרך הפרשנות יסתור את מהותו של משטר הפיקוח (סעיף 90). אלא שניתן להקשות על עמדה זו, ממספר טעמים השלובים זה בזה:

ראשית, צו הפיקוח מושא עניינו לא הוצאה מכוח חוק הפיקוח החדש וחוק ההסדרים 1995 שהיועמ"ש הסתמכק עליהם, אלא מכוח חוק הפיקוח הישן. תכליתו של חוק הפיקוח הישן היא **"למנוע הפקת רווח בלתי הוגן במכירת מוצרים או בשירותים"** (דברי ההסביר לחוק, עמ' 142). עיגון נוסף לכך ניתן למצוא בלשון חוק הפיקוח הישן עצמו, המורה כי **"לא ישמש שר בסמכותו לפי חוק זה, אלא אם היה לו יסוד סביר להניח שהדבר דרוש לקיום פעולה חיונית, למניעת הפקעת שערירים וספרות או למניעת הונאת הציבור"** (סעיף 3; הדגשה הוספה). אם נניח כי תכלית זו היא שמצויה בבסיס צו הפיקוח שבמוקד עניינו, הרי ניתן לטעון שאין היא שוללת מנתה וביה שיעורך של הסכומים הנקובים בו. אדרבה, תכלית המניעת של הפקעת מחירים והפקת רווח בלתי הוגן עלולה להישחק אם התעריפים המפוקחים לא יהלמו את ערכו הריאלי של הכספי בזמן נתון.

שנית, עקרון יסוד בפרשנות חוק הוא שיש לפרשו על פי צורכי ההווה ולהתאיםו לנסיבות החיים המשתנות (ברק, עמ' 272-271; דג"ץ 5026/16 גני נ' **הרבותת הראשית לישראל**, פסקה 24 לפסק דין של הנשיאה נאור ופסקות 4-5 לפסק דין של המשנה לנשיאה (בדימי) גיבראן (12.9.2017) (להלן: **عنيין גני**). לאור עיקרו זה יש יסוד לייחס משקל מועט לתקילת שעניינה מניעת מחירים אינפלציונית, וזאת מחתמת הרלוונטיות הפחותה שלה בעת הנוכחית. לא זו אף זו, בקריאה זהירה של דברי ההסביר לחוק ההסדרים 1995 מתרבר כי כבר בעת חקיקת החוק נטפסה סוגיה זו כתאורטית ובלתי אקטואלית. ודוקו, החוק אומנם ביקש להקנות סמכות להחיל פיקוח על מוצר מטعمים של בלימת אינפלציה, אך בדברי ההסביר הובהר כי סעיף זה ייושם **"אם האינפלציה תשוב ותתפרק"** (הדגשה הוספה) **באופן שייהיה איום על היציבות הכלכלית ועל הצמיחה בכספי"** (עמ' 146; וראו גם עמ' 143, שבו מצוין בדומה כי האינפלציה שמנה שבל המשק בשנות השמונים נבלמה). והוא אומר, תכלית זו לא הייתה מצויה בראש מעייניו של המחוקק באמצעות התעשיות. היקש אפשרי, בדרך של קל וחומר, הוא שאין לייחס לה משקל מכריע בימינו, למשל פקד את מדינת ישראל משביר אינפלציוני בשני עשרים ומאה שחלפו מן כתיבת דברי הסבר אלה.

שלישית, לצד תכלית בלימת האינפלציה, מזכירים דברי ההסביר לחוק הפיקוח החדש תכליות נוספות, אשר ניתן לטעון לגבייהן שהן נראות יפות יותר לעניינו בהתחשב באמור בסעיף הקודם. כך למשל, הצדקה אפשרית אחרת לפיקוח מחירים היא כשל שוק המבאים להיווצרות מחיר גובה מזה שהוא מושג בשוק משוכלל (עמ' 144). גישה זו מתבסת עם עמדה שהביע היועמ"ש בהקשר אחר, שלפיה הפיקוח על דמי ההตราה נחוץ מושום שאין הם מצויים במקץ ההתיקשות בין ספקית הגז לבין הצרכנים, ועל-כן לא קיימת סיבות תחרות ערבה בדומה זו המאפשרת את מחיר הגז (סעיף 62). כפי שצווין לעיל, אם ביקש מהחוק המשנה למנוע הפקת רווחים מונופוליסטיים על חשבון הצרן, ניתן להחזיקו כמו שה提כוון שהתעריף שבו נקבע בהתאם מעת לעת לתנאי השוק ולא יותר כבן שאין לה הופכין.

.43. נימוק נוסף שעליו סומך היועמ"ש את ידיו לשם הדיפת טענת השיעורך הוא כי חוק הפיקוח החדש מפקיד את בחינת הצורך בשינוי מחירים מפוקחים בידי גורמי מקצוע רלוונטיים, שעליהםקיימים לעניין זה הлик סדור טרם אישור השינוי. לנוכח מרכיבות ההליך, המומחיות הדורשת לשם ערכתו, והעובדה כי

שיעורך יכול שייעשה במספר דרכים שונות – מסקנתו של היועמ"ש היא כי אין להפקיד סמכות זו בידי בית המשפט (סעיפים 93-94).

44. עיקר הקושי בנימוק זה, כאמור, נעה בכך שאף הוא נסמך על חוק הפיקוח החדש, הגם שהצוו מושא ענייננו הוצאה מכוח חוק הפיקוח הישן. עובדה זו לא נעלמה מעיניו של היועמ"ש, הסבור כי הצורך בבחינה מקצועית של העלתת מוחרים מפוקחים נכון גם לגבי החוק הישן (סעיף 95). חרף התשתית ההיסטורית הענפה שהנich היועמ"ש בעמדתו, לא הוכח תיעוד כתוב של הליך סדור מעין זה שקדם להוצאה צוים מכוח חוק הפיקוח הישן או לתיקונם. לפיכך ניתן להצביע לצד נימוק זה סימן שאלה. על כך יש להוסיף כי מעיוון בחוק הפיקוח הישן ניתן להבחן כי בגין חוק הפיקוח החדש, אין הוא מתוודה הליך סדור לאישור של שינוי מחיר מפוקח. בכך אין, כמובן, כדי לגרוע מהחשיבות הכלכלית החלטות על החלטה כאמור מכוח המשפט המנהלי, אך יתכן שהדבר מעיד כי ברקע הוצאה צו הפיקוח לא ניצבה תפיסה פרוצדורלית כה קפדנית.

45. לבסוף יצוין כי שיעורך סכומים בידי בית המשפט הוא דבר המתרחש מדי יום ביוומו, לרבות אלה הנובעים מהוראת חוק (ראו למשל *עニーון בן ארצי הניל*). ניתן, אפוא, לטעון, שגם אם קיימת עדיפות עקרונית לביצוע השיעורך בידי גורמי מקצוע המומחחים לדבר, אין בהכרח מניעה לכך שבית המשפט יפעל אל תוך החלל שהותיר מחוקק המשנה ויפרש את צו הפיקוח כבר-שיעורך, אם מסקנתו היא שהדבר מתישב עם תכילת הצו. מילא, למחוקק המשנה המילה האחורה בעניין זה, שכן בכוחו לתקן את צו הפיקוח.

46. לפני חתימת הדיון אציגו בקצרה שני נימוקים נוספים, המשתייכים למישור התכליית האובייקטיבית ועשויים לשקל אף הם לעבר שיעורך צו הפיקוח.

47. עקרון יסוד הוא שיש לפרש בנסיבות חוק הפגע בזכויות אדם, גם כאשר הוא חוסה תחת פסקת שמירת הדינים שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (*ברק*, בעמ' 558-555; בג"ץ 7803/06 *אבו ערפה נ' שר הפנים*, פסקה 50 לפסק דין של השופט ע' פוגלמן (13.9.2017)). פיקוח על תשלוםם שימושות חברות פרטיות על לקוחותיהם פוגע מטבעו בזכויותיהם החוקתיות לקניין ולחופש עיסוק, ובכך מכרסם בערך החירות החולש על המשפט הפרטי. פרשנותה המוצעת של סופרגז, המתאימה פגיעה זו למציאות החיים הכלכלית ולעלויות שהבן היא נושאת לשם משלו התראה על אי-תשלום חשבון – מקהה פגיעה זו.

48. זאת ועוד אחרת: חזקה על חוק שהוא מבקש להשיג תוכאות סבירות (*ברק*, בעמ' 545-543). ניתן לטעון כי בהיעדר מגנון שיעורך, קפיאת צו הפיקוח על שמוינו מביאה לתוכאה העשויה להיחזות לבטוי סבירה, שבה כפופים ספק הוגו לעתירפים שנקבעו לפני מעלה ממחצית יובל, ומערכות הריאלי נשחק במידה ניכרת במרוצת הזמן. קיים לכוארה בסיס ראייתי לקיעה כי אף לאחר הצמדת דמי ההתראה למדד המחרירים לצרכן, אין בהם כדי לכטוט את העלות שבנה נושאת ספקית הוגו לצורך משלוות מכתב ההתראה. פירוש צו הפיקוח בערכיים נומינליים יתרף הפסד זה, הנובע מלכתילה ממחדל מצד לקוחותיהם של סופרגז. ניתן לתהות אם אכן ביקש מחוקק המשנה בבקשתו לחייב לתוכאה זו, שסבירותה אינה מובנת מآلיה.

49. לסיום, נגד עמדתו כבדת המשקל של היועמ"ש בסוגית שיעורך דמי ההתראה ניתן להצביע עמדה נגדית, כבדת משקל אף היא, להשקפתו, אשר אין לשול על הסף את הלימטה לתוכליתו המסתברת העיקרית של צו הפיקוח, להיסטוריה החקיקתית של הצו ולעקרונות יסוד.

50. על יסוד המקבץ לעיל נראה, כי אין לדעת בביטחון מה תהיה הכרעתו הסופית של בית המשפט בשאלת נכבה זו, מן הטעם שקיימות לגביה פנים לכואן ולכאנן. לモטור להטיעים בהקשר זה, כי קבלת עמדתה של סופרגז בסוגיה הנדונה תוביל מניה וביה לדחיה מלאה של בקשת האישור, על כל המשמע מכך.

51. לא זו אף זו: בהינתן שהשאלה בה עסקינו לא נדונה בבית המשפט המחויזי, אין להוציא מכלל אפשרות שבמסגרת פסק דין של בית המשפט העליון בערעור יוחזר הדיון בה לערכמה הדינית, על מנת שזו תכריע בה לראשונה (ראו: פרוטוקול הדיון בערעור מיום 20.1.2020, דברי השופט פוגלמן בעמ' 8 ש' 35-37; דברי השופט גראוסקובף בעמ' 9 ש' 13-14, וכן בעמ' 11 ש' 32). משמעותו המיידית של הדבר הנה הוספה שנית התדיינות נוספת להליך המתארך ממליא, על כל הכרוך בכך.

סיכום

52. על יסוד כוחם המctrבר של השיקולים שפורטו לעיל – ובפרט נוכחות מרכיבותה של סוגיות שעורך דמי ההתראה, וחוסר הוודאות מה תהיה הכרעתו הסופית של בית המשפט לגביה ומתי תתקבל – סבורני, כי הסדר פשרה המשיב ללקוחות סופרגז באופן מיידי סכום הנע בין 45% ל-50% מגביהית היתר הוא הסדר סביר והוגן, המשרת את טובותם של חברי הקבוצה ומגלה שכלל נאות של סיוכני הצדדים וסיכוןיהם.

מנגנון ההשבה

53. בהסכם נקבע כי השבת הסכום דלעיל ללקוחות סופרגז תבוצע תוך הבחנה בין שתי קבוצות משנה: האחת, "קבוצת הלוקחות המזוהים" כהגדרתם בהסכם. ללקוחות אלה יושבו 50% מדמי ההתראה העודפים שנגבו מהם.

השנייה, יתר ללקוחות סופרגז. ללקוחות אלה יצקו להנחה איחודית ששויה המctrבר הוא 45% מתוך gabia העודפת שאינה משוויכת ללקוחות המזוהים.

54. יסודה של הבדיקה דלעיל בטעמים מעשיים שהוצעו על ידי סופרגז, הנוגעים לקשייזי מלאה חברי הקבוצה שנגבו מהם דמי ההתראה עודפים במרוצת השנים ובאיורים, בין היתר עקב שינוי כתובות מגוריים והחלפת ספקית גז. בהקשר זה יזכיר, כי על פי חוות דעתו של המומחה רצabi, סכום החיצון של סכום gabia העודפת שנגבה מהת קבוצת הלוקחות הלא מזוהים [REDACTED] ולאחר שעורך - [REDACTED] בהתחשב בסכומים אלו שהננו נמכרים יחסית, ובפרט שאין מדובר בהשבה מלאה של סכומים אלו אלא בהשבה חלקית בהתאם למקדם הפשרה, נראה, כי הקמת מנגנון זיהוי ואייתור של חברי תת הקבוצה הנדונה הנה בלתי מידתית.

55. אני סבור כי מנגנון ההשבה שנקבע בהסכם הפשרה עולה בקנה אחד עם עקרונותיו של חוק תובענות ייצוגיות, בהקנותו מעמד בכורה למתן פיצוי כספי לחבריו הקבוצה המזוהים אשר נפגעו במישרין מהפרת הדיין הנטענת. אשר לפיצוי לחבריו הקבוצה שלא ניתן להזותם, הרי הוא לא נותר בקופטה של סופרגז אלא מחולק כאמור בין כל יתר הלוקוחות. במאמר מושג יזכיר כי במהלך הליך הגישור נבחנה בכבוד ראש האפשרות, לפיה מרכיב הפיצוי בגין הלוקוחות שלא ניתן להזותם יוענק כפיצוי לטובת הציבור, במתווה של

תרומת גז ללקוחותיה של סופרגז, וזאת כמקובל בהסטכמי פשרה רבים מסוג זה. אלא שאפשרות זו נמצאה בלתי ישימה ולפיכך הוסכם על מתן פיצוי כספי בשיעור מופחת קמעה (45%).

.56. לאור המקובל אני סבור, כי מנגנון ההשבה שקבעו הצדדים טוענן בחובו תועלת משמעותית לחבריו הקבוצה, ויש בו כדי להגשים את תכליותיו של חוק טובענות ייצוגיות.

גמול ושכר טרחה

.57. כאמור לעיל, הוסכם בין הצדדים להמליץ על תשלום שכר טרחה בשיעור של 15.5% מסכום ההשבה, בתוספת מע"מ, מלחציתו 15 ימים לאחר "המועד הקבע" כהגדרתו בסעיף 1.3 להסכם ומלחציתו 15 ימים לאחר הגשת הודעת הדיווח על ביצוע החתחיבויות מכוח ההסכם; ועל תשלום גמול בשיעור של 3.5% מסכום ההשבה, בתוספת מע"מ.

.58. מרכיבי הגמול ושכר הטרחה שהצדדים ממליצים עליהם נקבעו לאור המלצותי, בהתחשב באמות המידה הבאות: התובעת ובא-כוחה העמידו לפני בית המשפט סוגיה מורכבת, הרואה לדין וללבון; ההסדר כולל פיצוי כספי לחבריו הקבוצה ששווינו לא מבוטל; ב"כ התובעת השكيיע תשומות משמעותיות בהגשת ההליך, בניהולו עד למtan החלטה מאישרת, בהופעה בדיון בבקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון ובהסדרתו במסגרת הליך גישור ממושך. להשquetiy, שכר הטרחה והגמול המומליצים אינם חריגים מהסביר ומהמקובל.

סוף דבר

.59. אני סבור כי הסדר הפשרה ראוי, הולם ומאزن נכוна בין מכלול הheiבטים של הפרק.

.60. אשמח לעמוד לרשותכם בכל הנסיבות נוספות נספנות.

בכבוד רב וברכה,

itchak unbar

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים אזרחיים

רע"א 2957/17

ע"א 3861/17

כבود מלא מקום הנשיה ע' פוגלמן
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקשת ברע"א 2957/17 :

יוסף ברודט המערער בע"א 3861/17 :

נ ג ד

יעל שורצמן המשיבה ברע"א 2957/17 :

אמישראגוז החברה האמריקאית – ישראלית לגז המשיבה בע"א 3861/17 :

בע"מ

היועצת המשפטית לממשלה המתייצבת בהליך :

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז בלבד מיום 23.1.2017 בת"צ 24683-07-13 שנינתנה על ידי כבוד השופט אסתר שטרמן; וערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 26.2.2017 בת"צ 621-12-14 שניתן על ידי כבוד השופט הבכיר יהודה פרגו

תאריך היישבות : י"ז באيار התשע"ח (02.05.2018)

כ"ג בטבת התש"ף (20.1.2020)

כ"ו בחשוון התשפ"ג (20.11.2022)

בשם המבקשת ברע"א : 2957/17
עו"ד טל ויזנגרין ; עו"ד איל אניאטי

בשם המערער בע"א 3861/17 :

עו"ד איל גולדנברג ; עו"ד עדי קסטנបאים

בשם המשיבה ברע"א 2957/17 :

עו"ד עידו שטיינר

בשם המשיבה בע"א 3861/17 :

עו"ד אהרון מיכאלי ; עו"ד יהודה רוזנטל ;

בשם היועצת המשפטית :

עו"ד עומרי רוזנברג

עו"ד יואב שחם

לממשלה:

פסק-דין

השופט נ' גראוסקובף:

ההיליכים שבכותרת הגיעו לפניינו כבקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחויזי מרכז בלבד (כב' השופט אסתר שטמר) בת"צ 13-07-2017 24683 מיום 23.1.2017 (רע"א 2957/17) וכערעור על פסק דין של בית המשפט המחויזי בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר יהודה פרגו) בת"צ 14-12-2017 621-12-3861 מיום 26.2.2017 (ע"א 17/3861), ולאור הדמיון בסוגיות המשפטיות המועלות בשני היליכים הללו הדיון בהם אחד. לאחר שנערכו שני דיונים במעמד הצדדים, הללו פנו, בהמלצת בית המשפט, להליך גישור אשר בסופה הצלicho לגבש הסדר פשרה בכל אחד מהhilיכים, ואלה הוגש לאיישורנו. ביום 9.3.2023 מצאנו כי אין מקום לדחות את הסדרי הפשרה על הסף, ועל כן הורינו על פרסום לציבור. בעקבות זאת, הוגשה עמדתה של היועצת המשפטית לממשלה, וכן התייחסות הצדדים לה, ועתה בשלה העת להכריע בשאלת אישור הסדרי הפשרה.

סבירוני, וכך אמליך לחבריי, כי יש לאשר את הסדרי הפשרה ולהתת להם תוקף של פסק דין, וזאת בכפוף למספר שינויים. הכלול, כפי שיפורט להלן.

רקע והשתלשלות העניינים

1. ביום 19.11.2008 הגיע המערער בע"א 3861/17, מר יוסף ברודט (להלן: מר ברודט), באמצעות באי הכוח המិיצגים, תביעה ובקשה לאשרה כתובענה ייצוגית לבית המשפט המחויזי בתל אביב-יפו, נגד המשיבה בע"א 17/3861, החברה האמריקאית – ישראלית לגז בע"מ (להלן: אמיישראג) (ת"צ 08-2212, ובמשך נפתח הליך חדש תחת ת"צ 14-12-621. להלן: בקשה האישור בעניין אמיישראג).

2. ביום 11.7.2013 הגישה המשיבה ברע"א 2957/17, גב' יעל שורצמן (להלן: גב' שורצמן), באמצעות באי הכוח המិיצגים, תביעה ובקשה לאשרה כתובענה ייצוגית לבית המשפט המחויזי מרכז בלבד, נגד המבקשת ברע"א 2957/17, סופרגז חברה ישראלית להפעלת גז בע"מ (אשר בעקבות העברת הבעלות בחברה שונה שמה לאלקטרה פאוור סופרגז בע"מ). להלן: סופרגז (ת"צ 13-07-24683. להלן: בקשה האישור בעניין סופרגז).

3. עניין של שתי בקשות האישור האמורות – בקשה האישור בעניין אמישראג'ז ובקשה האישור בעניין סופרגז – בטענה כי אמישראג'ז וסופרגז, בהתאם, הפרו את הוראות צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תשלומים עד גז המסופק במערכת מרכזית), התשמ"ט-1989 (להלן: צו הפיקוח), בכך שגבו ללקוחותיהן סכומים העולים על התעריפים הנקובים בצו. בתמצית יzion כי כאשר צרכן אינו מסלם את חשבון הגז שנשלחה אליו, שולחת חברת הגז הודעה התראה בדבר הפסקת אספקת הגז, אם לא ישולם החוב, ובгинן הודעה כאמור רשותה היא לגבות סכום מסוים הנקוב בצו הפיקוח (להלן: דמי התראה). בנוסף, بعد חידוש אספקת הגז לאחר ניתוק בשל אי תשלום חשבון הגז רשותה חברת הגז לגבות סכום נוסף, אך גם הוא בהתאם לקבוע בצו הפיקוח (להלן: דמי חיבור מחדש). על פי הנטען, אמישראג'ז וסופרגז גובות בעבור דמי ההתראה סכומים מעבר לנקוב בצו הפיקוח, וביחס לאמישראג'ז נטען כי זו גובה גם דמי חיבור חדש מעל למותר בצו הפיקוח. הסעדים שנתקשו בבקשת האישור הוערכו על ידי מר ברודט וגבי' שורצמן בסכומים של כ-62 מיליון ש"ח (ביחס לאמישראג'ז) וכ-2.6 מיליון ש"ח (ביחס לסופרגז), בהתאם.

4. אמישראג'ז טענה כי דין בקשה האישור שהוגשה נגדה להידחות ממספר טעמיים:ראשית, כי לאור הרפורמה שנעשתה במקץ הגז בשנת 1995 בוטל הפיקוח על מחירי הגז, ועל כן אמישראג'ז אינה מוגבלת בגביית התשלום בעבור השירותים הנלוויים השונים שהיא מספקת ללקוחותיה, לרבות לא מכוח צו הפיקוח. שנית, נטען כי הסכומים הנקובים שגבתה אמישראג'ז מסקפים את ההזדמנות למדד המחיר לצרכן של הסכומים הנקובים בצו הפיקוח, על מנת לשמור את ערכם הריאלי, וזאת באופן המתישב עם ההחלטה, תכילת צו הפיקוח והיגיון המסחרי והצרכני. שלישי, אמישראג'ז השתמכה על הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין במסגרת ת"א (מחוזי ת"א) 2262/06 ברודט נ' סופר גז כברה הישראלית להפצת גז בע"מ (22.5.2008), אשר עסק בעניין דומה, ולפיו הותר לסופרגז לגבות דמי התראה ודמי חיבור חדש על פי צו הפיקוח בתוספת הפרשי הצמדה אף ללא הוספה רכיב המע"מ (להלן: הסכם הפשרה בעניין ברודט). לבסוף, נטען כי מכל מקום אמישראג'ז לא התעשרה מהגביה, בהינתן שהעלויות אשר נשאה בגין פועלותיה עלו על הסכומים שנגובו.

5. סופרגז טענה אף היא כי יש לדחות את בקשה האישור שהוגשה נגדה, וזאת, בין היתר, לנוכח הסכם הפשרה בעניין ברודט, אשר מחד גיסא התיר לסופרגז לגבות דמי התראה בסכום הקבוע בצו הפיקוח בתוספת הצמדה לפי מדד המחיר לצרכן, ומайдך

גיסא הגביל אותה שלא לגבות דמי התראה מעבר לשתי התראות בגין אי תשלום חשבון הגז. כן טענה סופרגז כי יש לדחות את בקשה האישור גם מן הטעם שלו פי עקרוניות הפרשנות הנוהגים יש לשערך את הסכומים הכלכליים הנקובים בצו ההחלטה.

6. ביום 14.11.2012 קיבל בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (סגנית הנשייה, כב' השופטת דורות פלפל) את בקשה האישור בעניין אמישראג' באופן חלק, ואישר ניהול של תובענה כנציגת נגד אמישראג' בשתי הטענות הבאות: גביית דמי התראה וגביאת דמי חיבור מחדש בסכומים העולים על המותר לפי צו ההחלטה (להלן: החלטת האישור בעניין אמישראג'). בהמשך, ולאחר שנוהל הליך ייצוגי במלואו, ביום 26.2.2017 דחה בית המשפט המחויז בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר יהודה פרגו) את התובענה הייצוגית לגורפה (להלן: פסק הדין בעניין אמישראג').

7. ביום 23.1.2017 קיבל בית המשפט המחויז מרכז בלוד (כב' השופטת אסתר שטマー) את בקשה האישור בעניין סופרגז, ואישר ניהול תובענה כנציגת נגד סופרגז, וזאת בשלוש עילות: הפרת חובה חוקה בעקבות הפרת צו ההחלטה; עשיית עשור ולא במשפט; והפרת חובת תום הלב לפי סעיפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: ההחלטה האישור בעניין סופרגז).

8. מר ברודט הגיע ערעור על פסק הדין בעניין אמישראג' (ע"א 17/3861). להלן: הערעור, וסופרגז הגישה בקשה רשות ערעור על ההחלטה האישור בעניין סופרגז (רע"א 17/2957). להלן: בקשה רשות הערעור. לאור הדמיון בסוגיות המשפטיות המתעוררות בערעור ובבקשת רשות הערעור (להלן, ייחדיו: שני ההליכים), הדיון בהם אוחד. בהמשך, ביום 2.5.2018 התקיימו דיון מאוחד בשני ההליכים בפני הרכב תלתא (בهرוכב השופטים עוזי פוגלמן, דפנה ברק-ארץ ו-עוופר גרוסקובף), אשר בעקבותיו התקשה עדמת הייעוץ המשפטי לממשלה, הן לגבי פרשנות צו ההחלטה ותווקפו והן לגבי ההשלכות של הסכם הפשרה בעניין ברודט על ההליכים דנן. ביום 10.6.2019 הגיש היועץ המשפטי לממשלה את עדמתו, ובהמשך לכך הגישו הצדדים את תגובתם לעמדת זו. ביום 20.1.2020 נערכו דיון נוסף במעמד הצדדים (בهرוכב השופטים עוזי פוגלמן, דוד מינץ ו-עוופר גרוסקובף), אשר בסופה קיבלו הצדדים את הצעת בית המשפט לפניה הליך גישור בפני השופט ('בדים') יצחק ענבר (להלן: המגשר ענבר או המגשר).

9. בין לבני יצוין כי ביום 1.5.2022 נכנס לתוכפו צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים לחריפי חיבור וניתוק בשל חוב לספק גז), התשפ"ב-2022

(להלן: צו הפיקוח המעודכן), אשר קבע תעריפים גבוהים יותר בעבור גביית דמי התראה ודמי חיבור חדש, וכן כלל מגנון הצמדה למחיר המירבי שניתן לגבותה بعد הפעולות המנויות בצו. בהמשך, ביום 22.11.2023 בוטל צו הפיקוח הישן.

10. לאחר הליך גישור ממושך, במהלךו אף התקיים דיון בתר-ערעור לפנוי ביום 20.11.2022 (להלן: דיון בתר-הערעור), הודיעו הצדדים בכל אחד משני ההליכים כי עלה בידם לגבש הסדר פשרה, והם הגיעו בקשות לאישורם. הסדר הפשרה בעניינה של סופרגז (דהיינו, בבקשת רשות הערוור) הוגש ביום 3.1.2023; והסדר הפשרה בעניינה של אמישראג' (דהיינו, בערוור) הוגש ביום 9.2.2023 (להלן: הסדר הפשרה בעניין סופרגז ו-הסדר הפשרה בעניין אמישראג', בהתאם; ולהלן, ייחדיו: הסדרי הפשרה). כן צוין כי הסדר הפשרה בעניין סופרגז הוגש לאחר שבוצעה עבودת תיקוף נתונם על ידי מומחה הייצוני ובلتיה תלוי, ואילו עבודת תיקוף הנתונים בקשר להסדר הפשרה בעניין אמישראג' הוגשה רק ביום 31.1.2024.

הערה: בתחוםו סברנו כי ראוי להציג את הסדרי הפשרה לטיפול בתים המשפטיים כמקובל, ואולם לנוכח בקשה משותפת של הצדדים כי נימנע מלעשות כן, ובשים לב לדברים שנאמרו על ידי בדיון בתר-הערעור, כמו גם לכך שמדובר בהליכים המתנהלים מזה זמן ניכר, מצאנו לנכון, באופן חריג, לנחל את הליכי בוחנת הסדרי הפשרה בבית משפט זה. למוטר לציין כי מדובר במקרה שאינו מעיד על הכלל.

11. משלא נמצא טעם לדוחות את הסדרי הפשרה על הסף, הורינו ביום 9.3.2023 על פרסום לציבור, בהתאם להוראות סעיף 18(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: החוק או חוק תובענות ייצוגיות) ותקנה 12(ד) לתקנות תובענות ייצוגיות, התשע"ע-2010. בנוסף, נתבקשה התייחסות של היועצת המשפטית לממשלה להסדר הפשרה. איש מחברי הקבוצות לא הגיעו לתוצאות להסדרי הפשרה, וכך לא הוגש בקשות ליציאה מן הקבוצות. עמדת היועצת המשפטית לממשלה הוגשה ביום 16.8.2023, לאחר מספר ארוכות שניתנו לה, והצדדים הגיעו להסכמה אליה.

עיקרי הסדרי הפשרה

12. להלן יובאו עיקרי הסדרי הפשרה שהונחו לפתחנו. מובהר בזאת כי התיאור להלן איננו תיאור מצה והוא מובא לצורך בהירות הדיון, וכי בכלל מקרה של סתירה בין לבין האמור בהסדרי הפשרה, יגבר האמור בהסדרי הפשרה, אלא אם נאמר במפורש אחרת.

13. הגדרת הקבוצה

– בהסדר הפשרה בעניין אמישראג' הוגדרו חברי הקבוצה כך: "כל לקוחות [אמישראג'] בחួប על פי מונה" בתקופה שמיום 19.11.2001 ועד 45 יום לאחר מועד מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה, אשר נגבה מהם בעבר דמי התראה ודמי חיבור מחדש סכומים העולים על אלו הקבועים בצו הפקוח (סעיפים 2.5-2.3 להסדר הפשרה).

– בהסדר הפשרה בעניין סופרגז חברי הקבוצה הוגדרו כך: "כל מי ששילם [לסופרגז] דמי התראה בסכומים העולים על הקבוע במסגרת צו הפקוח (בנוסףו הרלוונטי במועד התשלום) בגין חיבורים בדמי התראה שסופרגז חייבה אותם בתחום התקופה המתחילה ביום 21.5.2008 ומסתיימת ביום 30.4.2022, וזאת אלא אם נתנו הודעה פרישה (כהגדرتה להלן) ובית המשפט התיר להם לצאת מהקבוצה" (סעיף 4 להסדר הפשרה).

14. השבה ופיקוח בגין הנבר

– אמישראג' התחייב להחזיר 47.5% מסכום הגבייה העודפת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית (סכום הגבייה העודפת הוערך על ידי רואה חשבון הייזוני ובلتוי בסכום כולל של כ-16 מיליון ש"ח, נכוון ליום 18.1.2024). בהתאם, הסכום שתש gib אמישראג' על פי ההסדר הוא כ-6.7 מיליון ש"ח. להלן, בהקשר להסדר הפשרה בעניין אמישראג': סכום הפשרה הכלול). על פי הסדר הפשרה ההשבה תבוצע באופן הבא:

- חברי הקבוצה הנמנים עם לקוחותיה הקיימים של אמישראג' (להלן, בהקשר להסדר הפשרה בעניין אמישראג': חברי הקבוצה הפעילים) יקבלו החזר פרטני בשיעור של 50% מההפרש שבין הסכומים

של הלקוח בתחום 195 ימים מאישור הסדר הפשרה. השילמו בפועל בגין דמי התראה או דמי חיבור חדש לבין הסכומים הנקובים בצו הפקוח היישן (בתוספת מע"מ), אליו יצורפו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק. התשלום יתבצע בדרך של זיכוי חשבון הגז

▪ יתרת סכום הפשרה הכלול, המויחסת לחבריו הקבוצה אשר אינם נמנים עם לקוחותיה הקיימים של אמשרגז, תועבר ליתר לקוחותיה של אמשרגז אשר אינם משתיכים לחבריו הקבוצה הפעילים, ותחולק ביניהם באופן שווה ואחד. התשלום יועבר באמצעות מתן הנחה חד-פעמית בחשבון הגז של הלקוח, וזאת בחשbonה הראשונה שהישלח לקוחות לאחר שיושם ההחזר לחבריו הקבוצה הפעילים, ולכל היתר בחשbonה השנייה מהמועד האמור.

הערה: בהסדר הפשרה בעניין אמשרגז כפי שנחתם והוגש לאישור בית המשפט היה קבוע הסדר שערוך המטיב עם חברי הקבוצה בהשוואה להסדרי השعروך שבחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961. אמשרגז ביקש לתקן עניין זה, והבהיר כי מדובר בשגגה שיצאה מ לפניה. מר ברודט ובאי הכוח המייצגים לא חלקו על כך, ולכן הותירו את העניין לשיקול דעתנו. בchaltea מיום 11.1.2024 קיבלנו את בקשה של אמשרגז לתיקון עניין זה.

- סופרגז התחייב להשב 45%-50% מסכום הגביה העודפת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית (סכום הגביה העודפת הוערך על ידי רואה חשבון חייזוני ובלתי תלוי בסכום כולל של כ-11 מיליון ש"ח, נכוון ליום 30.6.2022. בהתאם, הסכום אותו התחייב סופרגז להשב עומד על כ-5.25 מיליון ש"ח. להלן, בהקשר להסדר הפשרה בעניין סופרגז: סכום הפשרה הכלול), וזאת באופן הבא:

▪ עבור חברי הקבוצה שהם לקוחות קיימים ופעילים בסופרגז כיום (להלן, בהקשר להסדר הפשרה בעניין סופרגז: חברי הקבוצה הפעילים) יינתן החזר פרטני בשיעור של 50% מסכום דמי התראה העודפים שנגבו מאותם לקוחות, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית. ההחזר יתבצע בדרך של זיכוי החשbonה הראשונה שהישלח

לקוחות על ידי סופרגז לאחר אישור הסדר הפשרה, ולכל המאוחר עד לשלוח החשבונית השלישייה מהמועד האמור.

▪ ביחס לסכום הגבייה העודפת אשר לא ניתן לשיקח לחברי הקבוצה הפעילים (בין משום שהם לא לקוחות סופרגז ביום ובין משום שהם לקוחות קיימים אך לא ניתןゾחות אותם לחברי הקבוצה), סופרגז תעביר 45% מסכום זה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, שיחולק באופן שווה, ללקוחות הקיימים במספר מוגבל גז מרכזית ואשר לא נמנים עם חברי הקבוצה הפעילים. החישום יבוצע בדרך של זיכוי החשבונית הראשונה שתישלח ללקוחות על ידי סופרגז לאחר אישור הסדר הפשרה, ולכל המאוחר עד לשלוח החשבונית הרביעית מהמועד האמור.

15. הסדרה עתידית .

– אין אמישראג ז והן סופרגז הציגו כי מאז כניסה לתוקף הן פועלות בהתאם לצו הפקוח המעודכן, וכי הן מתחייבות להמשיך לפועל על פיו. מצד זאת, סופרגז הדגישה כי היא תהא רשאית לגבות דמי התראה בעבור כל מכתב התראה שנשלחה כדין, לרבות בעבור התראה שלישיית. זאת, בשונה מתחייביותה על פי הסכם הפשרה בעניין ברודט שהתייחס לצו הפקוח בנוסחו המקורי, ואשר לשיטתה מתבטל לאור הסדר הפשרה דנן.

16. בחינת הסדרי הפשרה על ידי מומחה חיצוני .

– אמישראג ומיר ברודט הסכימו כי ימונה רואה חשבון חיצוני ובלתי תלוי, רואה החשבון שלום פרץ (להלן: ר"ח פרץ), על מנת שייבחן וייתקף את הנתונים והчисובים שהובאו על ידי אמישראג לצורך הערכת סכום הנכبية העודפת, ממנו נגזר סכום הפשרה הכלול, כאשר הסכם שייקבע על ידו יהווה את הסכם הקובל לצורך ביצוע ההשבה (סעיף 4.2.1 להסדר הפשרה). עוד הוסכם כי דיוח אמישראג בדבר ביצוע החזר הכספי בגין העבר יועבר לאישורו של ר"ח פרץ (סעיפים 4.2.7 ו-4.3.6 להסדר הפשרה).

– סופרגז וגב' שורצמן הסכימו גם הם כי ימונה רואה חשבון חיצוני ובلتוי, רואה החשבון אהוד רצabi (להלן: רו"ח רצabi), על מנת שייבחן את הנתונים והחישובים שהציגה סופרגז לשם קביעת סכום הגביה העודפת, וייתקף אותם, ככל שהדבר נדרש, כאשר הערכתו היא זו שתקבע את סכום הפשרה הכלול (סעיף 5.2 להסדר הפשרה). עוד הוסכם כי רו"ח רצabi יבחן את ביצוע הת游戏技巧 של סופרגז על פי הסדר הפשרה ויגיש לבית המשפט דיוח בדבר תוכאות בחינה זו (סעיף 6 להסדר הפשרה).

17. גמול ושכר טרחה

– אמישראג זמר ברודט המליצו כי באי הכוח המייצגים יקבלו שכר טרחה בשיעור של 25% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ) ומר ברודט יקבל גמול בשיעור של 4% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ), וכן החזר בגין הוצאותיו לשכר המגרש (להלן: החזר ההוצאות). עוד הוסכם והומלץ כי מלאה החזר ההוצאות ומהחצי מהגמול ושכר הטרחה ישולםו בתחום 75 ימים מאישור הסדר הפשרה, 25% מהגמול ושכר הטרחה ישולםו בתחום 30 ימים מהודעת אמישראג לבאי הכוח המייצגים על ביצוע התשלום לחבריו הקבועה הפעילים והיתרה תשולם בתחום 30 ימים ממועד הדיווח של אמישראג לבאי הכוח המייצגים על השלמת ביצוע הת游戏技巧ה.

– סופרגז וגב' שורצמן המליצו כי שכר הטרחה לבאי הכוח המייצגים יהיה בשיעור של 15.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ) והגמול לגב' שורצמן יעמוד על שיעור של 3.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). עוד הוסכם והומלץ כי סכום של 408,000 ש"ח עبور באי הכוח המייצגים וסכום של 93,000 ש"ח עبور גב' שורצמן (המהווים כמחצית משכר הטרחה והגמול המשוערכים) ישולםו בתחום 15 ימי עבודה ממועד אישור הסדר הפשרה והיתרה תועבר בתחום 15 ימי עבודה לאחר הגשת הודעת הדיווח לבית המשפט, על ידי רו"ח רצabi, על השלמת ביצוע הסדר הפשרה.

18. ויתור ומעשה בית דין

– מר ברודט וחבריו הקבועה מוותרים באופן מלא, סופי, מוחלט ובلتוי חזר על כל טענה, דרישة, עילית תביעה, זכות וسعد הנוגעים לענייני התביעה.

בנוסף, הסדר הפשרה יהווה מיצוי מלא וסילוק סופי ומוחלט של כל טענה או דרישת בענייני התביעה נגד אמישראג', עובדיה, שלוחיה או מי מטעמה (סעיפים 2.6, 2.10 ו-9 להסדר הפשרה).

גב' שורצמן וחברי הקבוצה מותרים באופן סופי ומוחלט כלפי סופרגז, שלוחיה, עובדיה או מי מטעמה, על כל טענה, דרישת, זכות או עילה הכלולים בכתב הטענות או הנובעים מן המסכת העובדתית או מהנסيبة מושא הילין. כמו כן, הסדר הפשרה יהווה מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה בעניין גביית דמי ההחדרה בתקופה שמיום 21.5.2008 ועד ליום 30.4.2022, ביחס לכל העילות והסעדים שהולו בבקשת האישור בעניין סופרגז או בהחלטת האישור בעניין סופרגז (סעיפים 7-8 להסדר הפשרה).

עמדת היונצחת המשפטית לממשלה והתייחסויות הצדדים לה

19. בעדתה, היועצת המשפטית לממשלה התנגדותה ביחס לשני היבטים בהסדרי הפשרה: הראשון, היועצת המשפטית לממשלה מתנגדת להעברת חלק מהפיוצרי בגין גביית העבר ללקוחות אמישראג' וסופרגז אשר אינם נמנים עם חברי הקבוצה הפעילים, וiscalל לא נגבו מהם כספים שלא כדין, וזאת במיחוד בשם לב לכך שעלה פי הסדרי הפשרה חברי הקבוצה הפעילים מקבלים לכל היתר אך כמחצית מסכום הגבייה העודפת ששילמו. לשיטתה, בהתאם להוראותיו ותכליותיו של חוק תובענות ייזוגיות, מלאו סכום הפשרה הכלול בעבר גביית העבר צורך להיות משולם למי שנמנה על חברי הקבוצה. משכך, ככל שלא ניתן לאחר את חברי הקבוצה שאינם לקוחות קיימים ופעילים של אמישראג' וסופרגז כיום, או שאיתור זה כרוך בהוצאה מושבים שאינם סבירים, יש להעביר את הפיצו המגיע להם לחברי הקבוצה הפעילים (כהגדתם בפסקה 14 לעיל), אשר יחולק ביניהם באופן ייחסי לפי שיעור הגבייה העודפת ששילמו. זאת, מבלי שהדבר כרוך בשינוי סכום הפשרה הכלול. כן מבהירה היועצת המשפטית לממשלה כי ככל שיווטרו כספים מתווך סכום הפשרה הכלול, לאחר שתבוצע השבה מלאה לחברי הקבוצה הפעילים, יש להעבירם לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפקו כסעד שהוקמה מכוח סעיף 22א לחוק (להלן: הקרן לניהול וחלוקת כספים). לחלוfin, ככל שלא תתקבל עמדת היועצת המשפטית לממשלה, זו מבקשת כי לכל הפחות נוראה כי 5% מיתרת סכום הגבייה העודפת בהסדר הפשרה בעניין סופרגז, אשר לא ניתן לשיך לחברי הקבוצה הפעילים ולא נקבע כי הוא יועבר ליתר לקוחות סופרגז, ישולם לחברי הקבוצה הפעילים, חלף הותרתו בידי סופרגז. ההיבט השני, עניינו בשכר הטרחה שהומלץ על ידי הצדדים בהסדר

הפטרה בעניין אמישראג'. לטעת היועצת המשפטית לממשלה, קביעת שכר טרחה בשיעור של 25% מסכום הפטרה הכלול אינה תואמת את הכללים שנקבעו בעניין ע"א 2046/2010 שעבון המנוח שמש נ' ריברט, פ"ד סה(2) 681 (2012) (להלן: עניין ריברט) לפסקת שכר טרחה באופן מדורג, ועל כן יש להפחיתו. כן מצינית היועצת המשפטית לממשלה, כי השיעורים שנקבעו בעניין ריברט הם המשמעותיים בעבור שכר טרחה, וכי השיעורים שנקבעו בעניין ריברט הם המשמעותיים בעבור שכר טרחה וגמר יחיד, ועל כן, על פניו, אין מקום לפסק אחויזים נוספים ונפרדים העולים על השיעור המקסימלי בעבור גמול, אך היא מותירה את הכרעה בעניין זה לשיקול דעת בית המשפט. נוכח האמור, מבקשת היועצת המשפטית לממשלה להתנות את אישורם של הסדרי הפטרה בתיקונים, כמפורט לעיל.

בצד האמור, היועצת המשפטית לממשלה מבקשת להוסיף מספר הערות והצעות: ראשית, כי את סבירות והוגנות הפיזוי עבור חברי הקבוצה יש לבחון במנוחה מההסדרה העתידית, שאינה אלא התcheinבות של אמישראג' וסופרגז לפועל על פי הדין בו הן מחויבות ממילא. שנייה, כי בהינתן זהותה בין שני ההליכים, קיים קושי בכך לחבריו הקבוצה הפעילים שהם לקוחות אמישראג' עשויים לקבל פיזוי נמוך יותר לחבריו הקבוצה הפעילים שהם לקוחותיה של סופרגז, לנוכח מקדמי הפטרה השונים שנקבעו. על כן, סבורה היועצת המשפטית לממשלה, כי ראוי לקבוע מראש זהה בשני ההליכים וכי בהתאם להתנגדותה לעיל להעמידו על 50% מסכום הגבייה העודפת. שלישיית, היועצת המשפטית לממשלה מציעה לשקל ביצוען של פעולות ידוע פשוטות וזולות על ידי אמישראג' וסופרגז על מנת לנסות לאתר חברי קבוצה שאינם מזוהים עם לקוחותיהם. רביעית, לשיטת היועצת המשפטית לממשלה, ראוי להורות לצדדים להגיש הודעות על השלמת ביצוע הסדרי הפטרה, הן לבית המשפט והן ליועצת המשפטית לממשלה, וכן להתנות את השלמת העברתם של הגמול ושכר הטרחה באישורו של בית המשפט כי הסדרי הפטרה בוצעו כדבאי. לבסוף, היועצת המשפטית לממשלה גורסת כי בגין לנטען, אין להסיק, מניה וביה, כי הסדר הפטרה בעניין סופרגז מביא לביטולו של הסכם הפטרה בעניין ברודט, וכי ביטול התcheinובותיה של סופרגז על פי הסכם זה דורשת בחינה ואישור על ידי בית המשפט. בהקשר זה, אף מצינית היועצת המשפטית לממשלה כי בהתאם לתקנות הגז הפלמימני המועבה (אמות מידת לשירות), התשפ"ד-2023 (אשר יכנסו לתוקף החל מיום 2.8.2024), חברות גז יהיו רשאיות לחייב צרכני גז בדמי התראה בגין אי תשלום חשבון הגז בעבור שני מכתבי התראה בלבד וכן פעם נוספת בלבד בעבור מסירת הودעה לפני ניתוק (תקנות 7(ב)(10) ו-11) לתקנות הנזכרות).

20. הן גב' שורצמן והן סופרגז, בהתייחסוותיהם הנפרדות, עמדו על הטעמים העומדים בבסיסה של שיטת חלוקת הפיצויי בגין העבר. גב' שורצמן מסרה כי אינה מתנגדת להצעת היועצת המשפטית למשלה, לא לעניין העברת מלאה הפיצויי בגין העבר לידי חברי הקבוצה הפעילים ולא לעניין התניתית יתרת התשלום בעבור הגמול ושכר הטרחה בקבלת אישורו של בית המשפט על ביצוע הסדר הפשרה כנדרש. סופרגז הבירהה כי אינה מתנגדת להצעת היועצת המשפטית למשלה שענינה בשינוי הקצתה סכום הפיצויי בגין העבר, אך מתנגדת היא לכל שינוי שיש בו כדי להוביל להגדלת סכום הפשרה הכספי אשר עליה לשאת לפי הסדר הפשרה. בתוך כך מבירהה סופרגז כי סכום הפשרה הכספי וקדםיה הפשרה הם סבירים וראויים בנסיבות העניין ואין מקום לשנותם. בנוסף, סופרגז מתנגדת לעמדה שהובעה על ידי היועצת המשפטית למשלה, לפיה הסכם הפשרה בעניין ברודט ממשיך, על פניו, לעמוד בתקופו. לשיטתה, הדבר מנוגד לשונו של ההסכם ולאיזון הטמון בו, ולכן שהסדר סטטוטורי או רגולטורי חדש גובר, וראוי שיגבור, על התחייבות הצדדים במסגרת הסכם הפשרה קודם בזמן. סופרגז אף הבירהה כי גם אם הסכם זה לא יבוטל, הרי שהוא רלוונטי רק ביחס לחבריו הקבוצה באותו עניין. לבסוף, צינה סופרגז כי פעולות היידוע המוצעות על ידי היועצת המשפטית למשלה אין כה פשוטות בנסיבות העניין, ובהתنان גובה ההשבה הפרטני, אין תוחלת ביצוען.

21. מר ברודט ואמישראג זג הגיעו לתיאום מושתפת, בה הובילו עמדותיהם בנפרד. בכל הנוגע למועד הפשרה שנקבע, אמישראג סבורה כי אין כל קושי בשוני בין מקדמי הפשרה בשני הסדרי הפשרה, בין היתר, בשל השוני בנסיבות הערכאות הדיוניות בשני ההליכים, וכן משומש עמדת היועצת המשפטית למשלה מעתמת מכך שהסדר הפשרה בעניין סופרגז נקבעו שני מקדמי פשרה שונים בעוד שהסדר הפשרה בעניין אמישראג נקבע מוקדם פשרה אחד, כך שככל לא ברור שתיכלול שני מקדמי הפשרה בעניין אמישראג. מכל מקום, אמישראג סבורה כי גם אם ישנים הבדלים, הם אינם מהותיים. בהמשך לכך, אמישראג מתנגדת לכל שינוי במקדם הפשרה שיגורר שינוי בסכום הפשרה הכלול, ואילו מר ברודט מותיר את ההכרעה לשיקול דעתו בבית המשפט. אשר לשינוי הקצתה סכום הפיצויי בגין העבר, מר ברודט איננו מביע כל עמדה ואמישראג צינה כי אינה מתנגדת לשינוי המוצע על ידי היועצת המשפטית למשלה ובלבך שלא תחוויב בתשלום העולה על סכום הפשרה הכלול כפי שהוסכם. בכל הנוגע לשיעור שכר הטרחה, מר ברודט מותיר את ההכרעה בסוגיה זו לשיקול דעתו של בית המשפט, אך מציין כי בהינתן שמדרגות התשלום שהוצעו בעניין דיברט נקבעו לפני מעלה מעשור, ייתכן שמן הרואין לעמודן כלפי מעלה. ביחס לשיעור הגמול, טוען

מר ברודט כי עניין דיפרנציאלי מתייחס לשיעור ה굼ול הרואוי שיש לפסק, וממילא אין מקום לכורך בין ה굼ול לשכר הטרחה. כן מוסיף מר ברודט כי בוגוד לנטען על ידי היועצת המשפטית לממשלה, יש ליהיחס משקל להסדרה העתידית, הן בבחינת סבירות הפיזוי והן בבחינת סבירות ה굼ול ושכר הטרחה. עוד ציין מר ברודט כי איןו מתנגד להצעת היועצת המשפטית לממשלה לפיה הצדדים ידוחו לבית המשפט על השלמת ביצוע הסדר הפשרה וכי יתרת תשלום ה굼ול ושכר הטרחה תועבר בכפוף לאישורו. לבסוף, אמישראג זוכה כי אין צורך ביצוע פעולות ידועה נוספת ואילו מר ברודט אינו מביע כל עמדה בעניין.

דין והכרעה

22. לאחר שיעינתי בהסדרי הפשרה, בעמדת היועצת המשפטית לממשלה ובהתיחסות הצדדים לה, הגעתו לכל מסקנה כי מדובר בהסדרים ראויים, הוגנים וסבירים בנסיבות העניין, ולפיכך יצא לחברי כי נאשר את ההסדר הפשרה וננתן להם תוקף של פסק דין, בכפוף במספר שינויים, כפי שיפורטו להלן.

אישור הסדרי הפשרה

23. המסגרת הנורמטיבית לאישור הסדר פשרה בהליך ייצוגי קבועה בסעיפים 18 ו- 19 לחוק טובענות ייצוגיות. בתחום כך, אישור הסדר פשרה על ידי בית המשפט כפוף לשתי דרישות מרכזיות: האחת, על בית המשפט להשתכנע כי הסדר הפשרה הוא "ראוי", הוגן וסביר בהתחשב בעניינים של חברי הקבוצה" (סעיף 19(א) לחוק); השניה, יש למנוט בודק בעל מומחיות הרלוונטיות לעניין אשר יחווה דעתו על הסדר הפשרה ויסיע לבית המשפט בהערכתו את הסדר הפשרה בהתאם לדרישת הראשונה. זאת, להוציא מקרים בהם "סביר בית המשפט שחווות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשםו" (סעיף 19(ב)(1) לחוק). בהתאם להחלטתנו מיום 9.3.2023, סברנו כי אין מקום להורות על מינויו של בודק, בשל שיקולים דיויניים הנוגעים לנסיבות שהובילו לגיבושים של הסדרי הפשרה, ובפרט העובדה שמדובר בהסדרים שהם תוצר של הליך גישור שהתנהל בין הצדדים ואשר יישומם כרוך בבדיקה על ידי מומחה חיצוני ובלתי תלוי. לפיכך, בחרינו להלן תමך בדרישה הראשונה – האם הסדרי הפשרה הם ראויים, הוגנים וסבירים בהתחשב בעניינים של חברי הקבוצה.

24. בבוא בית המשפט להעריך את הסדר הפשרה המונח לפניו, ובכלל זה אם לאשרו או לדחותו, עליו להתחשב במספר שיקולים, ובהם: הפער שבין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שהברី הקבוצה היו עשויים לקבל לו בבית המשפט היה מכריע בתובענה לטובתם; השלב בו מצוי ההליך; ויתרונותו וחסרונותו של הסדר הפשרה אל מול הסיכוןים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית (סעיף 19(ג)(2) לחוק. כן ראו: ע"א 20/1582 נו"ד חלפון נ' שמן משאבי נפט וגז בעמ', פסקה 67 (29.12.2021) (להלן: עניין חלפון); ע"א 20/1439 דקל נ' בירנבוים, פסקה 36 (26.7.2022)).

25. עוד ראוי להזכיר כי פשרה היא פרי של איזונים וויתורים הדדיים. מצד אחד, היא מבטיחה סעד מהיר וודאי ומביאה לחיסכון בזמן ועלוות. מאידך גיסא, אין היא משקפת את התועלת המירבית או המיטבית ביותר בעבר חברי הקבוצה. כפי שציינתי בעבר:

הסדר פשרה, אפילו כאשר עסקינו בהליך ייצוגי, מגלם קנית סיכוןים של שני הצדדים, ועל כן, מטבע הדברים, הוא כולל ויתורים הדדיים. קנית הסיכון יכולה להתיחס לעובדה או לשאלת משפטית השנויה במחלוות, וכן להפתוחויות עתידיות אפשריות. מכאן שהסדר פשרה "ראוי, הוגן וסביר" הוא "בזה שמצוין לקבוצה הטבה או פיצוי המשקפים נאמנה את הסיכויים והסיכוןים הכלולים בהליך מבחינת כל אחד מהצדדים... ועל כן גם כאשר מדובר בהליך ייצוגי – אין בכלל הצדקה לדחייתו של הסדר מוצנע רק משום שאינו מבטיח לחברី הקבוצה פיצויו בשיעור המרבי שהיה נפקט לטובתם אם התובענה הייצוגית הייתה מתකלת במלואה" (בר"מ 2744/19 עירית עכו נ' בריל תנסיות נעליים בעמ', פסקה 16 (10.3.2021)).

(עניין חלפון, פסקה 68).

26. כאמור, ההליך בעניין אמשראגז הenthal בבית המשפט המחויז כעשר שנים סופו בפסק דין שדחה את התובענה הייצוגית. בית המשפט קיבל את טענה אמשראגז כי לאור ביטול הפיקוח על מחירי שירות אספקת גז בשנת 1995, במסגרת הרפורמה במקן הגז, לא חלה על חברות הגז הגבלה מכוח צו הפיקוח. מסקנה זו התבessa הэн על סקירת החקיקה הרלוונטית לעניין והן על התנהלות הרגולטור בזמןאמת. לעומת זאת, ההליך בעניין סופרגז הenthal כ-4 שנים בבית המשפט המחויז עד אשר ניתנה החלטה המאשרת את ניהול התובענה הייצוגית. בית המשפט גרס כי קיימת אפשרות סבירה שהتובענה תוכרע לטובת הקבוצה, היות שאין חולק כי סופרגז גבתה מחיר בגין דמי התראה מעבר לנוקוב בצו הפיקוח, ומשום שהסכם הפשרה בעניין ברודט אינו מקיים מעשה בית דין כלפי

בקשת האישור, בהינתן שלא מדובר באותו חברי קבוצה, ובשים לב לכך שהסכום הפשרה בעניין ברודט אושר מבלתי שנבחנו הסכומות הצדדים אל מול הוראות הדין, ובכלל זה הוראות צו הפקוח. יחד עם זאת, הדבר בהחלטה שניתנה על בסיס דין בrama הלאורית בלבד, תוך שהובחר בה באופן מפורש כי שאלת חוקיות הגבייה תיבחן במסגרת הדיון בתובענה גופה (ראו סעיפים 16-17 להחלטת אישור בעניין סופרגז). לפיכך, בשלב זה לא ניתן ללמידה מההחלטה האישור בעניין סופרגז על האופן בו היה מוכרע ההליך בסופו של דבר.

27. מן הצד האחד, התובענות הייצוגיות מעוררות טענות טובות ביחס לחוקיות מדיניות הגבייה של אמישראג' וסופרגז לאור הוראות צו הפקוח. בכך, אין מחלוקת כי אמישראג' וסופרגז גבו סכומים מעבר לנוקוב בצו הפקוח. בצד זאת, ציינו במהלך הדיון במעמד הצדדים את הקושי להסתמך על הסכם הפשרה בעניין ברודט ביחס לגבייה שהתבצעה לאחריו וככלפי מי שלא נמנה עם הקבוצה המיוצגת שהוגדרה בו (וראו גם סעיפים 10, 18(ז)(1) ו-24 לחוק תובענות ייצוגיות), ובמיוחד – ככל שהגביהה התבצעה בניגוד לדין, שכן הסכם הפשרה, הגם שניתן בהסכם הצדדים, איננו יכול להכשיר פעולה בניגוד לחוק, לא כל שכן להביא לתיקונו (והשו: ע"מ 18/1930 עיריית תל אביב - יפו נ' צבאיי (2.8.2020)). כן ראו: עופר גרוסקובוף "חוזה פסול" חוות כרך ג 501-502 (דניאל פרידמן ונילי כהן עורכים, 2003) (להלן: חוות פסול). אף נראה כי בית המשפט אשר אישר את הסכם הפשרה בעניין ברודט כלל לא היה מודע לביעיות זו הנובעת ממנו. ראו סעיף ז' להחלטת אישור בעניין אמישראג' אשר ניתנה על ידי אותו מותב). בנוסף, עמדנו על הקושי בטענות הנוגעות לtopic צו הפקוח בהיעדר אקט חוקי מ לבטל היליך מתאים, אשר אין מחלוקת כי לא התקיים בענייננו (וראו: ע"פ 1878/09 4865 עוז' פולדמן נ' בית משפט המחוזי תל אביב, פסקה 7 (9.7.2009); בג"ץ 13.7.2011, עוז' ארז נ' שר האוצר, פסקה 22 (13.7.2011)). לקושי להסתמך על היעדר פעולה מצד המאסדר כהסכם לגבייה, ראו: ע"א 6187/15 פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ במעמדה כנאמן לעמיתי "קון הפנסיה של הסתדרות העובדים הלאומית בע"מ" נ' צולר, פסקאות 38-37 (28.5.2018)). בהקשר זה יuder כי על פי עמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שזו הוגשה במהלך ההליכים לפנינו, לאורך השנים פנו חברות הגז למאסדר בקשר לשינוי המחרירים הנקובים בצו הפקוח, אך נענו בשלילה (ראו סעיפים 69 ו-71 לעמדת היועץ המשפטי לממשלה).

28. מן העבר השני, שאלת חוקיות הגבייה, ובכלל זה השאלה האם ההצמדה שביצעו אמישראג' וסופרגז מותרת אם לאו, בראש מכלול הוראותיו של צו הפקוח ותכליתיו,

דורשת בחינה פרשנית – בחינה אשר אין חולק כי כלל לא נערכה ומילא לא הוכראה על ידי בתי המשפט המחויזים, לא בעניין אמישראג' (משנקבע כי צו הפיקוח אינו חל על הגביהה דנן) ולא בעניין סופרג' (משנקבע בית המשפט המחויז כי העניין יידון במסגרת הדיון בתובענה גופה). גם במסגרת הסכם הפשרה בעניין ברודט, לא לובנה סוגיה זו כדברי, שכן הסכם הפשרה הוגש בשלב מוקדם של ההליך, עוד לפני הוגשה תושבה לבקשת האישור. בהקשר זה יצוין כי אף עמדת היועץ המשפטי לממשלה לא הונחה לפני בתיהם המשפט המחויזים בעת הכרעתם, ומילא לא נבחנה על ידם. כמו כן, כפי שעה בדיעון לפניו, קיימת מחלוקת בין הצדדים, שטרם בוררה די הצורך, בכל הנוגע לטיב חילופי הדברים שהתקיימו במהלך השנים בין חברות הגז לבין המאסדר בזמן אמת. בכך יש להוסיף כי צו הפיקוח המעודכן, אשר הותקן 30 שנה לאחר צו הפיקוח הישן שבמשך שנים לא עודכן, קבוע מגנוון הצמדה הדומה לזה שעלה פיו פעלו אמישראג' וסופרג'. זאת ועוד, ובהמשך כאמור, למروת הקושי ללמידה על תוקפו של צו הפיקוח מבלי שבוטל באופן ישיר במהלך חקיקתי מתאים, האופן בו פועל המאסדר לאכיפתו של הצו והיעדר עדכונו לאורך שנים, כמו גם ביטולו בסופו של דבר וairoן מגנוון הצמדה בצו הפיקוח המעודכן, עשויים להשליק במידה מסוימת על שאלת הסעד (והשו: ת"צ (מרכז) 49512-16-01 החלטה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' אלאלוף ושות' ספנות בע"מ (22.9.2019). ערעור וערעור שכנגד על פסק הדיון נדחה ביום 18.10.2021 במסגרת ע"א (7560/19).

29. כמו כן, סכום הפשרה הכלול בשני הסדרי הפשרה איננו מבוטל כלל ועיקר, והוא עומד על כ- 47.5% מהסכום שנטען כי נגבה ביתר, לרבות בגין התקופה שמעבר למועד הגשת בקשה האישור ועד לכניסתו לתוקף של צו הפיקוח המעודכן, ובהתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק. בעניין אמישראג' המדבר בכ- 7.6 מיליון ש"ח ובעניין סופרג' המדבר בכ- 5.25 מיליון ש"ח. בכך יתווסף סכומי הגמול ושכר הטרחה, באופן שעל פי המומלץ יביא את הסכום הכלול בו תישא אמישראג' לכ- 61% מסכום הגביהה העודפת הנטענת, ואת הסכום הכלול בו תישא סופרג' לכ- 56.8% מסכום זה.

30. על האמור יש להוסיף כי בהינתן ההיסטוריה של ההליכים כעליה מהסקירה שלעיל, הסדרי הפשרה מגלים יתרון אל מול המשך ניהול ההליכים המשפטיים אשר עשויים היו להתנהל עוד זמן רב ולהיות כרוכים בנסיבות מבוטלים, בהינתן סוגיה מרכזית (היא שאלת פרשנות צו הפיקוח) טרם נדונה לגופה.

31. זאת ועוד, איש לא ביקש להתנגד להסדרי הפשרה (או לצתת מן הקבוצה), ואילו היועצת המשפטית לממשלה, אשר הסתייגה מהסדרי הפשרה במספר היבטים, לא התנגדה לעיקרם.

32. בצד זאת יזכיר כי המגשר ענבר, מטעמים שפורטו על ידו בהרחבה במחברים מפורטים שצורפו להסדרי הפשרה (ראו סעיפים 6-52 למחब המגשר בעניינה של סופרגז וסעיפים 4-5 למחב המגשר בעניינה של אמישראגז), גרס כי מדובר בהסדרים סבירים והוגנים, המגלמים شكלו נאות של סיכון ההליכים וסיכוןיהם.

33. בהתחשב באמור לעיל ביחס לסיכוי התובענות, ומתחז מתן משקל הולם להמלצת המגשר, הגעתו למסקנה כי מדובר בהסדרי פשרה ראויים, הוגנים וסבירים שמשרתים את טובותם של חברי הקבוצות המיוצגות והולמים את הסיכויים והסבירונים של ההליכים הייצוגיים. לא זו אף זו, לשיטתי, סיום ההליכים בדרך של פשרה הוא הדרכ היעילה והעדיפה בנסיבות העניין כפי שאלה תוארו לעיל.

אליה הם פניו הדברים ממעוף הציפור, ועתה אדרש לבחינת רכיביהם של הסדרי הפשרה לגופם.

34. מקדמי הפשרה – הן בהסדר הפשרה בעניין אמישראגז והן בהסדר הפשרה בעניין סופרגז הציעו הצדדים השבה חלקית בשיעור של מעט פחות ממחצית מסכום הגבייה שנטען כי נגבה ביותר. היועצת המשפטית לממשלה איננה מתנגדת למקדמי הפשרה שהוצעו, בהיותם מסקפים את סיכויי ההליכים הייצוגיים, סיכוןם ומכלול נסיבות העניין, אך גורסת היא כי יש לקבוע מוקדם פשרה אחדי בשני ההליכים בהינתן זהותם.

35. אכן, מקדמי הפשרה שנקבעו בשני ההסדרים דומים, אך אינם זהים. כך, בהסדר הפשרה בעניין אמישראגז נקבע מוקדם של 47.5% ביחס לסכום הפשרה הכלול, הינו הן ביחס לסכום הגבייה העודפת מחברי הקבוצה הפעילים והן ביחס לסכום הגבייה העודפת מחברי הקבוצה שלא ניתן לתרם (ואשר יועד לתשלום ליתר לקוחות אמישראגז). לעומת זאת, בהסדר הפשרה בעניין סופרגז נקבע מוקדם של 50% מסכום הגבייה העודפת ביחס לקבוצות הפעילים וקדם של 45% מסכום הגבייה העודפת ביחס ליתר חברי הקבוצה שלא ניתן לזהותם (אשר יועד להיות משולם ליתר לקוחות סופרגז). ואולם, איןני סבור כי מדובר בפער של ממש המצדיק התערבותה בהסדרי הפשרה. במסגרת לבחינת הנתונים של סופרגז ותיקופם על ידי ר' ר' רצאי נמסרו הנתונים ביחס לגודלם היחסי

של חברי הקבוצה הפעילים ושל יתר חברי הקבוצה שלא ניתן לזיהותם בקרב ל Koho hot סופרגז (משיקולי סודיות מסחרית אمنع מלפרט נתון זה). התהשבות בנסיבות אלה מלמדת כי, הלכה למעשה, השוני בין מקדמי הפשרה הוא מינורי, ואיןו מצדיק התערבות. לפיכך, אין מקום לטעמי לשנות מתקדמי הפשרה שהוסכם על ידי הצדדים.

36. מנגנון ההשבה ואופן הקצאת סכום הפשרה הכלול – על פי שני הסדרי הפשרה, סכום הפשרה הכלול יועבר ישירות ל Koho hot של אמישראג' וסופרגז, תוך הבחנה בין הלקוחות שקיים מידע לפיו הם נמנים עם חברי הקבוצה המיוצגת (הם חברי הקבוצה הפעילים) לבין אלו שאין מידע כזה לגבייהם (יתר לקוחות אמישראג' וסופרגז). הטעם להבחנה זו נועל בקושי עלייו עדמו אמישראג' וסופרגז באיתור זיהוי חברי קבוצה שהפסיקו את ההתקשרות עמן. זאת, שכן הגביהה העודפת יותרה באמצעות בדיקת חשבונות הגז שברשות אמישראג' וסופרגז, אשר משוויכים לצרכן המחזק בנכש בכתובה מגורים מסויימת. כלומר, על מנת לאתר מבין הלקוחות קיימים את מי ששילם בעבר סכום עודף, לא די שהנכש יהיה מחובר לשירותהן של אמישראג' או סופרגז, לפי העניין, אלא נדרש כי הצרכן המזוהה עם אותו נכס כיוום הוא זה שהיה מזוהה עם הנכס גם בעבר. ריבוהר, למרות הקושי באיתור חברי הקבוצה, אין חולק כי בידי אמישראג' וסופרגז מצויים הנתונים הנדרשים לצורך קביעת סכום הגביהה העודפת הכלול לאורך השנים, הן ביחס ל Koho hot קיימים והן ביחס ל Koho hot עלייל, בהינתן המשאבים שיידרש להשקייע מחד גיסא, והסעד הכספי הצפוי לכל חבר קבוצה (המוריך בעשרות שקלים בודדים), מאידך גיסא. כן יצוין כי גם המגשר ענבר עמד על כך כי הקמת מנגנון זיהוי ואיתור אינה מידיתית, בהתחשב בסכומי ההחזר האישיים הנמוכים באופן יחסי (סעיף 6 למכtab המגשר בעניינה של אמישראג'; סעיף 54 למכtab המגשר בעניינה של סופרגז).

37. היועצת המשפטית לממשלה הביעה התנגדותה להעברת חלק מסכום הפשרה הכלול למי שאין כל מידע כי הוא נמנה עם חברי הקבוצות המיוצגות, קרי מי שאין מידע כי נגבו ממנו כספים ביתר. לשיטתה, ובהתנתק שההחזר לחבריו הקבוצה עומד על כמחצית מסכום הגביהה העודפת ששילמו, יש להעביר את כלל הפיצוי ל Koho hot אמישראג' וסופרגז שידוע כי הם נמנים עם חברי הקבוצות המיוצגות (דהיינו לחבריו הקבוצה הפעילים), וככל שתיוותר יתרה (לאחר שהללו יקבלו השבה בגובה מלאה סכום התשלום העודף שנגבה מהם), זו תועבר לקרן לניהול וחלוקת כספים.

38. נקודת המוצא לעניינו היא הוראת סעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, המורה כדלהלן:

(1) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולם או חלקם, אינם עשויים בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשיי הוא להורות על מתן כל סعد אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין;

(2) הורה בית המשפט על מתן סעד כספי לטובת הציבור, יורה על העברת הכספי המיעודים לכך לקרן שהוקמה מכוח סעיף 27א; בית המשפט ייעד את הכספי לתחום הקרוב לנושא התובענה הייצוגית שהוגשה; נוכח בית המשפט כי העברת הכספי לתחום קרוב כאמור אינה מתאפשרת בנסיבות העניין, רשיי הוא להורות כי הכספי יועדו בתחום אחר, הקרוב ככל האפשר לנושא התובענה.

הכליתה של הוראה זו היא להקנות "לבית המשפט סמכות ליתן סעד ייצורתי" מקום שסעד כספי אינו מעשי או אינו צודק בנסיבות העניין", תוך אימוץ ההסדרים שהיו קיימים בשעתו בחוק התחרות הכלכלית, התשמ"ח-1988 (שכונה בעבר חוק הגבלים העסקיים), חוק הבנקאות (שירות לקוחות), התשמ"א-1981 וחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 (בעבר חוק הפיקוח על עסקים ביטוח) בנוסח כמעט זהה (תזכיר חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ה-2005, עמ' 38).

39. אם כן, דרך המלך היא מתן פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולם או חלקם, וזאת בהלימה למטרת ההליך הייצוגי במתן סעד הולם למי שנפגע מהפרת הדין (סעיף 1(3) לחוק). מקום בו הדבר אינו אפשרי, תהא הסיבה אשר תחא, ניתן להורות על מתן סעד לאחר לטובת חברי הקבוצה, כולם או חלקם, או לטובת הציבור, כאשר מתן סעד כספי לטובת הציבור יעשה בדרך של העברתו לקרן ניהול וחלוקת כספים, ובדרך זו בלבד (ראו גם ע"מ 15/2748 מ' אביבים 2010 בע"מ נ' ליבוביץ, פסקה 41 (1.9.2019); ע"א 3604/22 פ"ז נ' פלאפון תקשורת בע"מ, פסקה 6 (23.5.2023) (להלן: עניין פ')). פסיקת סעד לטובת הציבור נועדה, איפוא, למנוע מצב בו הנتابע לא יישא בסכום הפיצוי, כולם או חלקו, אך בשל כך שקיים קושי להעבירו לחבריו הקבוצה באופן ישיר, וזאת אומנם על חשבון מתן סעד הולם למי שנפגע במישרין, אך באופן המתכתב עם מטרת החוק באכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו (סעיף 1(2) לחוק).

40. יחד עם זאת, ביחסומה של הוראה זו יש לשאוף ככל הניתן לקבעת מנגנון אשר תתקיים בו חפיפה בין חברי הקבוצה המיצגת (הם קבוצת הנפגעים) לבין קבוצת המפוזרים (ע"א 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזובן המנוח ראיי ז"ל, פסקה 59 (4.12.2011) (להלן: עניין תנובה); רע"א 15/1644 גור נ' דור אלון אנדגיה בישראל (1998) בע"מ, פסקה 12 (27.5.2015)). לפיכך, בכלל, יש להעדיף מתן פיצויו לחבריו הקבוצה אותן ניתן לזהות ולאתר, אף אם מדובר בחלק מהם ולא בכללם, וככל שהדבר אינו מעשי, או אז יש להורות על מתן סעד לטובת הציבור (עניין פז, פסקה 8. וראו גם הוראת סעיף 20(א)(3) לחוק לפיה "...הוראה בית המשפט על תשולם פיצויו כספי בסכום כולל כאמור, דשיי הווא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן ייחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אוטר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא קיבל פיצויו כספי או סעד אחר מעבר למילוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, יוראה בית המשפט על העברתה לקרן שהוקמה מכוח סעיף 22א...").

41. זאת ועוד, לשיטתו, במקרים שבהם קיימים קושי לאתר באופן מדוקדק את חברי הקבוצה, אך לקוחותיה הקיימים של החברה הנתבעת יכולים להיות תקריב הולם לחבריו הקבוצה, ניתן לקבוע פיצויו או הטבה שיועברו לכל הלוקוחות הקיימים (ראו, למשל ת"צ (מרכז) 15-11-53590 גודודיש נ' בנק הפלטלים בע"מ (18.7.2017)). ואולם, במקרים בהם נדרש כי קיימים שונים מהותי בין חברי הקבוצה לבין הלוקוחות הקיימים (זהשו: עניין תנובה, פסקה 60; עע"מ 8415/17 עיריות גבעתיים נ' יעקובי (21.1.2020)), או כי ניתן להבחין בין חברי הקבוצה שאיתרו (אף אם לא מדובר בכללם) לבין יתר הלוקוחות (זהשו: ע"א 22/2398 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ (30.11.2022) (להלן: עניין שולץ)), כמו בענייננו, הרי שאין מקום להורות על מתן סעד למי שאינו נמנה עם חברי הקבוצה.

42. נוכח האמור, מקובלת עליי עדמת הייעצת המשפטית למשלה, לפיה אין מקום להורות כי כספים שלא יהולקו לחבריו הקבוצה הפעילים יועברו ליתר לקוחותיה הנוכחים של אמישראג' וסופרגז, שאינם משתתפים לחבריו הקבוצה הפעילים. בענייננו לא נטען, וממילא לא הוצג כל הסבר או ניתוח המלמד כי קבוצת לקוחות זו (כלל לקוחות אמישראג' וסופרגז שאינם חברי הקבוצה הפעילים) מהווה תקריב טוב לחבריו הקבוצה שלא איתרו (קרי, למי שהם חברי קבוצה, אך אינם חברי הקבוצה הפעילים), ובמצב דברים זה אין השבה לטובתם משרת את טובת הקבוצה. משכך, יש הצדקה לשנות את אופן חלוקת הפיצוי בגין גבייה העבר. כאמור, הצדדים להסדרי הפשרה שלפנינו אינם מתנגדים לשינוי הקצאת הפיצוי, כפי שהיא הועלת על ידי הייעצת המשפטית למשלה, אך

אמישראג ז' וסופרגז מתנות עמדתן בכפוף לכך ששינוי החלוקת לא יביא להגדלת סכום הפשרה הכלול. לפיכך, יש להורות כי סכום הפשרה הכלול, הן זה שהוקצה לחבריו הקבוצה הפעילים והן זה שהוקצה ליתר לקוחות אמשראג ז' וסופרגז, יועבר לחבריו הקבוצה הפעילים (כהגדורתם בפסקה 14 לעיל), ויחולק ביניהם באופן יחסי לשיעור הגביהה העודפת מהם, ובכלל שסק הפיizio לחבר קבוצה בודד לא יעלה על סכום הגביהה העודפת שנגבה ממנה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק. ככל שלאחר החלוקת לחבריו הקבוצה הפעילים תיוותר יתרה מסכום הפשרה הכלול שטרם חולקה, היא תועבר לקרן ניהול וחלוקת כספים, תוך יעודה לסייע בקבלת שירותים חיוניים לטובה מועטיה יכולת. ויראה, שינוי זה נעשה לאור נסיבותיהם הספציפיות של המקרים דן, ובשים לב לעמודת היועם "שיטת השהייה אותו והצדדים שלא התנגדו לו". אין לראות בבחירה משומם קביעת הלהקה כללית, המורה כיצד ראוי לנוהג במקרים עתידיים בהם תתעורר שאלה דומה (וראו גם העرتתי להלן).

הערה: מבחינה אנליטית מתחуורת השאלה האם במצב דברים בו לחבריו הקבוצה מזוהים קיבלו את מלא סכום הפשרה לו הם זכאים על פי ההסדר, קיימת הצדקה להעביר אליהם סכומים נוספים (עד למצוי מלא תביעותיהם הפרטניות), או שמא מן הרואי להעביר כל יתרה שתיווצר לקרן ניהול וחלוקת כספים. במקרה דן, אין היוצאת המשפטית לממשלה והן הצדדים הניחו כי העברת העודפים לחבריו הקבוצה הפעילים עדיפה על פני העברתם לקרן ניהול וחלוקת כספים, וזאת, בין השאר, על סמך הוראות סעיף 20(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות (החלתה גם ביחס להסדרי פשרה מכוח סעיף 19(ד) לחוק). לאור תמיינות דעתם זו, סברתי כי יש מקום להורות כאמור לעיל. יחד עם זאת, יש להודות כי, במיוחד בנסיבות שנוצרו, מדובר בשאלת לא פשוטה. כך, מהטעם שנייתן לטעון כי מרגע לחבריו הקבוצה הפעילים קיבלו פיזוי, שבית המשפט מצא כי הוא ראוי והוגן בהינתן הסיכון והסיכון של תביעתם (וזאת, משנקבע כי פיזוי בשיעור של 50%/47.5% הוא ראוי לחבר הקבוצה הבודד), הם מצויים בכך את זכות תביעתם, ואין מקום להעביר אליהם סכומים נוספים, גם אם נוצרים עודפים כספייםחלוקת כספים (בלשון סעיף 20(א)(3) לחוק – ניתן לומר כי חבר קבוצה פעיל שקיבל את מלא סכום הפשרה ההוגן שנקבע הוא בוגדר מי שזכה ל"מלא הפיזוי או הסעיף המגיע לו", ועל כן אין מקום שיזכה לתשלום נוסף). בנסיבות אלה, מתחуורת השאלה מדוע העברת כספים נוספים ל佗ת לחבריו הקבוצה הללו, לאחר שקיבלו את מלא סכום הפשרה הפרטני שסוכם, עדיפה על פני העברתם לקרן ניהול וחלוקת כספים, באופן שישראל מטרה ציבורית קרובה לנושא התובענה הייצוגית. בעניינו לא שמענו טיעון בסוגיה זו, ולאור התמצכות ההליכים, לא ראוי לנכון לבקש לאור ההסכמה שהתגבשה בין כלל

המעורבים./notir, איפוא, עניין זה לעת מצוא (לדיון בסוגיות קרובות, מمنו ניתן ללמידה על גישה התומכת באפשרות להעביר סכומים נוספים לחבריו הקבוצה המזויה, גם לאחר מיצוי סכום הפשרה ההוגנת, ראו שי נ' לביא "גלאל המזל": כיצד לחלק את קופת הפיזוי בתובענות ייצוגית" עיוני משפט מ 321 (2017), וראו במיוחד בעמ' 339-340).

43. בצד האמור, לא ראייתי מקום להיעתר להצעת היועצת המשפטית לממשלה לחיבב את אמישראג' וסופרגז לנוקוט בפעולות ידוע לצורך איתור חברי קבוצה שאינם נמנים עם לקוחותיהן כו. זאת, בהיעדר תוחלת בביוזן, לנוכח שיעור הפיזוי הפרטני מזה, ועלות הזיהוי והאיתור מזה.

44. הסדרה עתידית – אמישראג' וסופרגז הצהירו כי החל מיום 2022.5.1. הן פועלות בהתאם לצו הפיקוח המעודכן, וכי הן מתחייבות להמשיך לפעול על פיו. עניין זה מקובלת עליי עדמת היועצת המשפטית לממשלה כי אין לראות בהתחייבות זו כהסדרה עתידית שהושגה על ידי הצדדים, משאינה מוסיפה דבר על החובות הקבועות בדיין. אף המגשר ענבר סבר כך, בציינו כי התקנת צו הפיקוח המעודכן יתרה את הצורך להסדיר במסגרת הסדרי הפשרה את אופן התנהלות אמישראג' וסופרגז בעתיד (סעיף 3 למכח המגשר בעניינה של אמישראג'; סעיף 5 למכח המגשר בעניינה של סופרגז).

45. השלכות הסכם הפשרה בעניין ברודט – כאמור, סופרגז סקרה כי לאור הסדר הפשרה שהושג בעניינה היא איננה מחויבת עוד בהוראותיו של הסכם הפשרה בעניין ברודט, ובפרט בהגבלה שנטלה על עצמה לעניין גבית דמי הטראה. כפי שהעירה היועצת המשפטית לממשלה, הנחה זו של סופרגז איננה מתחייבת בהכרח (וראו: חוות פסול, בעמ' 576-581). ואולם, סבורני כי בנסיבות העניין, היהות שתקנות הגז הפחמיומי המועבה (אמות מידת לשירות), התשפ"ד-2023 – המגבילות את מספר הפעם שניתן – חייב בהם בגין דמי הטראה בהתאם להגבלה שנקבעה בהסכם הפשרה בעניין ברודט – צפויות להיכנס לתוקף בטוחה זמן הקרוב, אין מדובר בעניין בעל נפקות של ממש.

46. דיוח על השלמת ביצוע הסדרי הפשרה – בהתאם להערת היועצת המשפטית לממשלה, אליה לא התנגדו הצדדים, מצויין לנכון לאמץ מנגנון של דיוח על ביצוע הסדרי הפשרה. לפיכך, הצדדים ידוחו על השלמת ביצוע הסדרי הפשרה באמצעות מסירת הודעה הנלבית המשפט זה והן ליוועצת המשפטית לממשלה, אליה יצורפו דוח' חותונים באשר לביצוע ההסדרים וכן אישור של רופ"ח פרץ ורופ"ח רצabi, לפי העניין. בהתאם, יתרת תשלום הגמול ושכר הטראה תותנה באישורו של בית המשפט כי הסדרי

האפשרה יושמו כראוי.

47. סיכומו של דבר, הגעתו לכל מסקנה כי יש לאשר הсадרי הפשרה, בכפוף לאמור בפסקאות 42, 44 ו-46 לעיל.

פסקת גמול ושכר טרחה

48. הקווים המנחים לפסקת גמול לטור בעייתיים ייצוגיים ושכר טרחה לבאי הכוח המיצגיים קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות. בתוך כך, על בית המשפט הפסיק גמול ושכר טרחה להתחשב במספר שיקולים שאינם בגדר רשותה מצה, ובכללם: הטרחה והסיכון שנטלו על עצם הטור בעייתיים ייצוגיים בהגשת תובענות הטרחה ובניהולה, התועלת שהביאה תובענות ייצוגית לחבריו הקבוצה ומידת החשיבות הציבורית של תובענות ייצוגית (להרחבה בשיקולים השונים, ראו: עניין דיברט, בעמ' 682-683; ע"א 09/2007 ברוחבסקי הובלות בעמ' נ' איתוראן איתורן ושליטה בעמ', פסקאות 14-12 (14.12.2010); אלון קלמנט "קוויים מנחים לפרשנות חוק תובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט 131, 178-157 (2006) (להלן: קלמנט, קוויים מנחים)).

49. בעניין דיברט קבע בית משפט זה כי שיטה ראוייה על פייה יש לפ██וק את שכר טרחתו של בא הכוח המיצג היא "שיטת האחזים", תוך העדפתה על "שיטת השעות". על פי שיטה זו, יש לגוזר את שכר טרחתו של בא הכוח המיצג כאחיזה מתוך הסעד שנitin בפועל לחבריו הקבוצה, בין אם במסגרת פ██ק דין ובין אם במסגרת הסכם פ██רה (שם, בעמ' 686). זאת ועוד, בית המשפט בעניין דיברט קבע כי יש לפ██וק שכר טרחה בשיעורים מדורגים יורדים, והציג מפתח מסוים על פיו נקבע שכר הטרחה במקרה דשם.

50. בהקשר זה אבקש להעיר מספר הערות אשר לאופן קביעת הגמול ושכר הטרחה בתובענות ייצוגיות בכלל, ויישום שיטת האחזים בהסדרי פשרה בפרט:

ראשית, שיטת האחזים עשויה להיות רלוונטית מקום בו הסעד שנ██וק הוא סעד כספי או סעד הנitin לכימות כספי (עניין דיברט, בעמ' 686; ע"מ 13/2978 מ' הגליל - תאגיד והbijob האזרדי בעמ' נ' יונס, פסקה מ"ט (23.7.2015) (התקלה בקשה לדיוון נוספת במסגרת דנ"מ 5519/15, אך לא לעניין זה) (להלן: עניין מ' הגליל); ע"א 16/689 נסאר נ' עיר השעשורנים בעמ', פסקה 17 (7.5.2018)). בצד זאת, הובהר בפסקה כי אומנם

שיטת האחזים היא השיטה המקובלת בתובענות ייצוגית, אך "אין בית המשפט חייב לפסק על פי שיטה מסוימת כగון שיטת האחזים, ומשמעותה של החלטת רייכרט היא שיש לבקר את שיטת האחזים ככל שGBK שאל נוקוט בשיטת חישוב זו או אחרת, מעבר לשיקולים שבסעיפים 22-23" (הדגשה במקור; עניין מי הגליל, פסקה נ"א. כן ראו: שם, פסקה מ"ט; ע"מ 7484/16 המוסד לביטוח לאומי נ' מוחני, פסקה 17 (21.2.2018); עניין שולץ, פסקה 14 לפסק דיןה של השופטת ענת ברון).

שנייה, כאשר מיישמים את שיטת האחזים ביחס לسعد הנitinן לכימות כספי, ובכלל זה הסדרי הנחה או הסדרי קופונים, יש להකפיד כי מלאכת הכימות תעשה על פי תחשב הכללי המביא בחשבון הן את אחזו המימוש בפועל של הסעד, הן את העלות הכלכלית של מתן הסעד מבחינת הנتابע (להבדיל ממחרו לציבור), והן את התועלות הכלכלית המופקת מהسعد על ידי מקבל הטעבה (וכידוע, כשהמדובר בסعد הנitinן לכימות כספי, להבדיל מסעד כספי, עשוי להיווצר פער בין עלית מתן הסעד לעוסק לבין התועלות המופקת ממנו על ידי מקבל). לעיתים, מדובר בתחום מורכב, עשוי להזדקין, במקרים המתאים, הסטייעות בבודק (עוד לעניין פסיקת גמול ושכר טרחה ביחס לسعد הנitinן לכימות כספי ראו אלון קלמנט "הפער בין שוויו הנחזה לשוויו הממומש של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית" משפט ועסקים כ 1 (2017)).

שלישית, בעניין רייכרט עמד הסכום שנגבה בפועל לטובת חברי הקבוצה על כ- 16.6 מיליון ש"ח, ובהתאם נקבעו שלוש מדרגות יורדות: (1) עד 5 מיליון ש"ח – 25%; (2) מעל 5 מיליון ש"ח ועד 10 מיליון ש"ח – 20%; (3) מעל 10 מיליון ש"ח – 15%. בפסקה מאוחרת יותר הבהיר כי יש להפחית את האחזים באופן מדורג גם לאחר המדרגה השלישית, ככל שהسعد שנפסק בפועל עולה משמעותית על 10 מיליון ש"ח (ראו: תנ"ג (מרכז) 12-09-10466 אוסטרובסקי ואח' נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (להלן: ההחלטה) בעניין אוסטרובסקי). ערעורים הדדיים על ההחלטה זו נשכו ביום 20.2.2020 לאור המלצת בית המשפט בע"א 18/2587. כן, השוו, לסעיפים 7-8 לתקנות החברות (כללים בדבר מינוי כונשי נכסים ומפרקים ושכרים), התשמ"א-1981; סעיפים 5 ו-6 לכללים למינויי מפרקים של אגודות שיתופיות ולקביעת שכרים, התשנ"א-1991; סעיף 2 לתקנות קרבנות השואה (הסדר הטיפול) (שיעור שכר טרחה מקסימלי לקבעות לגבייה פקדונות שויז'), התשכ"ד-1964). מספר המדרגות שיש להוסיף והשיעור שראויק קבוע במסגרתן אינם נדרש לעניינו (בhinatan שסכום הפסקה אינו עולה על 10 מיליון ש"ח), ועל כן נותר את הסוגיה לעת מצוא.

רביעית, על אף שהמפתח שהוגדר בעניין ריברט נקבע בהתאם לנסיבותיו המינוחדות של המקהה הנדון שם, תוך שהובחר ברוח בתקה הקטנה כי "קשה יהיה להסיק ממנו לגבי מקרים אחרים של טובענות ייצוגיות" (עניין ריברט, בעמ' 692), הוא אומץ בפסקה מאוחרת של בית משפט זה והערכאות הדיוונית. עם זאת, ובהינתן שמדובר היה בהחלט ייחודי שבו התקיימו מצבור של נסיבות המצדיקות מתן שכר טרחה על הצד הגבוי (ובכלל זה הימשכות ההליכים לאורך זמן רב, היקף הפיצוי המשמעותי שניתן לקבוצה ומידת ההשקעה שנדרשה מבאי הכוח המיציגים), ראוי, על דרך הכלל, לראות את המפתח שנקבע בתקורה מסוימת, כאשר בכל מקרה ומקרה יש להתחשב באופן בו הסתיימים ההליך (אם בפשרה ואם בפסק דין לטובת חברי הקבוצה), וככל שמדובר בפשרה בשלב שזו התגבשה, וכן תוך שkeitת מכלול הנسبות הרלוונטיות לעניין (שם, בעמ' 867-869).

חמישית, בעניין ריברט חושב שכר הטרחה מתוך הסכום הכולל ששילמו הנتابעים במסגרת התובענה הייצוגית (הכולל הן את הסעד לקבוצה והן את הגמול ושכר הטרחה לתובע ובאי הכוח המיציגים), ככלומר בשיטת ברוטו. עם זאת, הנוהג המקובל ביום, הוא לחשב את הגמול ושכר הטרחה באחיזים לפי שיטת נטו, דהיינו מתוך ערכו הכלכלי של הסעד הניתן לטובת הקבוצה או הציבור (וכך גם נהגו הצדדים להסדרי הפשרה שלפנינו). משמעות הדבר היא הפחתה מסוימת בגובה הגמול ושכר הטרחה שייגוזר לעומת אלה שאושרו בעניין ריברט, ואולם הפחתה זו השתרשזה זה מכבר, והפכה למקובלת. ודוק, העובדה שהגמול ושכר הטרחה נגזרים מהسعد לטובת הקבוצה אינה צריכה להעלים מעינינו את העובדה שהנתבע בוחן את הסכום הכולל אותו עליו לשלם, ולפיכך מבחינתו אין משמעות לשאלת האם הסכום המשולם על ידו במסגרת הסדר הפשרה ניתן לטובת הקבוצה או ניתן לטובת מיצגיה (ראו ע"א 6121/21 כרמי נ' שלמה תחבורה (2007) בע"מ, פסקה 8 (להלן: עניין כרמי); קלמנט, קווים מנחים, בעמ' 166-165).

ששית, פסק הדין בעניין ריברט התייחס לשיטה בה יש לנוקט בפסקת שכר טרחה לבא הכוח המיציג, כאשר הגמול שנקבע שם (-2.4%) חושב בנפרד, והצטרכ לשכר הטרחה. ואולם, עיון בפסקתו של בית משפט זה ובפסקותיהם של הערכאות הדיוונית מעלה כי יישום המפתח שנקבע בעניין ריברט נעשה ללא הבחנה ברורה בין הגמול לתובע המיציג לבין שכר הטרחה לבאי הכוח המיציגים. כשהעצמי, סבורני כי יש לכלול את הגמול לתובע המיציג תחת המפתח שנקבע לשכר טרחת באי הכוח המיציגים, שהרי מדובר בחלוקה פנימית בין העומדים מאחורי בקשת אישור. אומנם מדובר

בהתחתה נספה לועמת עניין ריברט, ואולם היא הפכה למקובלת, ומן הרואי להוסיף ולנהוג על פיה (וראו ההחלטה בעניין אוסטרובסקי, פסקה 4(ד)).

שכיעית, קביעת הגמול ושכר הטרחה שישולם לתובע ובאי הכוח המיצגיים נעשית על ידי בית המשפט, וזאת גם אם ההליך מסתים בהסכם הודעת הסתלקות מוסכמת או הסדר פשרה (ראו סעיפים 19(ו), 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות). במצבים בהם ההליך מסתים בהסכם, יש והצדדים מגישים המלצה משותפת על גובה הגמול ושכר הטרחה הרואי לשיטתם. כידוע, בית המשפט רשאי להתחשב בהחלטה זו, אך אין הוא מחויב לפעול על פיה (ראו סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות; וכן עניין ריברט, בעמ' 687; ע"א 13/4714 דיאב נ' חברת איי דיגיטל סטוד בעמ', פסקה 6 (29.9.2013); ע"א 14/8114 מקרקיט מוציאר ייעול בעמ' נ' סונול ישראל בעמ', פסקה 29 (5.8.2018); ע"א 21/7593 פינטוק נ' אלוניאל בעמ', פסקה 7 (9.6.2022)). **כל שבית המשפט מוצא לנכון לדחות את המלצה הצדדים, מן הרואי שייתן דעתו גם לשני העניינים הבאים:**

- **כל שהצדדים קבעו מפתח לחלוקת בין הגמול המומלץ לשכר הטרחה המומלץ על בסיס יחסי (כפי שנעשה בענייננו, בו נקבע מפתח של 4:25 בהסדר הפשרה עניין אמשראג ז-31:7 בהסדר הפשרה עניין סופרגז), יש, בכלל, לכבד מפתח זה, באופן שהഫחת בסכום הנפקה כगמול ושכר טרחה לעומת הסכום המומלץ תבוא בחלוקת על חשבון הגמול ובחילקה על חשבון שכר הטרחה.**

- **על פי ההלכה הפסוכה, כאשר בית המשפט מפחית מגובה הגמול ושכר הטרחה המומלצים בהסדר פשרה, בסמכותו להורות על העברת הסכומים שנחسقو מהנתבע לטובת הקבוצה, וזאת לאור ההנחה שהוא אديש להסתה מסווג זה (ראו עניין ברמי, פסקה 8; ע"א 965/23 שפרן נ' קורל המילנום בעמ', פסקה 3 (8.2.2024)). במקרה מתאים, מן הרואי לשקל את השימוש בסמכות זו.**

5. **ומהעקרונות לענייננו. כאמור, בהסדר הפשרה בעניין אמשראג הסכימו הצדדים על גמול בשיעור של 4% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ) ושכר טרחה בשיעור של 25% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ), וכן החזר הוצאות למר ברודט עבור שכר המגשר. בהסדר הפשרה בעניין סופרגז הסכימו הצדדים על גמול בשיעור של**

3.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ) ושכר טרחה בשיעור של 15.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). היועצת המשפטית לממשלה לא מצאה מקום להתנגד להסכומות הצדדים בעניין סופרגז, אך סקרה כי יש להפחית משכר הטרחה שהוסכם בעניין אמשראג' בהיותו מופרז.

52. ביחסם מכלול השיקולים שלעיל על ענייננו-אנו, ולאחר שנתי דעתך להבדלים בין ההליך בעניינה של אמשראג' לבין ההליך בעניינה של סופרגז, רأיתי לנכון לאשר את הסכומים שהוסכמו בהסדר הפשרה בעניין סופרגז, ואולם מצאתי כי יש להתערב קמעה בסכומים שהוסכמו בהסדר הפשרה בעניין אמשראג', באשר הם חורגים מהתקורת המקסימאלית שנקבעה. אפרט.

53. בשני הlagenים מדובר בתביעות ראויות המועלות סוגיה שאינה כה פשוטה, ואשר הבדיקה ליבון ובירור. כמו כן, עסקינו בהlagenים בעלי חשיבות ציבורית בהינתן סוג השירות שבו מדובר ומאפייניהם של חברי הקבוצות המיזוגות. לבסוף, התוצאה שצמיחה לחברי הקבוצה על פי שני הסדרי הפשרה היא ממשמעותית וכוללת פיצוי בגין תקופה העולה על זו שהוגדרה בבקשת האישור (לאור הסכמת הצדדים להחיל את סעיף 10(ב) לחוק טובענות ייצוגיות באופן שהביא להגדלת הקבוצה). לבסוף, יצוין כי ניהול הlagenים – הן בערכאה הדינונית, הן בפני בית משפט זה והן בפני המגשר – היה כרוך בטרחה ותשומת בלתי מבוטלות ואין בפניו כל טענה כלפי התנהלותם הדינונית של התובעים ובאי הכוח המייצגים.

54. בצד נקודות ההשקה, ישנן גם נקודות שונות בין הlagenים. כך, ההליך בעניינה של אמשראג' נמשך כ-15 שנה, במהלכו נוהל ההליך מלא עד תום וסופה בפסק דין שדחה את התובענה הייצוגית. לעומת זאת, ההליך בעניינה של סופרגז מתנהל כעשור, ונעצר הוא בשלב בקשת האישור, עת ניתנה החלטתו של בית המשפט המחויז המאשר את ניהול התובענה הייצוגית. בהמשך כאמור, ולאור הסכמת הצדדים להגדיל את הקבוצה על ידי הארכת תקופת ההחזר, קיימים שונים בין גודל הקבוצה אליה חל הסדר הפשרה בעניין אמשראג' לבין גודל הקבוצה אליה חל הסדר הפשרה בעניין סופרגז. יחד עם זאת, סופרגז מחזיקה בטענות עודפות על פני אמשראג' בכל הנוגע למידת ההסתמכות על הסכם הפשרה בעניין ברודט, בהיותה צד לו.

55. בשקלול האמור, מצאתי כי יש צדק בטענת היועצת המשפטית לממשלה לפיה סכום שכר הטרחה שביקשו הצדדים בעניין אמשראג' הוא גבוה יתר על המידה, בהיותו

חורג אף מהסף המקסימלי שנקבע בעניין ריברט, העומד במקורה זה על כ- 23.3% מסכום הפשרה הכלול (זאת, בהתאם לעקרונות החישוב שצינו לעיל – דהיינו, חישוב המדרגות על בסיס נטו שאינו מבחין בין גמול לשכר טרחה). בהתאם, אני סבור כי ראוי לאשר את ההסכמות בעניין הגמול לגב' שורצמן בשיעור של 3.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ) ושכר הטרחה לבאי הכוח המיצגיים בעניין סופרגז בשיעור של 15.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). לעומת זאת, את שכר הטרחה לבאי הכוח המיצגיים בעניין אמישראג זכייה להעמיד על שיעור של 20% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ), ואת הגמול למר ברודט, בשיעור של 3.2% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). כן יש לאשר את החזר ההוצאות למר ברודט בגין שכר המגש.

.56. בענייננו, הופחתו הגמול ושכר הטרחה ב- 5.8% מסכום הפשרה הכלול, ויש מקום להורות שסכום זה (כ- 441,000 ש"ח) יצורף לסכום הפשרה הכלול, ויפעלו לגביו בהתאם לאמור בפסקה 42 לעיל (לענין הסמכות לעשות כן ראו הנקודה השביעית בפסקה 50 לעיל). למען הסר ספק, מובהר כי סכום זה לא יבוא בחשבון לענין חישוב הגמול ושכר הטרחה.

סוף דבר

.57. אם תישמע דעתך, נוראה כדלהלן:

(א) בכפוף לאמור בפסקאות 42, 44, 46 ו- 56 שלעיל, ניתן בזאת תוקף של פסק דין להסדר הפשרה בעניין אמישראג ולהסדר הפשרה בעניין סופרגז המצורפים לפסק דין זה ומסומנים כ"א" ו- "ב", בהתאם.

(ב) הגמול למר ברודט עומד על 3.2% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). כן ישולם למר ברודט החזר ההוצאות בגין שכר המגש. שכר הטרחה לבאי הכוח המיצגיים בעניין אמישראג עומד על 20% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). מחצית מהגמול ושכר הטרחה, וכן מלא החזר ההוצאות, ישולמו בתוך 75 ימים ממועד מתן פסק דין זה. יתרת הגמול ושכר הטרחה תשולם בהתאם להחלטתו של בית משפט זה לאחר שתיםסר הودעה בהתאם לס"ק (ד) להלן.

(ג) **הגמול לגב' שורצמן** יעמוד על 3.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). שכר הטרחה לבאי הכוח המיצגים בעניין סופרגז יעמוד על 15.5% מסכום הפשרה הכלול (בתוספת מע"מ). סכום של 93,000 ש"ח עבור הגמול וסכום של 408,000 ש"ח עבור שכר הטרחה ישולם בתוקף 15 ימי עבודה ממועד מתן פסק דין זה. יתרת הגמול ושכר הטרחה תשולם בהתאם להחלטתו של בית משפט זה לאחר שתימסר הודעה בהתאם לס"ק (ד) להלן.

(ד) אמישראג זסופרגז יגישו עד ליום 31.10.2024 הודעה על השלמת ביצוע הסדרי הפשרה בנסיבות דו"ח נחונים לגבי ביצוע ההסדרים ואישרו על ידי רו"ח פרץ ורו"ח רצabi, בהתאם. הודעה זו ישלהו הן לבית משפט זה והן ליוועצת המשפטית לממשלה. לאחר מסירת הודעה כאמור, ניתנת החלטה באשר לתשלום יתרת הגמול ושכר הטרחה.

(ה) **הצדדים יפרסמו** הודעה בדבר אישור הסדרי הפשרה בשני עיתונים יומיים בתפוצה ארצית וכן בעיתון כלכלי יומי בתפוצה ארצית. נוסח ההודעות יוגש לאישור בית המשפט זה בתוקף 7 ימים ממועד מתן פסק דין זה, והן יפורסמו בתוקף 7 ימים ממועד אישור הנוסח. גודל הפרטום יעלה לפחות 33% על הקבוע בתקנות הגנת הצרכן (האותיות אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המועד לצרכן), התשנ"ה-1995.

(ו) **הפנייה לעיון** בנוסחים המלא של הסדרי הפשרה ופסק דין זה תוצב באתרם הביתי של אמישראג זסופרגז תחת הכותרות "הסדר פשרה בעניין גביית יתר מלוקחות סופרגז של דמי התראת בגין אי תשלום חשבון הגז" ו-"הסדר פשרה בעניין גביית יתר מלוקחות אמישראג זסופרגז של דמי התראת בגין אי תשלום חשבון הגז ודמי חיבור חדש", בהתאם.

(ז) העתקים של פסק דין זה ושל הסדרי הפשרה יישלחו למנהל בת המשפט.

שׁוֹפֵט

מ"מ הנשיה, נ' פוגמן:

אני מסכימים.

מ"מ הנשיה

השופט ד' מירץ:

אני מסכימים.

שׁוֹפֵט

הוחלט כאמור בפסק דיןו של השופט נ' גروسקוביץ.

ניתן היום, ז' באדר ב התשפ"ד (17.3.2024).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

מ"מ הנשיה